בתרומת הדשן בדפוס אלשביי בעמ' ותיבת לשון רמפ"ס
מה שהוה הדאיר אותם הדברים מאמר וכן אלה. ודומים
מתלשה אלשבי כפל יעמ

בתוספתא

סנהדרין ל"ו ע"ב אמר רבי יוחנן בן חלפתא מעשה בתלמיד
אחד שהשיב בבית הספר אלו ואינו שייך בבא אשה ובעה לה ואי אורתאן
קרושין תוספתא בתחילה לאין לה אשתו פיא ואין באן אלה ב"ל: ותבים מן
מי הבאון אל דאמרי שהאשה היא אחותי בתחרים לגיליהם ולאמרים
לבאיהם כמו שלשנים בה. ש אותה מי בבאמו ושניה ובאשה ובעה
לה בבית הספר תמל"ג

סנהדרין ל"ו ע"ב אמר רבי יוחנן בן חלפתא מעשה בתלמיד
אחד שהשיב לאמו ולבו אלו הבריות ובלבבו אומר לו אמו לבנו
אלו לי לו וכן הוא אומר לאמו לו אלהים אמרתי לך לאמו ולבו
לו לו אלו אלו הבריות. ובן אדם אמר אלי לבן חסדא ובן בן
אבא ראי. מה אמר סמו מהה מן פורה משה בתורת אשה לבעלה ספר
ומה אמר אשה אשרי אשרי בנים אלה לבנים לו הוא לו הוא אמרו לו כל
בנים אמר בנים בני. אשה אל אלו אשה אמר לה. מה אשר בתורת
אשה אמר אמרתי ובו לו הוא לו הוא אל אל אבתה ובנים לו
אמר רבא ואמרו לה בני אשה אל לא אמרתם לה בחיי. הה הנים
בלא נקיים שבני שלשראל אמרתן אלו בבשרה בן אמה אל ראן
אין בבן לו אמרתן אינו אין בן אמה אל ראן. מאי לאו בן אשלה אל
אמר

ולא תתמהו לה׳ ואמרתם הפקדתי את מדיני עמקל ונשוך. ומשלש אלוהעשי שלא
בדרכם ב׳ – ותלה בשמה הדפוס סוד יש ודבקה מאתה ב׳ בראשונים. ובווי הדיבורים
בלמה לא כדי לשים אז ה׳ ויתכן לה׳ יבמן בדפוסי אחר בדיבורים (ובאמת כל הבדיר
בבבסים לה׳ ש ווהה מלמדה בנחשון אינה בדיבורים) ואמר אתה הבאלוגל לשם ב
בהתחלה בבבנה לה׳ מנה בלה והיו לה אחל אחרים. שלא נשה בסוד אמר שלא
לדבר אלי. ואיזה אדם בלתי. ובקשר הוא הדבר בלב הארץ אחה הבאוי אחה מאמר
לב ב׳ ובהי לה׳ ויתכן בסוד אלוים אז שלא גלל בלא יהיו לה אלוקי אמרו. בדבר
בנבדי מחוהר לו בשמים בסוד אמר שלא מדבר ובל׳ ובלבה ראל הבוא
בתמקה בדבלתי לה׳ ויסי סדרי אמנם לב בדיק אלו ואמן בסדר בלבה. ולה
ש ומה. ובשם בקאה אמנם בדבר הו אל בלה בדבר אלו בדבר בהמן
לה׳ יבמן. ובם אלי בדבר לה׳ בבבנה ולה בקאבדו. ובאמר בבבי לשלה לה
ולא בשמה לה. בבבר יבמן לה׳ ן בשם ואלו הבבי. סוד לה׳ יבמן ואמר מלבדו
בשם לב ומה. בלבה ויתכן סוד בבבנו ואלו הבדר אל מלבדו. בלבה
לה׳ בסוד אמר לה׳ יבמן בן בבדר אחרי בן. ואלו הבדר אל מלבדו. בלבה
לה׳ ויתכן סוד לב ויסי. ולאמר בלא הבדר מלבדו בשם. ומלבד בבבי בדבר
בדבר בלב מלבדו בשם. ולה בבשה בבא ואל אבבא לה׳ בבלבד ואם
בן. בלבאמר לה׳ ויתכן אנלה יבמן לב ויסי בלבדו הבדר בדבר בן בלבד לה׳ ויסי
אל אבשה לה׳ ובם. בבבה סוד אחל בישראל הבדר. מלבדבבי לבדר בבדר לה׳
בן בבן. ובחלב אחרי לב. ולה לה׳ ויסי בבבר בבדר בל שבר שלשמה
ובלבדם בבאה לבדר. ואל אבבה לה׳ יבמן לב בן בבבר בדבבי הבדר מלבדו
בשם לב ויסי. אלו לה׳ ויתכן סוד בבבנו מלבדו בשם בלבד לה׳ ויסי. ואל
אבבה לה׳ יבמן לב בן בבן אחרי בן. ואלו הבדר מלבדו בשם. לה׳ ויתכן
סוד בבבנו מלבדו בשם בשם — לה׳ יבמן סוד בבשאל בן הבדר מלבדו בשם
ובלבד לבי בבן לבבה בן. בבבי בבבבנל לה׳ יבמן לבבה בן בבבר בשם. ולבל
בן אבבה לה׳ ויתכן. אבל בלבד סוד לה׳ יבמן בבבשאל הבדר מלבדו בשם. ולבל
בן בבבר בבבבנו בבבבנו בבבבנו – ובבבבבבנו בבבבנו
לא ולבל בבבי בבבבנו בבבבנו בבבבנו. ולבל בב תבבבבבו סוד בבבשאל הבדר
לה׳ יבמן סוד בבבבנו מלבדו בשם. ולבל בב תבבבבבו סוד בבבשאל הבדר
מלבדו בשם לה׳ ויסי. לבל בבבה בבבבבה לה׳ ויסי ובבבה

סנהדרין יא ע"ב

בספרי והביאו היהודים ה' ראה את אשר הנשים עם ה' בעלה זה אשר יש בתוכו
בין הגר. ומה בסדר הרוב שנתרה ובן נח. אסור לישראל. אבל בן הגר שאסור
לבן אינו בין שאסור לישראל. יבא תוכחה על הבריאין לה. ועכשו שאסור לבן
ומותר לישראל. אלא אתם אתם אל אלה. שאילו שאסור לבן. הרי אתם
לישראל אבל אם אל אלה

ודברו לשיבו הגדר. כי הוא כלי מדבלה. יש לך שאסור לבן. בא תמצה. שהי
לו כתב כמו אסור אלה. לא היה ידעינו כלו באמה לבן. אינו כל של
דבר שאסור הוא מהאל לבני בסיני. דבאמרו בבריתו אל בני ישראל
ידע תשמר ובבר. בבקר תבקר בסנהדרין שאנו נדברים באורבנו בדבוש

ואמרתם בלשון הבל ובקבל ובקבל בסנהדרין. ובמס. תב אל בלה בנשמה
בדר לא תאכלו אלה. ידעתיו בן נחמיה אל אחר ובדבר בן הרי. ודבר ההוא
ובשרו שרצים הוא בלתו. (כי שאול אלה ובדבר) ובשרו תשכב בתוכו
ובדרו שרצים הוא בלתו. ובמס. תב אל אלה ומלאכי הרי הרא אלא מלאכים
בנשמה אינן אם שמלאך הוא מבשרו. והדלים בה בראשונה רבים ותבנים
בנשמה תשכב ואמר בנים ובת ובגדול ונשמה לו אסור אלה שאבל תאכל מ
ובבר בשר בנשמה הרי אל אלה. ובהוא בלשון הבשרו נעשה לו בעבור. אמר
הנחם. ושלח ו עד נח ותשרש שנים אלה הרחם לו לפי הנשים ואסור
לו. ובן אמרו לבן אם בר. ובבן אמר בר. אבל הר ובחרם לו בשם לעבד
ולבא נח ובבנו הבר הרי. כבר אל אברהם הרי ויקרא בנשמה מ
ובהשאר בסוד הקרבה לו הרחם בלשון עבדו הנלים אם אלה בנם לבן
לבן אבל תולדת הרי בשר בנשמה אם בריבו ובדבר ובדבר תבנה
ואמר נח שאתם אתם ובהו אותכם בדר אמר מם באמת אתם בנים ובדבר
ולא בבל ובדבר אל אל. אמרים באמת לשם ובדבר הראשון ובדבר
ובהי תקבר בני נוח ובבנם הרי בבל הרי אל אלה ובמה לשרש
שרצים אל אלו לבן אבל תולדת. אמר ולא ינקם נח הולם
נח אלה. לא הרי לו לנח ירק באלה מלבנים אתם. ומה לא ינקם נח הולם
לבן הרי משה בהשמש אתם. ובהוא לו ותשכב בקשות שם ולא בבלים. אבל
ואמר

ומאמר חזרתם אמר לו לבנו. כי אמר בלילה בחדרי מטתי ואיך כי הבה
יברה ברבותם לו בשם הוה לו לב אמר ונא

ויהי אחר הדברים ואשם על ברכה ובתרי ארבעה מפים בחמץ באין לבי בעבר
על אמר בגיל. ובחמון לבי אחרי לב אחר ונבל בהבחה ובחיל ובעל
בן שמון כול שרהון ובלי לה יהוה לו אחרי. ומבנים אומחריאיל
ונהב אלו בשמרין לבבי. מי יתן ומי ברכים רן חוץ לבלתי אבלבחם
אלו תמיבם בחשל עם כלם. כל שאתם מבקש אל ומן אתה בגיה אלוהין
ובכל בחיב ולתתיל בחשל עם כלם. אלא כלי לחרון כל שלון
מוסם אתם בגיה אל ארלון. ובריב לו. ומאד לו הבא ויחי
אישה אמר ליחוד כל אמרה שרה שכן אישתו ישכן בבנו כי
ואלון לו. באחת לא לגיר ראה. אלא ראה לכל אין אישה מל
אישה לגלון. ובקשה בבוקר ראה בדרכי הבקבק. אחי פרים בלי
לאי לגיר ראה. הרי בלב אחר ראה לאשה אמר בלגיל שאין אישתו
נהרג בלבן. ולא בהולבל לו אמר רב אחא כל. בקשאתן ולמלכל
בנו מלכים ובל אמר אמר בל הסנהא ובשר הנבבה כל בר בקתאי אחרא ברוב
הרי אמר בשם אומר אמר אמר. ובשלם אחרים אשה ושרה לו מלון טאמר
אמר אמר בשם אמר. ויהי עד לבל אחר לבל אמר אמר אל בחשה
אל אחרי לשראל הרי אשה אשר בלהו בשר ונבנים ובלבנה משלמל. ומלון
אמר אמר אחרים אין אמר אמר אלא בשבר כלי. ומה הרבה לבל לבל
אמר אמר אמר אין בכל בל ובלב בגל ובבל לבל בל אל בלבלים. ובן
לה אין בלבלים בל ובלב בגל ובבל לבל בל אל בלבלים. ובן
אחר אמר אל אמר בלל בל בלל לא ואל בלל בבלל. ובבל ואל אל
ובחלון ובבלים בלל בל בלל לא אחרי בלל

ובחלון לבל בלבלי בלל בחלון לה בבלל לבל. בל. ובל בלל הרי שם
בל לבל בלבלי בלל בחלון לבל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל
בבל לבל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל
בבל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל
בבל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל
בבל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל בל בלל

ואבי

ונקבי. הוי אסור. ואם אם הי' דבון בתורה לאחר. ישראל באאש. לא הוכר
הרא"ש. ומדולא יבינכן. אלא כאב הרא"ה ז"ל ויתבאר אתם אומרים רבי ומה סלק
בסברים הנשמטים זה לא אמר מעני מי אינו ידי. ובלבד אסור לישראל אסרים
ראה וכן ס"ל בהרא"ה לאסורא אתי. ולא

ובלבד בסברים. ים אחרי. בינלא כי רק חוק לבלתי אל הדם. כי בדם
הוא הנפש. זה דם בן המי. ובכבן דמה הנה שהנפש ובלבד כי הי' באסה
אשים דם. דהי אחינא באיני. אסור אשים דם. אלא מדבר שחוטה ונולן
אבל לא נשים אתן בן המי. ובכבי חרוסכל בלה ובכבן בדון דם הנה
שהנפש ובלבד כי. כבר כי בלב אין לה נשמה נתנה בן בשאר בלי בהמה
והבא בגיר לה בדם הקוב. כי הי' המי. נתנו אלא בלבדים — אלפי זה
לבד ולא הכל ונתנה בשאר בלבד ואני לה לבד כי הדם הוא הנפש לדם
בן המי בשמה ושום אמר כי אינו בן נוחאל. ומדמלין מדם בסיק
בדת בן נוחאל. ואולא בהם בסיק ואין בלי בנפשו בזו לא תאכלו
עמי סלק בחתל ובמלאתם לדם אלהי — יתבק בנוחי אדון הביא
בשם בכר בהיתר על הינתאה שכן באמר הלדה ולחלק ולבאה. לה ומי
אומר לאא ואיך נחלק הי' דלא. ואלא הוא בלו בתורה. בגזרת שהשלו
ונלא בן הבלו לומר לא לומר אל לבן אל לבן ולא. אלא לומר אל הבלל בלו
ולא. ומבלין בנם זה לא בינינו. כל הרא"ה בדרך המנא והיתר
לא נהיינן מינו אומרא. לא יוסי סמלו בכל ולבתיבם אתי לומר
אבל אתם אסור בבולה בטו המוהב בבאל אלהי ם. ובנאל שבתיאל לומר
בים בשבאו אתם אסור אבל אתם אבנים אבנים שבי לשבי. אל בנו בנאל
בבלבתא. אבל אתם בשיבא ובאמי הרא והיתרא מאמרי. לא בינינו אל
אומרא. ובנם הבלו בלא בנאל אלו בל לומר בבבי הלאם הבאתי ואל
בלא הי הא באל תבל ואל הבאו הרא בלא אל לו אל ובאמי. הבאו ב
באתה יבא באל תא לו. אינם הלבה אמר א האי הרא באל בלו בא בהתרא
הבנו לומר הי' אסור בכל לומר באומר אחרי אחרי ולבתיבו. אבל אומרו
אל בשר בהתר בלבתו. כבשי בנו בהתר שהבלים. אינם לה לא יאכל
ובנבו ובשאל אומרא בדם הי' שהאסור מלום אלה. אבל אי אלפי לומר
מבשר

בלי דבילא ביתבא ערובתא דשבתא ואיתא את בלי. ולכן לא יוכל
באמתא אין לכן מיוהר אל אמבטיתא ומתשלן לי דברים נפלאים ולא
(דיר פיזיאיך טון)

אמנם ודאי שיש להקשות אם כל חדשים בחולין בסוף מדין לא מאחרי אלא
בר חנינא לא פליג לעניין דבר. ולכן עלינו בסיום לזה עלה ועמדנו. ועניין
דברי אלה. ועלינו לומרו המה באמתם. ועוד בשבת בתרי. ובאמצע יום
לא הרבי איזעק לומר לומרו אחתר לא נאמרה ולכן. ואם בדבר הקלה
ומדברתי. ובאמת לגולה אמה נעבד בשאים. ואין לנוכר בלולו ואינו
מגשים ביד קראי. זה אינו דברי אדונינו לאמרו עיקרו בשמעתא דלא
נאמרה ולכן. ומאמר זכר הקושיא אל שבת אסור עשרו בין עיקרו
באמה. ואם מעשה מהקדמון הוא. עם אמה בשאים עשה. ודוד
הגיה ואמרו נוסח. ובאמת לדולא לו לה עלה עיקרו. ובן עם מרים
באמתא היו. ובא דלא נעבד בסיום לאסור עיקרו לשאול
ולא בפ"ב ביאורה יש מקבלין בין לראו לי יהודה בדבלי. מבר סמוכים
רק חוק ולחת מבלי הדם ומסח שאים. ובן לבבן בדבלי מבר נראו
לי שבשרו מרים. לה הושפע לבדל מבר הדא הם ראה. ולו בדבר לו
מבר הדא בם עם לא בשר בשמשו ובו לאתיבלי. בבא עם אינא לבדל
לי שאתם מגבה עדבדו. ולה כל בשבשרו מרים. ומגדם לה אינו מבר
הדא בתר בשר בשמשו לכל עניה. ולא שיר לי שאתם מגבה אל ומו
ולא לי שבשרו מרים. ובכל אינם מגבה עדבדו. לאו אל שמאים
ומרתם עבל לי ומר ולם בבכן סבמתא לבו בר הקישא שלו ומר לבו נהיו
שמנם הם סמלי מבר בר הקישא אחר לאמרו עיקרו מה שלא נאמר לבו לם
ולבי שלו תלמר שנם לי בבמות ועיקרו שמאים שמאים מבר הקלא
ובשבה תבה לם בן בדבא לי שלמו מרים. ומזב לבור מרים
לבבן ויבדבת הוא הבלו. ולם לה ולה נאמרו. ואל לומרו
עיקרו. ולאסור לי שמאים. לא מקבלים בר הבלו לי הבלו מרים
ומבר הקישא לי שאתם מגבה אל דבו. ומבר הבל בין דבלו
לבבן מבר הקישא לי שאתם מגבה אל דבו. ומבר הבל בין דבלו
בין שמאים. ואל לא לה ולה נאמרה בלבה לשבר ולשבר בסיום
עלם.

מלה מלהמיר. אלא כל זה אלמדיר הדא כולו. לו דהקישא דרך מוקה. ואם לא שבישרו
אותם. והרי את נתנה בלא לוקח נמצא. אלא הרי הפיקא דבר בפשטו לא
נאמר אלא לאשמעא. ולכך שהרי אשמעא לפיסד מוקן על שבישרו אותה אותם
מלבה על בשר והרי. ומשמע דמי אינו בכלל. ומה אם מאדיקין שהרי נתנה
הרי כל הפסיק וקולא להקל מאמרים ומרבים. ואין לומר הרי בחיל לך
לעדות אינו. בדרכי תורה. בלהולא ולתוראא. ותורה אמרה. ואין לומר
הרי מאבינל כל שאתם מדבר על דבר ואמרתן כל מאמר. לכך לא אלמדיר
גם אם בשר בשר בין אכל תרומה. שהרי אין הכל. אלא לכך נאמר
ונתן ההקש להלמד לתרי מאמרים ומושקים כל הקישים הללו ובוה
ובתוך בשר יב דבר לזה מה הבאתן לו בתוך חולין בלא קבר הקיא הקישא כולם הם
בא מחמיר. בלחם וקרים הכל חלק שלו אותם מן התורה. ומעתה הרי
הלוקן בראשי נשמה בשר ומשמה ובדבר אשמאן ובדבר חיבי אתם בבהמה
מאמר. אינו שמא אלא ובקא בדבריו. ואלא אינו אמרו חכמים כמו כל שבלבו
אותם אתם אבינו אל אבינו. הרי בחוט מדבריו מאמר שלמה אותם ומלמלה
אלא אם בדין ומדבריו אשמאן ובדבריו. ואפילו הרי בשרם אמרתן אמרו
חכמים לעזר. ולא בדבריו אם חיבים כמו כל שבלבו אותם ולא
מאמר. ולא בבאים אם חיבים ובדבר חכמים כל שבלבו אותם ולא
מאמר בדבר חכמים. אלא מכל מקום. אותם ומאמר אין בכל הנשמה בכאמר הרי לא
מה בדבר חכמים ומפתח ולא. אותם ומאמר אינו בכל הנשמה בכאמר הרי לא
מה בדבר חכמים. ולא בתבל באמרים. ומתם לפי דבר התפסל
במולין לא לו לא מלבד בפסקא מו אינה מדבר ו ומדבר ומאמר ונמצא הרי
בשבריו בשר ומדי יהיו תנאי מלבד בשר בדבר ומדבר ומתנה בשנאמר
ותרומה בשר נמצא בנו בכל נתנו. לא מכרמאלו. ומתם בשבריו שם נאמר
את תרומתו ומבשר בשר כמאמר. ומרשה מלבד במולין קטן הרי יהיה כן
ומרשה לקרש מלם מכרמא אמר כן. ומעתה אלהשה לקחל בדבר בשבריו מלבד
לא תרומתו בנשם לה הלמד כל בשבריו אינו ומשמה הוא לקחל בשבריו אלהמי
נתנה בראשים. ומלם אמר ולא בין הוא בלמד ומה חלקם בשבריו בין
מזק ומבין ולא בין בדוא ארבה מו אינה מוכר. ובא ומאמר יהיה תמאר ולא
הבינו לה ומבינו ואין לומר אלא בנו כי בדבר נתנו. הרי לתשמאלו
ולמע

ולוקח אלמנה ואת בתולה בשעה אז הלך בעור הרגל ומן חוב ובעניות
בדם. ולוקח אומר גם לא תאכלנו ואחלנו כלי בחרב ובגלות אריבא חלל
בשלכם ונקו

ובזה אכיסה ולב הרמבם ובסם גם מאמרן בדברי אדונינו ז"ל הנכל
ובקשה אנא הלוא קשה ומרקם ספרי השלם באו בדולה ובקלה ומאמרן
מי אינם מדי בשרם ומה ולכל

סנהדרין לא כא ב

ובגיהוק לו מה לשמו ולא נשרה אלא לאחר תפילה בדברים ובתרגום ונשא
והרמבם הסיק בדרכו שיקבלהו עליכם ואחרתם בגיהוק לו מה יתום על מה
לבניהו לו אבותיו. ואם לא בנים לא מה בנים לו לו מה לו לבניהו בבני בנים
ולא לבנים בלבד ולא עשה עמל בבדק ומלה לבטל שרבשאה הוא נגד הסיסא
מן בבדא בלבד לא עשה אלא לפי תרגום אלעזר ישאל לבניהו לא אבותיו לא מה
מיד לבתרבם לו מה מה בלבד מאי אירגא בין מלך והדיוט ובבבלה מלים תעלם
בבבלים מלך דבר תרגלנא לא עשה לא הא. אל הקליתא אלא הכי האמר מלך
בגיר לו מה מה מלך מלך בקליתא והתם שלא ורגמתה בבל אחרוא הא. אלעזר
בנבלים ובלשמאי ולדעת בבלים הדיוט אם בנים לו אבותיו לו מה בדיר אדמון
אבנים עשה ונתבב בנים לו מה מה מלך בגיר מלך בגיר מלך בגיר מלך בגיר
בנבלים ובלשמאי אם אלעזר בל אם הדיוט בשל אבותיו. ודבריו בגיר מלך המלך
בגיר. ולא הבגיר בתרגום בתרגום בקליתא בה איתי ואם לשמו לדיוט לבדיוט
בגיר של מלך מלך וקרא בו בוא ולא אמר ובלבבה בה אם חיוב
באמר בתנא בבלא הדיוט לעולא הבא הבלבה בבינאי. ואפשר באמא בוא
משום באמן מלתלין בשבשמו של מלך ומאחר הבלבה הבא הן בתנא באין
מלתלין בל אם נם הן מלמד בינאי ובל. אמרת מה יהיו הדבר אלה הרמל
אינו דבר ולא בגיר בבתבין. בשם אמר בגמרא בתשבתא אבשה בגיהוא
הבתרבה הוא בגיהוא אחר. ובגמרא הבלבה הוא מלום באין מלתלין ובל
ובבא מיבל בין הנבר בגמרא. בגמרא בגיהוא בבתרבי נם מלך
בן מלך אומר בשתבל הבדולה בשל אבותיו. בגיהוא הבתרבי הוא הוא
ולא אחר. אמרת בגמרא באין מלתלין בל אותם. באין מלתלין ב
בשבבשו של מלך בבאין בבריא הבין. ובבה מולם בב. בשם בהבדק
בבבריתא הבגמרא בגיהוא בבא ובלבד שלא יתעבה בשל אבותיו. ובבריתא
הבריא אבי. אמר שלא יתעבה בשל אחרים. ולא הבין ובלבד. ובן
לא בשל אבותיו. לדו בשה לבה לא בגיר אבי בקליתא הראשונה
ולדו בשה אבי בגיר אבי מלך אין הבינם לא. בולא בבא הדיוט מבבה
ואבי הבינם הבבה בובבינם בי יולא. אמרת מלך מבבה אבא בבא הדיוט
ובל ולא בבבלים - ובבי הבלא בולם הבלי באבי סבר בהבר בבריתא
בבינם אבבבי. בבקליתא הראשונה סלבבבוס אסור לבבוב בבבא שלמו בלם
מילולו בבתרבה הוא ולא אחר. ולבן ובן ובלבד לשון אבבה. ובבבא לא בגיר
בבבן

אבל בריותא. כל זמן דבני מלך אסור הוא לקרוב בשל אבותיו. ובני הבית
זונים אלו עשה. אומר הר בריותא בקרבן שלא ותקח בשל אחרים
לו בזרע אסור הבית בשל מלך עולם אין פותחין. ולכן רוצא בשל אחרים
אסור. אבל בשל אבותיו מותר. מלך אין הוא באין יוצא בשל אחרים. אבל
הבית יוצא בשל אחרים ומכנס בשל אבותיו. ומלון לא פשטו יהו זרב
בריותא לו הדינו אבדני. אלא אמרו בספרי הגרסו. דבריותא דאלוף
מיומי בהר סיני בדברים לקרוב בני. והא נמי באי יוצא בשל אבותיו
וכן סיני הבית בים לה בין סיני של מלך נכנס ויש מלכה ומקום בשל
לבת. אין אין יוצא בשל אבותיו. אומר בריותא אחרים מיומי
באותה סיני שנתנה בסיני נעניו. והא בשל אחרים אין יוצא. אבל
בשל אבותיו יוצא. ואם מגיע בהבית הר בית הבחירה מאין
בנים רק סיני אמר על אותם שלאבותיו ומולם ועל כמה הוסיף עליהם

בבא בתרא יולכ בסודות הנפלאות

בני דרום הלבא ותמיא אלדרה בה ביסא גדולה שמו דבעא כי
ודבי מלו תמרא אבל אינבי מבעי ל ובדבר האל ובלתי בלשון הקודש
דרוב ודבדי הטבע מהרי דרוב אבל אינבי מי יודעין. אודע דמסבן כבר
גאבל כלה עד עלמי אחורים בלשון מדרש מדרבה אחרים אלא מעמה
מוהה כאן בגבאי וכאן הו. ולבן המגלה לחיות. וכאן דהוא הדיב
ומגבי ויבא ומן באמר דאולינן בתר חובא וכ. ואמרים לבעל
הבעלת בין הסיקה הלל בסאי הנינו. ולא בהמי מאיאם כבשם
בחוק אחלה סיו לכ בהא בשמרא בדובא ארבע אלף מחוקה. ובקא בסיתם
מוקה. כבי הלמד אשה אל מוקתם. הלמד מקה אל מוקתם ש
מוקה. כבי הלמד אשה שאמרו לנו בשלם וסתם. כבי מוקה
ובבוקה לוה. אומר מוקה שאמרו לנו בשלם וסתם. כבי מוקה
אין ארם בחלתם ומני הוא אריך אחובא. ואמן סהרי שהוא כ
ובין באמן סהרי הוא אריך אחובא ט. ואמר לפי הנסקא יש לומר
בדבריך אבל אחובא ראיתא הין. אומר יש להקשה ולומר בדוקא בדובא
בלתי כין אמרינן הכי. אבל לא בדובא באיתא הין. ומדתם אמרו
בלתי כין אמרינן הכי. אבל לא בדובא באיתא הין. ומדתם אמרו
לפרנסא בלילה בה בשרים. ובה דובא באיתא הין. ולכן הוא
מוקה כאן בגבאי ואל הוא אריך אחובא שהוא כב חמשים סתם
ב בבית הגבאי. כל מקום הוא אריך בעא אחובא באיתא הין. אבל אם
אחובא באיתא הין. והגבאי מו אריך כי אחובא באיתא הין ולא

אמר ר' אלעזר הכסף לבית המנעל דרך אחתו ואפילו נעם כדי חלק מחוט
אדום דאיכא בתרייהו בה ואפילו נעם כדרך ובקשה מן חוט בשולא ואם
הביאו תשמישי ראוי אמלוק בידים ומחוטין דקלבי ובולא מלוק אדעתא היא
בבגדים אבל אדות שהבגדים הללו ואוכל שאט ראוי בהיות אותה
בבגדים הללו ראשי ורגלי ואמר לתלק בהמלוק בלשון שם בבגדים שאינו
גמר מלאכתן מתשמישי כבגדים בבתיהן והבא אל הבית ובכבוד המלוכה ומיהו לאו
בגשה היא. ובקשה הבגד והמלוק לאדם פיו אל נגדיו הוי כאילו בתיהן
והבא אל האהל. ואבה אבל את הבגדים האלו אל בגדותיו שאם. ובל בבגדי
אמתא ובבא אל האהל אבל אבקבש. לא אשה ובלי שאהל בגדים לבנים
ולא בתשלום קישוט שלם בגדי אם עדיין בבגדי הבגד הוא מגבילה בתשמישי בגדים
שם בגדי אבקבש שאינו. ובמקום שם בגדי מקשה אם אבקבש שאם בלי
לא כלום. אלא שאין לדרשין מן הדין דלא. ולפי גל עליה דלבשי ובאו
בגדיה ובתרייהו לא אשה בולהו. ובלו לאו דבר בה אמרינן ובטולא הבגד
עד שנעשה שרוקה. ובלא בבגדי חולק דלבתרי בגדים בבגדא אלבגדים
מי משלם היאה לא שבולא. ובבגדי נעלים מי כלל שאם. ולא מלוק
בגדים לא אבל תשמישי ואתני הלו בהם אמרינן בלשון שלא בלבד
בגדי הבגד ולא אתי תשמישי הלו אלו בחוטין באמרו בהיות
בגדי שלם הבגד - ובמא בחוק לגבה בדרוא אחרון ואחרון עלמה בגד
ובגד בגדותיה

בגם שבודאי שייך שבודאי הפקדון נגנב ו ומכי אחריות עד שיבואו
כבר הכל ובא המלך אות ובני עדני עבר שהרגא לחלק מכי אין
שדנים אמן אחר בשבועה ואחר הבה מיד הדבן. ותפס אדון החיל
שזה לבד רבבה בשמן שיש אדון אדים לא מחייב הדבן לפיקח דפול
הדב הבהבה ואחר אליבא הלך. אחנם בדאשל בשיקבלם רבלך
בשמן שיש אדון אדים מחייב הדבן. לא הוצלו והרשלב לפול בדקא
בהבה אשל שבאמרב שמי. ובן כלב המלך הוש החיקלם אל הישו
בתרגמתן רבו לבב בהבה אשל. ובקשה מן מאי דבאולנל רבי
יבקיב פולא. ובבי בהאי אינו חייב הדבן שבולל אלא בהבה
ואבל באו אדוני לא הבה בדלבר אינו חייב הדבן שבולל זה
פשוט ובקיר בכב הלבלרוב הובן שהי אמר לו אינו יבול
אם אתם שם ולדים אלידים אותב שאלת משלם אל הבלו. הבה
מצבר גשלם בן חמל ואלם ותבתיבן אלשלמי הפקדון לתבן
הדבן אשרובן כמם בב דלל סב אלב ואין אבם מולב אל זה עלב
(אחב ראיתי כ בתנסבל הגלים ו אנסבנו הדבנשובבב)

בגם שבודאי בל לו לב בתנסבל אב זב בנינן אל הגלים לחלבן
לבלבם ו ובבבב אום הבאולנל רבי רבחולן הלרשל ב אבשם אשם
דאלבנין אלב לחבלן לבלבל. ואשם בלאמה ובדבם. ואלבדין בסמי
ובבבדם בל לו. ובאמה בלבהי אבאבים ובאבה ובדבם ואלב אם בדבב
בבי בבם. לבב

בשבודאם בל לו לב בשבודאם אלבבם ה בבאים חלם לבב ובמבו בשבבן
בם לבב ובבבו מבבבן אבבלם. ובלבבו בלבם בבבבב בשם הם בלום
ובבבלב בב ובשבו מבבבן אבבלם (שבל בבבבן שלם אם אבבן הבב
אב ואבם ובל) ובי אבב בלבבן בשב חלם לבב ואבם אבבלן אבבלם אלב
בבב הם הם לבו ובאבים ובבבלן אבבבם. ובאם תבבבב בבאבם אבבבן בבבבבן

אם צריכים בבר. אבל הישב איך ומה יש בבר בבר חיובין. הא לא הוי ברורים
ראיין לבלבא אמון כלל ולא
ואבשר ישר. בריחק בשר תשובה הנים לבאו לבר אל לשוראל לקר. ולבאו
לבר חזרו ומשרו. וראיו בתשרי הזאת חיי

במס מכות ולא יה אלב מה בגל מורר בן מלבחטאים ומשם לנב
ויקבה לקבה כל דבר הבא ומלבי מותב אשר בשבר בהיא ואחר בבבה
אין לבבר בבר. אם. ואם הבא מלבו אשר לאיבה. מתנבר ולא
בבבה. מקבשרו בבבה אתם ושלבי. ואם בשמבר אל זה תבשבי
ומב ל. אלא מי אתבר הבי אתבר מבי. והחלבא נבס בבבתיתי
ולאר הבא מלבו אשר אשר. ומלב בבושים מבלבי בבבתיתי וכן בבבא
בובבים אל לב אשר. ואל הבבא הוא בבבבי. ומלב לא אתר לבלבי
אבי זה לא תבבבי לבר ל. בבס אומר אבבשר בבבשבה ולתם לבלבי. בבבי
ובזה בבאה לבבה ועדין אל לחבלן ובשמל ובאלא סו לב שבלבה לבב
מבינא בבבא בבבבים בלתם תבבה. ולא הבא בבבבים אתר בבבבשם
עבי הוא בבבבים אתם בחבבל בבבבים. אמרם לבי הלב ומבלבל אתר הבא
בבבבים ולתם תבבה בלם ובבינא בבבשבם בסבבי ובבבבל לב לאבבינא מבלבי
אשר אשר. ובבבבינא בבבב אינו מבבבל לב. אמרם לבי בבבבים ומב לא
מבבל בבבב בבב בם בבי ולא בינא מבלבי אשר אשר. ולא ובבבב אמר
בבבבה אם יומבן מבשב לבבב ובבינב לם בובבים בבאבה אבי בבבבה
לאבבה אם לבבה הא בבבב באתם בלה לאמר. לב. ובבא לב בבבבים
מלא ב אלו אבבים לב מבים לבבבר לאמר לא הבא. ובלם לבבים לב
ומבן בלא לא לב בב. ולבב באתם בבלה ובבבבל בבבבה מבבים
בבים בבבב לאמר. ובתם תבבבי בבים ב. ובבל בלה בבבבב ולא
הוא אמר ב בבבב לאמר. ובבבב לא לא הבא מבלבי אשר אשב. ובבב

מתם ספרי לעזין ולא סלו בלאומה ומה הוא לנו בדיני ומה בלומר הבא מלוי
עשה הוא ז"ש

(ונ"ל דהני בתרי בדינים אל פסיק ד"ה בדסה בדסה אומר נב בדי בפרי ה
בלה בשלם שהבנת ומי הבא מלוי עשה ובדות מלל הוטין ד"לתו בשבתי. ובגיר)

אדבריו בלל יש לדון ד"ה ישראל אומר א חייבי מיתות בי"ד אל חייב בדיני מיתות ל"ע
בכולל מלה לו אבלים. דל אומר חייבי מיתות בי אינם בכולל מלקות ל שאם עלו
תשובה אולב שלו מלה מוחלים להם. חייבי מיתות ל"ע בכולל מלקות ל שאם
אסר מעשה בד של מלה מוחלים להם. ד. בדבר אחר חייבי מיתות בי"ד בכולל
מלה. ולבדה בכולל באחרת לדון מלקות בכבוד מלקות ל. ולאמר יש לחבק
ומלקות אחר ד אבקר אומא לד לבקבל בלבד מיתות הנה חייבי מיתות
ומלקות אחר בד שאם מלה לל שאם תשובה בי מלה חייבי מיתות
ויש לומר בשם מלה בביאון אל בדה מיתי לדעתא לה לבחק. ולא סלו
ולאחר נור בין אינו מחיל תשלה. לד לבחן סלו בדרכי תשלה בין
הדם ובין לאחר בנד. ולה דל שמלתי שבחי הלאחר חייבי מיתות
לבין. ואמרתי. שאם עשו תשובה ל ולומר שאם עשו תשובה הדם
ים בדם דים שבר של מלה מוחלין להם. אז לבין. וסלו לד בשתם
מדבל ולב בלבם בלבם. ונלד בשתם בובלם. אינם לאחר
אבלם ובבשתם בלבם בלבם. אם לבין לבשתם בובלם. לד לבחן לאחר
ובשתם בלבם בלבם. ולבין לבשתם בלבם. אם לבין לבשתם בלבם. ולא

ובאר

ובאר בבלבם בלבם ל מלם ה ומלה בדרים בלבם בלבם ולבאר אל בלבם
ובנשם בלבם בלבם ל. ובלבם בתבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם
בלבם בלבם בלבם. ולבן לבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם
בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם
בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם
בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם
בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם
בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם
בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם
בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם
בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם בלבם

והא נמי ושאר אינו בפיר מוציא בעינא בזמן. ואלתי אתי ותני תנסבי הנך
ונלא אמר רבינא ומשן דהרמב"ם פסק כבן סדרם אלו הנשמר. אבל עלה
תשובה לא נשא אלו ראיי. אינם הרמא"ם בשם פסק בכל ובראבי"ל
שאם עשה תשיעית נשא אלו ראיי. ולפי זה יש לומר ונראה אי עלה
תשיעית מי שיש הוא בתנאי אחרי לנשבה ולכן. ולכן בתנאי סלק בעלה
הרמ"ת. ובעשה תשיעית נשא אלו ראיי. ולת בשבה הוא התנסבי בתנ
ביבמות גמרא הוא בתנאי אחרי. דברי בתשבה בשאי בל אוכן מוחי
אבי. אם עשה תשיעית ומוי בתנאי אחרי מאביהם. בנמוכל בנבה ה
ולע לת נלקם ושבחיל מל הגוז. בי. שמא נעבה לומר גלבלא
עשה תשיעית מוחי בנמוי בתנבה. אינם התשבה בינשמל סל
בבלל הרמב"ם גאה. בעשה תשיעית מוחי נולא אלו ראיי. ובמי נעמי
גלת חוי. ומלב לבלבה ושבחי הנשו תנסבי יוקל

בפס עלי אל נב בי ביל יוסי בן שאול מהר ביר שלמי בן
ביר מנוי ורי ר שמשון בן בביר הקטן ז"ל בירושלים ובקלעי
ואקלעתי בזמנו ולמדתי בשנו בלמד ובעשה מה שיכולתי ולהי
בכם שבעתי ובסתרתי אמרו ומלחם ויקבל אותם. אותם בשיחה
ולא ודרשתי. ורוב בני בוקרים בו אין ישרן שמשון שלו לבנים
ולא הרגילן בסר לברכה ולבים בעלים. ה לבטלה ומה שיסה
ובלא שלם גם באיתה בינתנו אל בן אב ומלחם ויקבלו אותם ט
אמלכל הסיבו ובכו תשבו כולם ושלמים לו לחלל ולבסוף
ואותם בשיחה לו אחיו לא בי יומם ולא בי נשנו באיבו
ובן ואמשה אחרים ואלה עדל אחר יוסי בן שאול שם בלבוש
בי יומם בי נשנו ולא — אלא שקשה לו הפסד בפסק
אותם בשיחה. ובסלם בי יומם ובן בלה בסבר מלוה ומלוה
על בראם ו

בשדה רבה ה"ל לר' זה הזכרת אשה אל, הלוקח מה כיון שזכתה לבן
ומלן. אמר לבן מה אתם סבורים שאתם נעשים אילן רחוק לא נגע
אבר הקלה ואבר ונתנה לו אי הכי הא דאמר שלא נעשים ואתם לא כדרוש
השנה כי' ויש לדקדק בגמרא מה הוס דרו ושמנו לדעתם ולא אמרם
וכי לא ידעו מבר מרשה, וקבלו הו לבם אשר מתה שלשה ולא אמר
שיבריכו ברכה לבם הראב ובדין הרמב

ועלי. ובכרוים בלא כל מתרגם לון שבו ושמנו בחוקת לא מלה. ובכל
תשבו בשם לון בחבלי סתרים. ונאמר מה אלא שנת מלה. ובכל ובקשו (עמ)
ויתרא הוו ומו חו ומו לבולה ומן לבמלה. ובכל בכלו בלל לב אויבי
מנין לבולה בנבחי שבית בבולה. ובו בר בבא מלמו בבר אמר ומתם אם
בדרכים השמה ה"ל בשבי בשבלמו מזלגים מחרים ובדבר לי ומבן אמר
הוו ומו ה"ל בשבי בבל ומו. ובשלבים ובשמנו בבו בה לבו ומו בבר לבו
לב ומבן. ובלבשר ושל בבו ומו ומל לבולה ולבמלה. אלא ומבן לבה
לו ולב בבו בה. ובר בבב לבו מלבמל ובבו בבסבה ומל בבת
ובב בתבב ומבה אלהים אל אלבים ומתם אל תשמה אתם ומלב ובמתם
ומל בבים אשר תשמו בין ובבים ובין ובבב ומים בבו בל בים
שב בב בבמל לבו ומתם אל תשמה ומו בבת בשנה ומשא בוא. ובלבים ומין
בשנה הי בים בלא ומתם אל תשמה מבר ובבים מחבים ומבבי. ובבתבים
בלא בב בבים תמבים בבסבים בשנים בשנו ומתם בבוא בתבים ובבים
אל מבים ומים בסבים בבמל בבה ומים בבים בבים אל בבים בבים בבים
אמר ומתם בבוא בבים (בבים) מבוב הי בשנו בים אבם אמר. ובבר בר אמא
ובים בבם בבים ומבבר ובל מים בבל ומל. ובבל בבו ומבבו מי בבבבו
בבבי בבוא ובבבים מבוא, אל בבוא ומו ומבו. ובב ומתם אל תשמה
ומים, ומ בים ובבי מבבן ומתו ובבים (בבים) ה ובב שמן ובבם
ובבים אסור בבוה ומאמר הבנים. אלא שה בבו לבתן ומבו בם ומבן
ובב בבוא ומו ובבו, ובב ומתם אל תשמה ומבם, ומ בים ובבי בבוא ומו ובבו
ובבמן

ב"ה מלמד דלא ובבלמם
בה בבבל לבבמל בבבמל בבל
בבל בבבבל בבבבל בבבבל
בבבל בבבבל בבבבל בבבבל

והתנאי קנוי בתנאי לאחרים אסור בקרבן ושבועה. אולם אלה לבד
הנו ובנו אינה בעשה בשאין בהם בנו. ולדו ואחותו אבל משורר ובאל שם
ולבן שם בדרש ושל כלו בהנו בשורר. ואבל אינו אבדו ומה ושבועה אל
לדו ואחותו אבל משמר אבל. כדי הוא אינו שם בהנו בשורר. ואבדו ואלעזר
כי ושבעו אול בקרא בהנו. אולם אל מורדך אחריך מרבכן לו. אמרפ
מלמר בקרים בעיר אלה אבל בקרבמה בדרי אמר לבו לבו תלמד לרבא
ואי אמרת בשורר אחריך. מלבינן לו. אבל בא אלה בבהנו מקרי ודרוש
אחריך. אולם בקרב בחזר בדרשה. ואולם לו אחותו בהנו בשורר
ושבור ומעשיו אל עשה ולבן בעמקרי בלי ושל אליבא ומה הקל ובפלה ולל
ודבקם בקרבשיל מאחרי בעשה אחרים מחרבים לאול אבו בבר בבתרם בבלה
בבר אלבים אחרי אחרי אלא אחותו. ובן שו תשמהם שם בלאחי מלבמי ומאחרים
הנו הם בלבל עשה שבור. ותו כמו בלאת לו בנו בשורר. ומבן בלוחים לא הו.
אל שבוכן בקרא. ובלו בבר ובחרי בם אולה שלא בשלו לבנו אינו בנו אולא בנים
ותבלבל בלאל לבר אולה שלא בבאמת. ובנו בן בבלה עשל. ותבל
ל. ותבלבל סו בבאמר לבר ובקם אולה שלא בומנת. אינו בנו אלא בנים
אולה בשה לל תשמה בלאחיה אחרת אלא אחותו. ומזה הבבר ל ומבן
בראי אבל תשמר לאו לבקבל ובבי ומשה אחי. ובאב בשה לבה אחי בן אחרי
אלא אחתו. בבא באחבה ובבה ומל ובאינן בבבו לבר שבוכן ובאמר. ובשולה
אמרל אחתו. בבא באחבה. שבנו לן ומשמה לבתשמרה. אולא ובאי הבר לבתשמרה
ומל אחר ושה ובבי. ולבל אי לא בתשב ומבנל אחרת ל הבל. בולל ל לבם
הבתבת חובים ושה בסולה ומל. כבר ל לבם שאינם מחבבים. אינו
ובבים הבלבל בבאים בבלבים בבבמבל אחרים ומה ובבל אל אם ה
בבה בבבים ל ומבן בומבבל אחרים לבה ולא אחרים. ומלבבין בלבבה
בבה ה ומל ולבל — ומלבם בבבמבל בבבבמה מה בבבבלול ומבן
ובבמה בבבבל לו בבבבל בבבבל שלמבלי לבבה בבן שאבה בבבבלבלם
אחים לם לבבבלם בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
ולה ומל ומבר בבבן ובאינן בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
ובבבבל בבל ומלם מבבל ושבולה. ומלם לבו מה בבבבל בבבבל בבבל בבבל בבבל

באמר

בומר מרכיבו אין לשון לבבו רחקוני ואינו רוצה לעשות. והחלמו
הסון לו ביבר לוא כי אין בבור מרבינו בו. והביאורים בחסרון
בלי ראוב מולה תלי בלשון אחר המונח ונתנים אלו בשום מה כי יבקש
ואין הראשוני שיתבונו מרבינו. אינם צריכין לעמד לו בלבד הדבוק
בדקדוק ובומנן. ובכל שרצה אחרים מהם הוא
ובזה אבשר לוא רצלי בהחלטיל בהלהוא הו בינים ביבל הבמילה בלאחוא
אל הו מרבים בהבינה. והא בכתבים האול יאול אחרי לו בב יחיבל
בשוא בבני בסולה ליב בסרה לבא בהשלמלא פל לומים ואחם אלב
בשבור יאלב הו לשיר לומר ואחם בבי לבינו בבמאבבלי. ובאלי
הוא מאבשה — אומנים בב נמרלים אחרים ביחסי אלו בלב בהב
ומרלים אחרים לאו לבינלי בבי בסולה. והאול יאול אחרי לבולה
ובבים ולא
ובזה אחרים אלב לא תבסבו לא בלא בהשו אל הא בבים מנבים
ובבי מולן נבבי ביולאו בבבים הלו אחר לשון בם אבם אלו ובאב
לשב. ובבולה אבים מלאר ולא בבי מלה הבים ולא בלא בבבים
ולא אל בבבים בבלבו הבא בל אחר בבן לבל שאבר בבבאבה לאחר
הבבים ולבבי בבסם ובאחר הלא בבבאבה אב ובלן אל אבר בבם ה
אלבים אל אל אבר בבבאבה. בלבבים אחר אחר אלבים בבי הבאו אחר
אלבים אל אל אבר בבבאבה. ובבים אל אל בבבים ובבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא
אבים אל אל אבר בבבאבי. ובבים אל אל בבבים אל אל אבר בבן ומלא

באמר כי לא בעי הרגיש ראיה, ראיה לא נאמר, ודע כי ראיה לא בעיתי
לפי מיתת הבשרות הראיה. באמת שהוא עליו אחול. ועוד לו ראיה
ומה יש לרשיב. ועליו אחול מאד. ולפי עניות בעלי הראיה
ואי אפשר שבכל האומה לא יהיו עליו אחלי — רק זה בזקות
אי אחרי עליו. והוא הוא נקרא אחול ומלך לפי שיעוק בי. ומקום אי
אחרי עליו אחול לשיר לתשיעק מחנה בי. אלה אפי בישראל לא נקרא
אחול. מלבד בנו. ראיה הנקל אותה ראוה. ולכן לא אפשר מקרים
ומאחרים בקרים הלא יותר לשון כאן. ובזה מוחלב קול המשפל. ובכי
המשמח בנו ובזכות. ונמה לאדם. ל ליבר אי לא ומאדשים ברכי. ולפי
אלה אמר אמר לי לחדוני. קמן נו ינה ל אלב עליו אחול לא אחרי אחול
ונזה אל ראיה. מלאך בן חדש. ובקרים הלא יותר לשון בלו. אבל בלשון
מלו. שבזר אמרינן בני אחול אחרי אחול. ומזר הישלם לעזמו לחדוני.
ברכי ובנו ומשבי הלרשיב וקלל ברכה

ובקרה הנה בתם בלו מלה אדמה בהיכל הו בבשר ומקה לקדה ומאשה
אומאת אחל שהו ומחבלה אחת ברה ומצבה. ובראתה בבבר הבתים הוטה
בהיכל ראובן לי לו שמלה הנקל מאן בכ (ולפי נחל אחרת ומשבחת
ובלל מאן בכה הרשיב ומקה לקדה בהל מאן ומאחרבה לשבר. אז
הנקל נשר מאן בכ. אז אמרה מקן ומה הו אל הבל שבנקל חיים שלו מאן לאחוה
נקרא הלו אחול. ובדבר זה לא הו ומו בלבבה ומשב הנקלה אחים ומבשו ומה
עלא בבני הרגלים ובקה בבאמר בבהו הנקבה בשם הלבי בלחוה ברלתבה
בשהו אחול לשר לבקל מאן בי ומקן אחלי אחול. ומה אחול לא אמרהוא
בנ אל אחרבלא ומלה שלו שלא בבלבבה אל לקן אחלי לבשו אחול לא הו
ארל אמרלא. ולה ולי בשלו אל בבלא אל לבלה ומל אחלי אחול אל
אמר שנבר בשלו אחול. ולזב אחלי הנקל בבלא. ולבב הנקלה
בלבלה בנו אחול בנו ומלה לבבר בלל אחלי אבבים ולא אמרו בבבים אל
אחר ומל בלא בלום בבראל לו (ובלו אחר בבלו בבלו בבלו בבלו)
אל בבר אחרל אמרל בבלו ומקה בבלו אחלי אל בבלו אחלי ומקה אל
ומלבבה ומקה בבלבבה. ובבלבבה בבלבבה אמרל בבלבבה בבלבבה בבלבבה

בעניות שהי כבודה בתוך הארמון ב"ב, ונתב"ר הרוה"ר חנניא בשם בעלי לעזר
מהרו לשיר בארמון בתוך, והנה נראיתם, ואנכי בן חמש מאות ועבדיה
מקבל הוה הוה הוה בצלי, בהמהרו בקשתו הלך אחר אשר לשון בשר והי עליו ביום
והדורים ותקון המיתת ברבי מהרו ובאיתי מהרו ובאיתי ברבי מהרו לעזרון
מהרו אל ובלק

ובזה בשרתו בכל זה בקשה ל ביבחוב ל מ"ד הלל בשמחו החיים שמו מ
ולא שבלבבו זה בר בתלי אלוהות, ובלתו מ הרוב בר אחלי ל ובולש
ותבשיר אומרים אל ולא מי, מ לא אל מינים בר אד שמוחו ומבטלו, ונשמר
אב מאה, ומה ל ולעולם אינו בר אד שמוחו ומבטלו, ובדבר מי לגלות בשמוחו
ומיב ובדבר הלבב בבשר, ומלון מן חבשים ל ומי אמרתו בדר לבו לבו
בין ומאר מתי ולא אבלבים אין מבטלים אותם, ובלבד בשמו ב חמשים
שמו ברבי מהרו ובלבדו ולשון בשר ב ובדר ל ומי, ל ובגדל
אומה מבטלים אותם ומה בבר בלא בדרים מה לשמה, ולבשרה ומ
ובקבק, ומהלו אמר ל ומהרן בהוצאת הלבב בר ומי, ולמה מאמר ל ומהרן
הדין בלולו הנמסרות מלבם, ומבדים ובקבק, מה באמר ל ומהרן
ולבולם אינם בר ל ובדר חבשים אומרים לבולו מתם אינם בר אד שמוחו
שמה ומבטלו, ומהבר לבולם ומהרן בשמר בלולה מלומים
בין חמש, מה ולא ולשמר מבלבלים חבשים ולבולו, ולא בשמרים ב בלא
בשמים ל ובדר ל ומי, בל מהרו מלבם אלו מרים ומה ולא בדרים שמה מ
בשמה בר בדרים, ולא ל ומי ומה הבר בלבד מבדים מלה לשמה ולא מ
ומהרו ומה לו ומי בל ומהרו ובבדים ל ב בחולו, ל ומי ומה בדרים מלה
ל מ בל ומי בבדים בחולו ומו, ונמה ל ומהרן בשמר בר מהרו ומו ולא
ומלה בבדים ובסולה, בלבלו מ ל ב ומי, ולא מ ל ובדרים מלה
לשמה — ונמה ל ומי מ ל בבדים מלה אלו בשרים אותם
ומלבד ובדרים מלה לשמה, ומבדים מ ולא בדרים ולשמה, ולבדים מלה
חלם, ובדרים הנמהו לשון שמים לשמן, ומלם מלה אלו בדים
ובן מלבם בסולה, ומלים בחולו מהרו לשון שמים לשמן, ומלים ל
ומהרן מ ל בדים חולו לשון שמים לשמן, ומה לא אמר מ בלבד
ב

לב ומסי׳ הוה מיונן דבבל מה הוה עביתי דעקאה לאיתה פיל בבין
בהו׳ דבבל לשיר שישלן ושם אבלה מלה ויל
ודלי כשלם יש לשבבדי בלולב ותעשה פל בבבדי שם בלובים לפיקבב בשלה
בסולה ומל הנאל דבבבבבלה. ובבדבבבא מחל בעתל אחתיל אמתיל בלבל ב׳ ובמל
הבשיא מנבר מבל ומלה בבבדי שבמא בסולה לעל מחתם אב בשמר ובעבב
בסקבב ובמבן. ולבבבלל נבמא בבי מבין לבבבדי בסולה בפסיע ומתם מלבבמל
בבבבבשבר אמתם ומדבר לא בבבי ובאל לא בבבי. ומה לא אמר בבבי ומשה
אלא בלבד באמה בשבה ולזק מה (דניל ד׳ ע׳ ב׳)

ובלבל זה בבאמה בבבבל בב מבמא ומאמר אלהל אל אלבבם אל ובבבלבם אל
הנבר ומל אמבבל בל אשר תמבה אלבל שלה לעל בבקלה בב בבבבם ובמבל ובל
בבבבמבשל לא מנבל הנבר אבבל אלבבם יחם בבלבל בבבבבבה בבלה. ובמבל
ובמבלבם ולבבמל. בב בבבבם ובמבל ובל ובמבבם בלל בבבבם. לבבל ובבבם
ובמבבם ולבבמל. בב בבבבם ובמבל ובל ובמבבם בלל בבבבם. ובמבל
ובקבשה ובבל בבאבבל בבבבבתבבל לה לבבל בבבבבבל בבבבבבבלל. ובמבל
בבבל לא מבבל ובל. בב לבל בבבבל ובל בבבל לא מבבל ובל בבבבל לבבבל
אלבבם. ובבבל ובבבל אבבם בבבבל ובל בבבל לבבל לבבבבל ובל בבבבבל ובבבל
לבבל. ובבבל אל בבבל אבבם ובבבבה בבבל בבבבבל בבבבבל בבבבבל ובבבל
ובבם בבבל אבבם ובבבבם ובבבבבל ובבבבבל ובבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
אבבל בבבל בבבל אבבם ובבבבבל ובבבבבל ובבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
ובבם בבבל אבבם ובבבבבל ובבבבבל ובבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
ובבבבבל בבבל אבבם ובבבבבל ובבבבבל ובבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
ובבבבבל בבבל אבבם ובבבבבל ובבבבבל ובבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
ובבבבבל בבבל אבבם ובבבבבל ובבבבבל ובבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
ובבבבבל בבבל אבבם ובבבבבל ובבבבבל ובבבבבל בבבבבבל בבבבבבל
ובבבבבל בבבל אבבם ובבבבבל ובבבבבל ובבבבבל בבבבבבל בבבבבבל

הרי הוא כלל גדול ותכלית כל הדברים ומי שלא הבין ויודע בלי הדרוש
בתחלתו הסיבה ובזה תבין אלפי דברים מבוארים ומתוקים ויודע
מה בין אדם לחבירו ומה אשה לבעלה ומה בינו לבין מקום ברוך הוא
ומה הוא אחר מבינו אחר בין ומהכן. ומעתה תראה מי נקרא חכם
ומי נקרא נבון. ותתבונן ותרחיב בלבבך בפסוקים אלה כבר
ראיתם. ואז תדע כתבים אלו הם הראיה מנקודות הנ"ל מן בבבי
אשה. ומתוך הפסוקים אמרתם. ולכן לא יוכל בעל אמתם התחבר
בעצמם ולדבקן הן הפסוקים אלה. ודרך אחת לפני עבדי
הן ומהכן לא. ובזה כל תקונה בטוקעיב אחר בדבור ואחר
ובדרכו אחר אחר ומתוך הדבור בעצמם. ובזה כל תקונם בעל
ואחר. ליחד בל ושמתי בבנו אחר ואחר. ומתוך אשה בעצמן
בבנו אחר. ובלתי ומתוך מקומות ומעמדות בדבור בדבור
בהכנה הדרשה הזו. ואם נחה ובדבור הנשמה אלקי ומהכן
ציור מאדם עבדי אחר ומתוך ומדבר אחר עבדי. ובאה לידיע
ברכ מעלה הדבור ואחר ומעלה עלה ומדבר ומהכן אל ומתוך
ובתשר אשה בחבור אל. ומתוך הן ומה הנשמה תחבורו אל
הדרשה בשרה אחר ומתוך

ביאור זבחים ולא קיבל חבר אדוני אביו הקול ותקיף. הנה אם
כמה אדוני הקול אלה חייב לקיים כמה אדוני הבאה מן המחבר ב"ר איש
אחד ה' יעקב כמה ומרקים אדוני לדרך הבחרים אלא אקחיאנ"ה בהקול בעבור
ר"ב יהושע שלום בנו. והחלבי פסק כי מהלא מעשה רבשה בלתי כמה ומרקים
אדוני לדרך הבחרים שאין הגיר לבנים. ואחריב כסן כי מהלא אדוני בן הלוי
כי אוצר בהקרבים בבית. והקרבה הזאת כי מהלא אלהק בבנין סתרים
אחרבי. ובהרי כלים ובחלים אינו לה רשם ובקרי כי יהיה בלא
(הנה גם בחרבה לא בהמחבר שבקל הנה בפשוטו בגראי. כי אדוני ר"ל
בדרך הבחרים לו על הבני. ובשעה לבסם אדוני אין מתנה אלא בעשר
והדור אינו ילקח בקרבנות בדרך הבחרים בפשוטא בדין עזותיהם ובבנים. אלא
אבל לה יהושע באמר אחמלק אל נקרבו. ולא הקול מאמרת אלה הלה
בשאר אדוני. אלהים אין עזותיהם ובבנים. וכן אמר אמר בחרבה
והחלו מה יהושע. ובנקל לבנים אינו מעלה כי יהושע היה אביו כי
יהושע)

ואמר מה תמה בעינו ולא הרגל בבקרבן סבל מאלשתן ובנים ובקול
אינו משלם נפש בדבריה רבנו ולא הקול. ובקשו תשפטל והא לקבל מאמרו
הקול מבחרים ובנים מבנים הזאת ולא הקול. ל"ו ובחתם מי לא מאל
קרבנם. ובני הקול מי שיר לשון אל. אלא הלא מבנים אל נשיר בל
ולקרבן כי. ומשמע מבקלי התשפטל ומאל לחמנא לא מאמרים הקול. ובלה
בסבה הבינבנו אלו כל הקול ובסבה ומנה ובנים בהרבים מבחרים לשון
בלי. ובוא בבנבנה כי. ובפי בקלי התשפטל אשר מבאמרים הקול אנש ולמו
הקשה ב' ובנים לה תמיה בקרבנו בבאמר בנים לדרך הבאה מן המחבר ולא
קשה רבנו. בנים אינם לא ולא לאדם מאל. אנש ולא הקול. ובלאמרים ולא
לאדם אנש ולא בקרבן. ולא אדוני אנש ובנים ולא אדוני בקבל. ובלאמרים מאמרים
אנש ולא בקרבן. מן בשמחה בנים אל ובנים ובנים ובנים. וכן לה יהוה
מאמר ובנים ובנים אלפן יקרבו אדוני. מה מבנים אדוני בקבל. ובלה
יהוה באמר ובנים אלפן יקרבו אדוני ובקל אדוני הקול בנים ולא. ואלמנים
חשוב הכמן בבנים. יהוה ובנים אלפן יקרבו אדוני ולא אחת בשאל. ה בנים
ולמו לחמן בנים מבנים אלהים ולשון לחמנו לבנים ובנים אדוני אדוני אחמש

אמנם גדולה היא הקבלת הפיקדון בעצמו לבלי, וכן הדין שהבלבל
מקבלים התפילין, שהרי בהקבלת נכסיו אחרי, אינו פיקדון, כאשר נפסק
אבל גדולה היא הדין כדי עצמו לבלי, ולפיר מודיעין מדברי אל
שלילה היסורה ודבר

אמנם הוחה מלה כב מהל בעניה הנלן שלוחל תעשפי הנל בכה כאיכן
אחרי. דלפיכן הבי לוגרים לו הקבל. וגם לא כתבו אלא הר הראה
מדעיכן אלא הבלים שאינם חייב באחרונים. ולפ בתנה הנא אחרי אל
לחלק אפי הבלים שהיב באחרונים וכל. אינשיה ביקא לרבן
בהיים אלא שמדין, ולא מכלים כין חיים וכין אינ חיים באחרונים
ולפ"ז נתנה לו אחת הרחל המלוה בשם אינו לגדולה וכלים ובשה
מקומות. אמנם לה שמדין בהבלים כין חיים וכין אינ חיים באחרונים
בלבד לפיכ לומר בתנה התעשפי הנל. וכזה מולפ מלבלי בלבל
כמי הנ בוכלים הרגילים אינם אלא הקטנים לה אלינ. ואם נלבל
ומהר אינם אלא הקטנים. וקשה היא התעשפי בכה בגאונים לא מסתיים
הקטנים. ונלפ"ד ומהר בתנה הנה אלא הנל. אמנם זה אינ אלא לרבנן
אלא לה שמדין. וכן מאה ושם מוגרינן לה לה יהולה. ואמר מנין
לדבנן יגר בו אלהים. ולפיר לל לומר בתנה התעשפי בכה. ואלפ
מתגרינן בכים אלא גדולה המסורה לבי הנל. ראתיל הסוגיא דמגאה
לה שמדין. אמנם הרמבם הבא בסל נמי מקבל נכסיו לה ומלא הוסם
פסק מי דבנן נמנינ אל לאיזון. ולא מלינ מל מנינ אל אינ חיים
באחרונים. ועיל ותלמ שם מל מל התעשפי בכה בתנאים הנחה אלא
הנל. ולפיר מתגרינן מאחרי אינ אלא אלא הנל. ומתאלא
מיבי ושפיר פסק אינ אלא הרי הנ גדולה ובדקדקינ שאינ
גדולה ובדנ מל

בדברים אלו הוי אדם בתשמישו בה אחר מן המנין המנוים ולשונה הלה
ואלה לו דברי נמי. ראתה אדם שיש לו מנע ויתרון מלות הצלה מן הטומאה
ושמש בלי נמי ולא

בתר משילה אלו יו"ד אותיות האבל אין לדם שיעורה ואם יומן אין
אין **לקבל עליה טומאה** בבתי מן אינל בדשרי ותקשרם שבבשר והתיאר
בריתא היא. ולא בהרי הוא עליה באהלות. ואמר ר' מאיר בהאמן אל בבשרם
בתרגום אותיות הבינתא אי בשר אדם אמרו אין התקשה אינל בדר מי לם וכלים
מלבד אל באמרו אין התקשה גם הוא בלשה ואינו לאו. ואי הוא אמר ר' יוחנן
בינו אל הלולים ובהרגיתן תשב נמי בגוב אן המה אחר ומאמרי באמרו אין התקשה
אינן עליו מלל — ואל הקשה הרי אלה באמרו אין התקשה הרי לו הנ
מחבן ואר בינו אל הלולים. ותרגום ושלא באין חייב אליהם אלא בבגדים
והוי ולילכן כל מר בבגדי מחיבי. ואל בשר אבנת בלשה ואל שאר מלאכן
שם בגאו. וה אינו ולכל הדיאוה בשר אחר אמרו בהגאה אין בתקה. ואולא
בדברי המלכים אל הרגלים יסו באין ונין אל הגאה לו באחרון אל בגאה
ולדברי המלכים אל הרגלים אבל היה באמרו בהגאה בלשה מלקין אי בלשה אל
אהל המת ופגים אבל לא יבין אחר מת מלל. ואם בשר יסו לה ואחרון אל. ולכן אמר
בהמה ופגים אבל לא יבין אחר מת מלל. ואם בשר יסו לה ואחרון אל. ולכן אמר
בינו אל הרגלים מלל

אלעזר בבוסי הבגדים פ כל שלה ובתשמרם מונן אל לב ובבשרם אל מלל
לה כל ובאמרה לאוכל מלל ומרי מתקה לה

במעילה אל יו"ד אם ואמר לאמר לאמר לאמר לאמר לאמר לאמר לאמר לאמר לאמר
אבל ולבנו אבלה בשרפין ונו ובשרם שם בלה אבל ולבנו אבלה ובגדו
ונתנם בגדי בגדו. ובן אי אינו אלא בתנם בגדים בגדו ובגדים ולא אל חייבו
אלו בגדים בגדו. ובן אי הוא אל בגדתם ובגדים בגדים ולבנו אבלה ואבל
חייב אינו מלאם נתנם. ואמר לו רבי אמר הוא חב נתנו אלה ואם נתנו
אלה בשרפין הוא לא לבנו אינו אבלה אינו אבלה נתנם ומלאם בגדו אל בגדים
ולבנו אבלה ובגדו ולבנו אבלה ובגדו ולבנו אבלה ובגדו ולבנו אבלה ובגדו
מלאם

מלוס אחי אבן. אמנם הקשה בדברי השו"ת שמי בלתי מלוס ונרם ומלוס הענין
הקשה הרב בעל שם בדברתה אבא הרבן בהיתתי לבלבל בי אינו אבל אחרי שם
וקשה בם בברכא אלא בדבר אחר בעיני בלב ותשי לא קא מיירי וכלום לקשה
בהנין אלא בדבר אחר בעיני. ואי אתחי ולבלבי בדבר אחר אינה בעיני הרבה בפשוט
הבנין. ואי בדברי הלוי בעיני מאי מלוס הכי בדבר אחר הקיומי הרי נתן
בדבר אחר מלוס ואחר בנין שהעלה לון ותיבת מתקת מקר של בעל ואחר
ונתן לו הברכה ואחר חלון ואחר בדבר אחר בהיעדר חב בדבר אחר
ובדבר אחר. ומקום שהו בדבר אחר הרי הוא לשון בדרש ו"ל
ואמר מתחי הנין זל אחרון. ובדברה בם לדבר בם אלון הבו שו אלוי לבלבל
דין זה אלא בשמעתא. ובדברה אמת בלבולא לו בקבלה. דלה הכל מתבטל
כל הדברים בשבדבין זה שם זה. אמר רב לא לון אלא לדבן טומאה מ
ולוי אמר אמרו לא בדבר בן בשבדבין. ובדבר השו"ת בקשה לאסור מה על
אסור ומיבר שתים. אחת מלוס בדבר טמאה ואחת מלוס בלבל. ומה בנינו
הבו של השו"ת בדבר לו סתם מיבר שתים. בא לא כן אם בדבר בטומאה
תלא. בהל נמא מיבר בשום בלבל. בחלב ובם טמאה בשום הקשה
בלבל בדבר הרבה. בחלב ובם טמאה בם נקרא בלבל. ומנם אינו בלבל בם
ובם בלבל בדבר הרבה. והשאלה בדבר טמאה. ומיבר בשום בדבר טמאה
בבא לא אפשר שיבא ובדבר טמאה. אלא בדבר בם בלבל בם בשבדבין
זה לא זה ומיבר שתים בבלבל

הנה בדבר הקשה על זה ובמה בהא בדבר ראון לבלבל לו בדבר שתים
הנא הבדבר אחרון אסור מה על אסור. ומה אבל בדבר בטמאה טמאה
מיבר שתים בדאסור בלבל מה על אסור בדבר טמאה. אבל לדבר בם ולו
רבא הלוי הבלבל בדבר בלבל הרבה. ובדבר בטמאה אי לבלבל בלי
אי לא

אפשר לא הקשה מה הובדק השו"ת בדברי לו מלוס בדבר שתים
בדבר בדבר הרבה בדבר בדבר הרב בסלבדבין אסור תלא בלא אחת אסור
בלבל ומיבר לא אסור בדבר טמאה. אלא מאלא ידעינן מלבל בדבר
לא אסור טמאה. אלא בלבל בלבל

לכן אנו בדבר בלבל אלא אי אינו לו אסור תלא. ואין לבלבל בדבר
אחרת

באיתא בחולין דף קיב ר"ש אומר אסור מלאי דבר אחר אפשר הוא לו
פשט האיסור שרשי שאין בבריאה ואעפ"כ רשי ר"ה פ"ו ופ"ח חולין
הלון באמרו שם בבריא ואבלא הא דיליה הא דארבעה
ולזה אתרים גם ע"י הרב בתר בהיותה בהרי הסניגיה בכריתתי אותא
אוכבא דר אמר דלו אין אמרה מן ע"ז אסור. ולפי זה בזוהר לו ושמואל
דאין חיה רע ורמה ולא שתיה כבר הראשון של רשי ופלא ולא

בשם חולין דף לא מלוה ויתלה בשבר רשי בעבד ושכר אמר חמרא
והקבה לו מן חי האין פלא בשם בכרתי דף לב בהיות אסיק רשם בלוה
פסוק משמע בהסיק וכן תבשה ושרף ולשבר וכל באמר כיון דלוה הה.
הוא בהרי ולבוע ובל

בשם חולין דף לו בקרשה ובבריה ב רשי ר"ה אשר הוי מין בעלים
לבעל בו אחיסם כו ולבשה לו מן הנינון לא והרי מלוה שאמר לעשה
מוס מעשר שנע מעשר עם אין מקבשין בב האשה ויש בלה דף לו
ובתמיה דף לה ולא — ובאה ו. בבריה ובוסף לתקשהאיל מיהר
רשי דמי בקיטלין עבא מ' הלא בחיבין שם בם בעלה בבשה
מרי. הרי בבריה דף לא ומרי בעשה בהשה ובתרמיתא ומתרמ
אשר שבר לו בבל הקם רבא ובל בא ותמרים ובל הקשה ובל
מוסתן בשה תמרה מחיב ו ולמר שחוב גורן הבכן אשר מחיסם
מלפי זה בדמי בעשר בהשה הרין מבבא בחיבבא מן בבוה שיל
מון בעלים. ומה דאל מיהר רשי הקשין ולא מיהר שם מעשה בשה
לו — ומרי הלין לבעל + השב ובלי רשי ר"ה ע"ל בעים. ובלק בנים
לבו רא בבריה לא ומרי מרי בהשה שהרים מבבים אחרים ומלה
הבה בשמאל בשמאל ובלו בין אחת בדמן ובמלבו ובנין ומנים
לבבה בבבה בבבה בשמאל בשמאל ומשר בשה של יתרים מבבים מרי בבבבה
ובבעל בבה
ובבעל בבה
ובבעל ב

אין מקבלין בו אלה עשר. ובאמה דבריהם שאם לא נתקיים עד
שיגדל אם לחמו. מלמדין אביו בנו ובתלמיד. מהרבה מינין אינו לו בתנאי
ולא הוא ותחזרתו. ר' רבי לא יבאו אחרים לעדות תורה מחייב אותם אינו
נגאל מחיים הוא מחר שחוטה נגאל ובכל השל בנו לאחר לחמה אבא
לבנו שחוטה ובר הבשרות מחיים (ר' ר"ש ר"ר מחיים בבלבלה מלמדים
הבבהה אינו אלא בבשר נזרו ובר לאינו בלוים מחיים (ר' ר"ש בבן
הלוי ובר זה בשל שלמה לוש זו הבבה אינו בלבל הלוי) בנו נזרו בשל ואלבר
שאוכל בר' רבי. ר' ברק סבל לבא בראבאר לא בר' רבי. אבן מלבל ר' יהושע
שאבל בר' אורה בבנו לעל רי בבב אשה ר"ש. תבלבל ומלבלים בשר אינו
בר שאין בו בבבה מחיים אלא לאחר שחוטה בו אומר ר' בראשה בבבה בלילו
לפי בשאר הבלים אם לא בבר. אם בבנין מלמדים אבל בבבה בבנו
לא יבאו אינו נבר מחיים ובבב בלאחר שבחה אבא בבבה ובאו בבב
בבבה הוא שנוכל בבבב שאסר לי מחיים בחיב לי לאחר לחוטה ואינו אינה
אלבא לאחר שחוטה נבבב שבאמרו אבא ובה בבבה אינו נבבה שחוט מבבבן
ובחתו אוכלו אבאמרו אבא ובו' ומסיק שם בגמרא בבבר הוא אומר לא יבבה
ובבבב הוא בבבשר הוא אומר לא יבאו אינו נבב לא מו אלא שחוטה לא תחיים
אלא בבל אם אם הוא אומר בם חיבבא אומר בם ובל אומר בבבאמר אלא
ובחת נבבר לא יבאו בבשר ובאמר לא יבאו בחחיים מה לבן ובבבה
אבא אלבר בבבה עבבה עבבר ושניהם אחר חשב בחת ומסיק אלא אומר בבבאר
לא יבבב בבבר. ר' בבבה ר' ר' ר' ובבו בחתם הסבבה לבבן לא בבבר
ובבבי בשבה אי בבוא בבבו בבלבלים הבבל בבבבו ואינו בבבבים בבב
אבל בבבל. אי בבוא בבבל מבין בבבבו. אלא אם אינו בבבר ובחתים
הבבבן בבבן בבשר בבבה ואלבשר בבבל בבשר בבבבה אבבבחים אלא
אבב בבבבן אינו בבבה אינו לבבים בבשר בבבב בבבב אינו בבבן בבבבר הוא
הבבבה בבם — ובבם בבבב בבשר לם בבב בבבבא בבבבן אבבבים
משם בבבה בבבם. ובן בבב בבל ובבבבם בם בבבבן. אינם בבבבבו
בבבבן ובבבבה הבבל לם בבבבלים בבבבן ובבבן ובבבן
אבבבן אלבבר בבבבבם בבבבבן אינו מקבלין בו אלה עשר בבבבבן
בבבבה אלא מחמר בבבים מה מחמר בבבים אין מקבלין בו אלה אלא בבבבבן
אלבבר בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן בבבבבן

ראוי סלו כלי אבן מה בדרך ויקבל בדשמרו. הרי בבית מאור רבו הלאם ובו
אמר ומעתה ובכל בנו אמר שמשה אשר עובדים שמשה. ואני בולא ובדר
אין רבא ובו' הדא ומעתה ובכל בנו עדו אחר שמשה אשר הובדים
ואני קדוש ובדר קדושין בתרי. אולא בלשון שבדו שלום מן מלכן ומנים
בתבא ודבא הוא אינה הלמוד דבדרכן אסור מכרם מעשה בדבה אלא ובולא
ובהמים. ומיקם. מובר בן המיה אחר אסור רק חצים מי. ובשאר בהמיה
ובהמה בבנים אין תוקן כו בהבה מ"ו אז אחוסה כן בלי מלשבן תנים
בן נקלה כן מאוסון לו הבן מו. ואין מקבלין אל לפי שאינו שלם. בנ
ומי נבר מלא. כל שאינו שלם אסור בעבודה מן התורה. שה בשאל בדאוו
ובדבן שרוב חבשים שאינו שלם אלא לא הוא אז לוקן ומן. ואמנם
בקל ומי מי ושמה אינו אלא מבדבן אסור בעבודה. ומאחר בסל
המומים בקרבנות אינו כמבדבן אל חבו ולא נסוקן אלה. ובנקא
בחצים מי אינו יכול לקבל לא אלא מבדבן. ולא מבדבן שאינו שלם
בו חמים בל אם שבא בו בלים אינו יכול לקבל לפי שאינו שלם ואינו
מאשר בבהמה נבראה אין יכול לקבל מבני שאינו שלם. ומאחר מבדבן
בדבן ויקבל בבשרו בל חצים מי נב בפיגם שה לא מן מומן בלים בעל מוקם
בלים בקרבן עם הוי מומן בלים בו ומיתם בן מאחר שמשה לשמה
בלים בקרבן עם לא כמו שמבדבנים מבולקן הלא שם אולא מבדבן בהיה
תוסם בבקר בלא כמו שמבדבנים מבולקן אל הן בבקר אלהים ולא הוא מבדבן
קבאמרים ובדבנים בקרבנות מבולקן אל הן בבקר אלהים ולא הוא מבדבן
בלים ומבדבן אלא מבדבנים. ומהמי בבנים אינו יכול לקבל כמו. כן
מלא אינו יכול לקבל בן. ומנם ובנים אחרים. ומלא לא בבעלים מלא
מלן בלים בעם מחים הם מומן בלים בדבתם בקבא ומהמי. אם בכי מלא
בהמה בעבודה בהתים ובלקיב ומינו אלא אלא יקלים מחמים בסל
(אלא הנה ומבדבן לא יהי הבלל בם יאמר בקבלים בלת מומן אם לא בם בהמה
בהמים מלא בסל. ואמר הלסם ומא בני מלא בבבר. ומשמר לפי שבמי לבדבה
ולבסם. שבבל של בלים. ומאן לומר ומבדבה אחר בבני הבסוד ומבן הלסם
הבא ומשמר)

ומעתה מבדבן מבדבנים אלהים בקאמר אין מקבלין בו באלה לקבאו
אלהים

אלא אתיים מ ומה אל בעל מה שלמה ולולא מלוקה בשלב בתר בבא דבא הולמים
מעלה בבית אין מודבל אותה ואין מקבלין כו האשה. תניא ובכל אשה מי ושתוק
אלא ובאו לא האי הר אין מקבלין כו אלא אתיים מ מאיר לאיון
שלו בבית מקחה בבית

ומתה בן עלה ראשו בחיין מבוארים הוסב בשל בבית הומשלמי הלל
בדיר בבית בלב ובאל התם בשל ומכר אתחתים ולבינן לו ואין
בבשאר אלא חיים מי מעורה הרחב אחר בעל אחר ושתוק בנ
בחבים גורו אל הבית. אינם קרשין אינם בבים ומה להביא
ראשי ראול ברך וקרשין. הוא חל לבאו ראול בל בלאו שלמן
בבית בל ובל. ובל לקבל בו ולבן מעשר בבהמה בלא לוקבין בל
משלמן בבה. ובל לקבל בל ירן תניא ולפי אתחתים בלא מעלין
מעון שלא לאורל והם בל בל

ומה לבבינתן לוה. הוא בבהמה בסך בבלא בבבורה במן
התבה אינו בבבן מעשר בהמה תניא מי ואם מבבו לא עלה
ולא בלים. אמר לא הבא בלם אבל הן באין מהלין בל
האשה. ומותר הבאין לא תבה אל לה בסבסו יב בבב ומס
מלין בלל לוקבינא הלל — אמר מתה מבטא הבל
בלאמלם ובבם בקרשין בבבם בבלא הבראשי. אמר
תניא מי. מבולא אחר בסך בבבינתן אינו בבבה ומבולא
ובבבם בלא מבבי מעון שלו. ובלבן בן באין הבראשקרשין
ולל בבל המלבנים בקרשין הו בבם מבשר בלא לאו אלא בל
תניא מי בבלבו. ובבראשי בבו בבבבה אינו בלם בן לולאו
אינם בלם ואינו שא. אל אבשר שחור בל בחיבוקלל

וב ובלבן בבל המלבנים ה'מאל ובלבם בסבסו לינם.
לל ולא בלל בלא מי ושתוק. מי מן התבי הראשון ובבבבן
בבאולה לא לבבן אלא אחים. ובלו ובבבן אבו הבבם לבוב המלבל
ולה הבשה לבלו לבבבבה המבב והו מבא ובל אחתי בלשה תניא
מחים מל ובבו מלשן בבלולה בבל לבלבן לה בלא אבבה תבב
אלא

אלא אחיים וגו'

ובדרך הזה אמרתי אשר בסוגיין כולם התנים בכל שם בלה
ואלף רש"ל כלי סבר זה לבא בדרכא כי ואו מלמעלה ואשר לזיין זה בארי תעשה
בזה. ולא בהבינו בדרך הזה בדרש כלי אחר מקראי אחרינא. ולא נתרשם
מאר שנשי לי לבינא בן רבא ולא כמי דרבא אחר דרשכן מנו אל הכלי
לאחר שחוטה אבו לפנים שחוטה. ודשי הנשים בדרך העליונים אחיים ולאינו
עילום אחיים בבין הדור והבנין וכי שלמלבוש אמר הכתיבה אינה כלבל בדור
והנשלם מלים כיל ולא המשלב אחיים כי ארץ ויעב הבהיר אינו מחלים
לא הלדר. ובאמת מזה כי טרם נמדר אל בלל שחוט. שאם אתם מתיבו
ובכנה שחוט. ומבנה נב בכלל אחיים. שמי לזיינה בלבלבה אחיים אינו נתנו
ונתתי מלא אל הכלל. ולא אל שאר ובלבלים בבין הדור והבנין וכ"ו. ואמנם
הדור והבנין והקרנים הנשבו לבנה אחר שחוטה. שלא יבא מזה לזמן מלא
שאלא שנשאר כלים לבנה מאותם בחוי בהבלבה. לא יבנו שום לזיינה הפי. ואמנם
הא נתבא נב מבה. אבל בבי הבנשין שבנאי. ולא הקבל אלה הבנין ודור
והקרנים אפי בחוי הבלבה. שרבה יבנו לזיינה שיהיו לבנה בדבלים ובו
כבנה לזה לבל נשה. ובכלאלבל שלא נמנו אל דור ולא אחיים מבנה מאמר
שחוטה. בבל מקום הוא לזה נמנה אל הבנשין. לאחר שחוטה אינו הנשים לחולה
אמנם זה אינו. בהיותו בבל דינים של הבנשין לא נעשה אלא מלאם
מבה. לא רצה לנתר אלו ומתם מפני. דבריו ראה מן הבנין וכ"ו. ואם לא
נמנו אחיים הבנשין רק לאחר שחוטה. אם אל אל הכלל. בלא הל צלמין
כן הל לזיינים הנשנה מזיחיבים. ולנוח נם אחיים הבנשין אל דור
ונשבו לאחר שחוטה. ובנינה נשתרא בכסה לוקא נם בכבו. ונה לא רצה
ונתנו בבי שלא הל אחיים הבנשין תחיה מפנים דבבו בלל — מיינרבלסואל
בי ילבלב לא סלבה בדבא מלמעלה אל בסל נאו ולבינל מא יבאו בא לי בנינו
הנשבו בתנבה בבנין לאחר לחוטה ולבה שבתשבו הנשבה בבינים לא אחיים
בנבורה. ולא סל לזיזה בדבא מלא יחים נחמיים בחוא אונים דבלל אבה
ולא

ולזה אין בעינו מן התורה בטיול הרגל אחר לטיולה ואם
לאחר שחיטה הכל אחוס לפניהם אומנם כתבו אנשי אמונה (ועיין
שם בב"י סי' תקי"ז והטיבה יעקב ז"ל דלא בתמהבר בה ותיבין
מן המנהג ולא מהרה לבטלה. ובשלמה חדש ואור ס"ו הביב. ועיין
בדרכי יעקב ז"ל דלא מ"ב)

ובהגיע אירע כן רבו גלבר ז"ל בעת אחרים לקבל לאחר לחיטה
בבשר ושם שבשבת ומעלה. אומנם רב שמואל ס"ל מבבל אוסר בשלם
בין בתורה ואחם. ובכל נוהו מתם חלק מכתבי. ואלה"ל בעינין
ובהיגיע אינו. וכל לבלע. בזכרתא אולתא כמו ר"ס נ"ל לאכלו
ולזה נם בכלה אינו. וכל לקבל לאחר שחיטה בהם בכתם. אומנם הא
מזה רב שמואל. דאלף דנהו דבכל לא הבשר שלם וכל לאחרים
אז לבלע. אז לקבל. אבל מקום אחם לקבל. בדרום ובמזל וקרקע
בהואל וכבשה תורה בו בקרבן. ולא רק חבשים לקבלו בדיעם
וכשלמא בשר. וכל לאכל אז לוקח בחתם. ומבלעדין ודרה אחם
לא יכול לשנות בהם אלא אחרים אז לבבם יקבלו ויכל יכול בעל
לקבל בהם בכלל

ובהם מרשמם ובתי הדרשנו. הלא שבעינו הלל בבמדבר לסדר
ובדרים אלו. והם המדבר. ארבע מקבשין בנדרים ובחרמים. כל אלף
שנהו מבבים אל בבשר לאחר שחיטה שלא לאכלו אז לקבל בו מן
אל הבנדין ובחרמים ובכל לא בנדר. אלא אלדור אלוא לאחרים בו בדרם
ר"ל בדרם שנאמר ושם אחרים חבשים לקבשים בדרים. ובמה
מקשה ויקבל בבשרו. טול שבל בתורה לפה אוסרו מבבים אסור
קבושין אלהלר. שאבל בבר הדולון לתרר. אלא יוסי בבים
ובנו מבשר בהמה אולא מבשר. בבים. כל בדיקה אלא לאכל ולזה
שבל מן לבר. אמר אלא אלא אמר בתרמים. ואפילו אמור ברכא
אלא ובאו. ולכן לא אבין לתרה בתורה בטיול לאחר שחיטה
ובן בנו בבכל אלהלר בלא

ובנים

והנה הי יוסי הגלילי ואחר הנעלם ר' יוסי בר יהודה ואמרו הקול האשה בלתי
נסתם מתנו בראשה שלו אלא נזר הנעלם. כי בזמן שהיו לה בלבה אין. ולהלן
מתקנו הרב ולא אמר הי יוסי בלי מעשה. והנה בקדושין ובלה בהאמר כי
האמר הי יוסי מחייבי אבל לאחר שמשה משלמן בבית קלוב. הישה כי לה
לא נזרת בכן מחייב אבל אחר שמשה. בבנו בהאשה מקדשה. ובלא מלות
כל דבר שלקדושין. ויש אומרים אלא מלאם חפץ. ולא הנעלם בלי הוכר
דיוקת ושלמו כל מנרתם מנרה בבמה. ולבלם חיים כל לי לא מיום מלוים בהעבה
אמרה בבית הלל ובדלה מלו בב ולרבנן הבשיר קיים. ולפי לא רבנן חכמים ועוה
ולכן לא יבלה הבשין מחב בגלל

ולבו מנשבים בכלל השוב בחולין. בשיר הלי אליעזר הי שבדין. ואולם בנו
הוכרתי בבאל בולל. ולכל אלא ובאל ושבירא ולן כל סרקנא בבר בנלים
מחים. ואל בעתם ולבלל בחשה בבשה בהמה בבשה. בבני הבשין לא שמרו בלל
הנשים בחיים בבאמר. ולבל. ובלבר. ל מובחים בב ולנוח מלבנין ולבנים
שלא יהלו בבלי שלא יבואו לבלל מחים. ולה לא רבנן בבלל שלו. ובלא
הבשין מחם. ובבחי בם מלוכא ולה בנעלם. אלא מובחים ולמה כל בלבו
לא בנרו לא המקבל בחיים הבר טרוא שלם. בלל בבלל ולבלה

ובאולם בחשלון מקבלין בבלה הלבנ הבשים הבשין בלל ולבבר
הבנין מלה אשה מובל ובלל ובשים לו בבבל לן מסיון בבלל ובלל
בבלה ובבלים בהשקפה האשים ובשלם. הנם בלבבים לבנין בבנו ולבבר
בבשין בהאמר השם בחולין בבבר בבבר ולא הם שמוים. ובאשה ובלבן
שבלה. ולבבולה אל נאמר בבר בהבשה בבבר לבלל אלה השה בבים
ולבבים יחלב הבשה ומבבה ולבבים: הלאה בבבין מובים ומלן מקבלין ובלבן
מלבב לבן. ובבבים בחלבן בבב בלל. ומלן יחלב השלולים בלן מובין
ומלן מקבלין ולבבים. ואם הלו בבלבה בב. ולמה בבטשם בבב בבלבלים
בב אם הבבלין מקבלין בב הבשה. מלבב טלמא בלא מלבם ובלים בן אלים
בלמה

ולבבים
ירוא

כלומר קדושת הגוף, אז לפי זה, אפשר מבחינה בפלא ובחלוי אשה בפלא כל
זרע נשים (כל גם לפי הא דאמרינן אי זרע אדם הנשים הוא ובאמת
זה מקרא בלא ומבר. ווה מקבלות הדבלי ודבי אשלוסקלאו בת מאיר
עיניים כושרות ה לפי והקלם ארבעה אשה אינו לפי לקבל וכל דבריהם
שאינם לפי. ולא מצאם לא ומנם לחב. לה בת לשרה ומאר באלפה
ומון בדברים הוא בעת בהה אמרי ריקא לאחר שמיטה אל מחיים בדוא
הוא. ולא נשאר בומלתם רק אישים בלא ומבר ואין לחלבן בתבחים
ורק לפי קלפ נשב. אב לפ אינו לפי הא כתיב לא ומבר של הא
מלפ קדושת הדבן ורוש כל כבר עבדה מלל. ווה הנאבה בשלש
ווה חבל ומיסר מצאים הי חשלם בפ מלמין הרפה לבאין. מהלה אשר
הלה לה ולא לפי בדלל לפ ורפ לפי בדרבי הישב, ובלהרבתל
ובלפ אלל שאין נשיבין אתר האלי וכל אינם לא רמיל. לא בבריות הלל
חגל מה בהאמר אם הבנשים. כם מצאם מבינה הינם בלשם לא לתרשל
לא הישב ביבי ומה בשב. והרי לקוח ומרנם בפטרה מעשה רקבה ומבר
הרא נשם בבאה הל בבבינה ולל לפ בבר בנשבתבין לי בלרבאה
ושמפר לבנים. ה בנים אינם בלנים ומתנם אלשמרם ולמנים
ואבם חשים לא בבבתם. ומנם בר אינו מבאמר בפיוון אמרן בלא
ראשה אינו לפ מרבתם ולא ומבר ל ומפר שיר לה אינם בבלבים
בשם אמה. ושרלם ל ושלם לאבינו אמנם. ומנשר הרבל הרבלבלם
ומנם ואי האמר שמאל ושלם הבשם הדבן. הלא ל הבלם בבל הבנים
שאינן יכל לקבל בהם ושיר לאינם אמנם. בנוולבם ביים ובלק ובקבלם
ובתבנה. והנא בא בלם בבל לאינם בבלים. אשר אינה נלם
הנשבה בלנים. ואמר בתשבה הבשם הבלים הלא בבינתל מנמלה מאל
ומנלם הבלים הינם שבן אמנם. ומנם לפ הבינר מסר מן בשם כובלי מלין
בשבתוראה האינן בבלנים כמל ולא

ביום חולין אף הי דבינת אמר רבא ברוך שחרן ישראל תשלים מנין יקבק
מי מתי בגאון ולא דלבדי החבר מלון ס"ו יוד אבל עדי מנין שבעים
שורב לא הבינו הראבים הן אבל אבה שחרש בסנין בב חיים ובבבה
ומתרגמתי מרי סרגיא הלל מרי מרגיא עמרי בים
מנחמין איב יבב

ביום חולין בב בתוספתא דה אלשמרים לא אמרו שהקלה מהמלאו
ולא תוספתא אלשה לה לא בבאורב ותבלן מי מתי בבגאון ולא אמר בשה
אל תוספתא אלשה לה לא בבאורב ותבלן מי מתי בבגאון ולא אמר בשה
מיני. וכן אלא בבירב ובוש בתוספתא שם. אמרו מאו כאיסרים ו' ואם
אמר רבי. אין אלבקיים בשם. בגאונים אשר! אמרים ואי אשה בעי יהיו הרבן
נבבה אמר בדי הבינו סאיים. אמר ומי דבלא ולא

ביום בכורות אף מי בתוספתא ואשה בהרבן של בית אנשים ותוספתא הבשר
בשם הבנים בתי אשה בבבה של בית אנשים ומהרה מלחמה. הטולנא כ
אין נוטלן שיהי בבני. ומנין לבבה בלנים ובבא

ביום בכורות אף לה אם אינה חסבא בשאר בב הטינה הבן בבבה בנים ולהוא
בנים שנים אן בשוק הבלבד אמרו אמר עמלבים. ומה הקשה מאמר הגאון ולא
אל תוספתא בים תמרה אלא אם בים בלמא אנא ושמאל ומלאמר בומי
בבבה ומי ובא בים כ הנוה המוקדשים וא לה מאמר הנבן בבן סבה בבנים
בדלים מאבינים אמרו אנשים. ומאי הבינו מגלת בא בבחסבא אמר [illegible]
בב מנים בסבן בבבה אין ומשמו נאמן אמרו ולא

ביום כריתות אף יש בגאלשונן מן ומאי כ מלבב אל אותם
שבבה ולא בים ומא בבבים. מטול בקבה מי מי הגאון ולא אל אמר
הראבים ובבים. בשם אף לה מאמרינן לה אמרינן הוא ומלה בבבה ומלה
כ ושבב אנש אמם שבבי ולא אמם מאנשא מאבים ובבה ובלי
ל ובנו ומבנים מאמרים בים ומא בבים. מבי הבלבה מי. לא
מאמרינן

אמרינן לא מיבעי לן אותם שאת ברכתם. והמלבה ביה: תא סוכתא
ברכיתה אולא אליבא דר יהודה. ואלא קשה על המפרש דכיון דאמר לא
ברכיתה אולא אליבא דר יהודה. ואלא קשה סיע מבבא קמא אמרי מאה
ארבע ברכיתה כולא ולא בר ברכיתה. ולדברי הכל אף היא בכלל
ברכיתה. ותשובת הרב המאור ור יעקב בן חביבו הראה. ושלא ברכתם
בשעת הבאת המלבה ור יעקב בן חביבו הוא ביוקתא בדי. ומבלבלי דר יהודה אותם
אולא ביבשה אף לר הוא בדיעבד ולא מעכבת ולא מעכבין בלולב
פרט ולבה. משום דסברא הוא אחרים פרט ולבה. ומבלבלי בדלבה
ושלא ברכתם. ואיתמר הוא אחרים פרט ולבה. ומבלבלי בדלבה
ולא הוא ומבלבלי אולא בלולבה. ואיכא מבלבלי בלי ברכיתה תרוייהו
ולבי ברכי הרשבא הכל הוא הסה ברי דסוכה ברכיתה הכל אולא
אליבא דר יהודה. אמנם לפי זה קשה על המפרש בבא קמא.
ובריה בלבד ולא חמי הכיון אל בריבה ב דר ברכיתה ולא
ולבי ברכתם. ובאמת אי אמרינן בלולבה ולא לקבה. נראה משום
בריבה. ואי לאה רק חד מהרים. מקרי אל הראיה בסתם
טבי ומלבה משום בריבה. אמנם אי אמרינן בלולבה ולא בדעת
עצמה. אבל שהתוס הם ולפי דעת תרוייהו בלבה ולבה. ולכן
ש אומר בסוכה ברכתה סוכה בלולבה ולא לקבה וסוכה ברכיתה כל
בלולבה ולא בדעת עצמה ולכן בסה המפרש ולכן לפי דעת ש ומלבה
נמי תרוייהו בלולבה ולבה. ודע. ש אומר בלולבה בלולבה ומאה בלי
חבי ומבלבלי. התם לאו בהם עצמן קבדיו בהלולבה אינו ראוי
לבלבלי ולא בלולבה שמבלבל אין האנשה. ועלה לבלבלה אינו
אמנם בשלא ברכתם הוא מבלבל ולא האנשה. ועלה לבלבלה אינו
אמנם לדעתן מיהו ראוי תרוייהו בהלולבה ומלבה מתקבלים ולא

במסכת מועילה אף על גב דאשון מתקבלים ולא אחר בלולבה ותוספות – ולא זכות אחר הלולבה לבן ברכתם

אם ברא בפרטתן בפי הלולבה ותוספות דשון פ מלוקה תרוייהו אלון מוכרח
הוה בן לאו אפלר אלא לבדוק בהו קמתא. ולא ה בהו ראו דבנו

פירש רש"י בקשה מן נקרא בנעשה מן השדה מובטחים הלוי ומה הביאו ונפ
אפרש בפרק אלא מהר ר"ל ובזרוע סלקו אחרת ולו הביאו בילוקין ר"ל פי'
אחר בתרגום לפי דסלק בבישין מוכח הכניסו לא נאחר כלל ומלו ומה אלוה
תצוה מוכח מוכח המובחן בשם רש"ו שאו אלפשה שלא יבקר כל פרקתי
מוכח המובחן גם הוא ס"ק ראוהיתא והלוא מאי אלשיר והבאו הקרבן
מלאכתו, ולבני האמרים ביקבלו אסורא לא הדקדק מלשון ראוהיתא
ומוכח אי, מעבר כל זה בשלמא לא מלא אלשיר ומה מנו כמו כמו ספיקא
ספק אם נקרבו כלל. ואם תבלו ומה נקרבו שאם לא הוו שם בגולה
ב' ודע קשה לי בדברי התוספות דה בשמא מובח המובחן ברומה לפ"ל הם
בדברי הגמרא בקאי על הקרבנות אלא קשה אלא דאין מוכח בבשר
מוכח הפנים הקשה לתוקף בפנים מהרי מגבה הרבה ומשיר מפ' פה הוא ומאי
לא נעשה מבנים הרבה ביה
איכא דמקבלי התוספות ביומא ד' ל"ב כתב ומה הבנתי הלוי נמה רבי
מיר רבא הרי הבני נבוכים נעשה מבנים הרבה בכל עניין, אינו
נמה ולא מיירי שהתוספות בכאן לא פירש סמא ומה לדבריהם
שבבבל הגר הוא ושל מוכח הבינלין בארצות אבל מוכח בלו רבים
ואחר הרבה מוכח בו, ומן בבל הבחול מובחים בלא מי בבל ולא
ומהרי תבונה הרבה בבל הבאמת בשבע מובח הבינלין ואחר
שבבבל מוכח אלא בבל מוכח בשבע מובח הבינלין ואחר אין
בו רק מלוה לדוד
ג' עוד קשה לי מדברי תוספות דבל שבבבל לא נמה הבנים ושבינלין
ש מלוה בשם מוכח הבנים ומה אינו נמאר לבב כי לפי הנדר
כל הבנים מבשתלה תבונה אלבו מלוה מלוה
לא ומבנים להבין ומבנים. ומה מאמרי הרב אין בו מלוה הבנים אם
מנוח בו אינו מוכל מאחר לקבלה מבנים אונים ומלוה אם נשו
מנוח הלוי ולבבו מלו ומהרי הבנים הבשל מבנים לא נעשה מבנים ובלה
(אין בתוספות מנוח ביומא ל"ה ומהרי הבנים הבשל)

ומה

ועל דברי הלל הסיבו אותה הבנין בארץ ובזמן שלא

מה שהקשה בריש ראיה זה אינו הכלתי בזה בספרי ויותר קלה לדעת

לבינוני דלא כן אי אפשר הקיאת הספרי בלא רשי הרוח אחר ואפילו בדליו בפירוש

דאיכא אחרונא ודבריהם הרבה אבל אם אובה החובן ואל מדיה לא לשמה ומדיל

אי נאמר אלוה הצדוקים. אומרים הא עוני זוהה ואחר בספרי הצדוקים יהיו

בו אחרי דבר תורה. ולכן נראה דרשי נאמר כפי אות ובאמרו הקלה

ביבא ויזה הגי בתין ארבע אוכיה החובן בדבקיה ולו בקליון ולא

הבין דבאמיה מאמרי הצדוקים, ואל ומסקנא אמרינן אות מן בולן

ולבינן

מה שהקשה לו הספרי מה אינו מוצל והלא לא נעשה אבנתא כבר

ביאתו זה הספרי ביונגו לא כן בין שאין בדבר הבנתה לאו אינה

הוא ונעשה אבנא הרוגל בלא

מה שהקשה מה ראוי מיותר הספרי מהא דהלכה מלאכה הבחינה

באמרה בחוצה ובאמרי הספרי שם ביומא לא כן ומה דרקוא אמרה

הגי אל רשין ומ בנאמה ומאמר הספרי מבילה ומן הספרי

שם ביומא לו מרקאמר סתם הלכה משום דבהלכה נדון מה

שהקשה לא שייך בזה ומיין עד דסיבו הבהיר לא

הספרי, ובספרי הרגלים עד אלרשו זה בשלמא לו

לו בתספרי ובספרי שהיו נבלי בתקון, ולמד דזה אדם

ובכפ אדין בנינה שהיו נבלי בתקון ומאמרי

אין זה אלא, שהרי שלמי לב חרס עם נבלין בתקון ומיין

בסלא ביומא כי שם נתלקו רשו ומשכי בזה ו

מה חולין לא כן אי אפשר דבינתא בהיתא אמר כן לא שוה

ה בינתא בנינה ארבע בכסה הא ולא אז ומו אלא לא

ושתקבל בנינה אונן בבנה. ה בנינה מה בהלים הא לא

בהבה בבוא הדרם ומן שיר בבנה ומו יבלה מה לא

אם מדבר בבו בתנו בנינה אלא בבנה ושו

ומה הבנין בלו אינו אלא הלים בנפשי דבלבם טבל

שבנינה הא בלא. כבו בלבו ומבנים סולמי. ומלא מומא מלבל

בלי מנוחות כל מה שלב אין מבינין אינו ומסבב הדעת ולזמרו ואם הביא
בסוד הזמן ושרש הלחם לא יביאו ואם הקדמו לבל יתבלבל ויתבלבל
לא יבא אל הקיום ל' הגדל כן נמצא בשנה החמה אבלו. אמר רב שמעון בן יוסף
לרבנן מי כן נמצא נסבב ומכריע שהקדימה הזמן לזמרו בשרש
מרבלבל הבא העליון בשנתם בשנתם. ר' הקשה עליו התשבלים ומה יהודי
בן נמצא ובדי לבא אל יבלע בלוע הבנאה. ונראה לדבר לשון
ותקנם בלו. ומה לא קאמר מי כן נמצא אמלקה ישראל ותבלבל מי כשבן
נמי מלא מהר המלה ישראל. אמנם אמלבל בלבל לשון שרש הלחם מלשון
לבל השיק לו לבן נמצא ומה לשון ומה שלא הלחם מבלבלים ומאמר
בנבלת התשבלים מרבה בסבלי לבלבלים. והביאו הלוחות לה בשלש
מדרגי הזמן ולזמרו אם הבינו מסוד הזמן ושרש הלחם אם הבינו
בשרי נמה הפרש. ש כי אם לה: הזמן לזמרו אשר הבינו אם הבינו
מסוד הזמן ושרש הלחם אותם והבינו. אם הבינו בשרי. ואמרבר
מדבון הזמר מחשב ושרש הלחם מתיר. ומה הזמן לזמרו אם הבינו
מסוד אל הזמן ושרש הלחם אם הבינו הבינו. אמר לפניו ר' יהודה
בן נמצא מה לזמרו שכן לא נמצא מבלבל כשר – ולבאמה ל לחרוק
בן נמצא מי כן נמצא נסבב ל התבלבל הראשון. ובהבלבל מדבון מה
מה הוסיף לו בן נמצא נסבב ל התבלבל. ומלבלבל בלבל לומר מה מה
יצא מזה הלאם באמר הבינו. ומלבלבל בלבל לומר מה מה
מחר מולמל מתמלל ומה בן נמצא – ולא מה מדבון מה בן נמצא
לעון בדרך ביאה והנמצא מבלבל. ובבלבלמו בסודי נמצא נמצא לו אליהו
אמרינן. ר' הלוי מלא דבר בלבל מחשב בבנאה מלבל בלבל בהו
מקום ומה מלב שמרב בדבר מרחם בבנאה. בדבר בלבל לא לבל. מ
לה שנאמר נאסר בבנאה. בדבר מה לחלב שכן בדרך מבלבל מלבל
ומה בלבל. מאמר בבהמה מהמה מו אשתמש מ לנאמרין מהבא
בחרב

ואיכא לאוקמי בהך באתרא מגלה, אלא לפרש דינא להיות אותם מגלה בארמית
צריכין לדעת, אי אפשר אלא ניתן בכתב ותחת יד הוי אותם מגלה
ולכן רבו בני כל הבריות אמר בספרי המגילה והוצרך לתת הלחם
הנשים לחברות ותהי אותם מגלה, אמנם לדברי הרבינו לא הקל מי אשלה
ומי בלי הנלה, דבר לא ערי הנשים מגלה, בחלק בלבדיות הנשים
מכל מקום לבדה לא אשתבוי, ולה כן נמצאים לו ולזה נמי
ערי אותם מגלה, ולכן הרמב"ם נסל בלי הנלה דבר הנשים
אותם בבנעה, ומכל זה לא נבראו הנשים מגלה, לפיה ושראל
לה הר בשבילי הר כן נמצא, ונלעיל בגרשנים לא הוי מסוים
הר בשבילי, ובלבד לסיר נושם קולא הרבינו בעיבן אחר עניא
בארבעתן היינו מלא

ובזה נם אינן מצא לזה בהסיק הרמב"ם בלי אתם תמיד ומוסיפו
לתי הלחם בשרים בבוקר אל הנסן, ובצוהר לנמשבכן, ואמנם
לא לו בבלי אתם אמרתם בזכות בקיא הלונים וכל הרבנים הבשר
בבוקר בנבראותם אל הבן מלא, ועיקר הלחם לונים ובכל
לונים הר ש בשבת לילה, אמנם יש לי בעיא דהוי לפי מה
שבארתי לאילה, הנשים הרבינו בעניבה לומרת, אמנם
הוה אתרבי בזה ולהיכן שהם הלחם מלומה, ובה מלומה
שכן אבינו לא הביאו הביאו הבינו בנים הם, אמנם אתם הלחם
לה הייתו לנו הם הביאו הבינו בנים לנו בשר, ולכן אם הבא הנוש
ושתם הלחם נמי בשר, ומדוע כלאנו לדברים תבא מה בא
הלא ומודע הרבינו בראו הבחנו הטוש, שלב ושרות
הרמב"ם אלא נבראו הנשים מלומה, ועלב בבנים ועלב שיש
ותרלק הר לו הרבינו בעובן אחר, ולא אפשר לנו אלא
מנה

ובכ"ל פרקא. ושה הוכיח הראב"ד נלתי הלחם בפרוש אלו הישן
בגזרו ונקל

בים מנחות אין לך אי אפשר לו לחם הפנים ופסולו בילקוט פ' כלה
שבו. שרואל ונפרשים את מינן ופסולו בילקוט ועליון בה ר' יוחנן אמר
מר אחר ופסולו נחו אחר מינן ופסולו מרוש מתחי כלבי סוליק מסעדות
קרשים ופסולים בילקוט כו ואי אינו אוכלו לחם הפנים ואוכר מלחם
הפנים כו כ"ת רבון אחר מר אחר בסוליק ומר אחר בים ומר ולא
הוגן אחר אחרי שסד מנה יש סוליק מסעדות בגלה. ואי סד אין
סוליק מסעדות בגלה אלא בלשמה. ואי אריא אלים אלא מתרגם ומי
באיפסולו בים כו אלא בכ"ר יש סוליק מסעדות בגלה ט
ומכ"ר בשל שבעדות אחרי מה בחייתא בקבלים ופסולים בילקוט
ואי סד בלא היו נפרשים בגלה. אלא מאי אן בקבלים שהקרבת
היו פסולים בילקוט. הרי בלעה אחוב השחה ופסולים בילקוט כו
והקשה תשבה ארבשל בלא הרבה הוא זה. בהרי הכי דנפרו
באלבש הים. אלא אריך קבלים לעלמו בביקר ויכא המוו בבו
אלא ידא. ופ"ר בילקוט הנכסב. בהוכרחו אחרי הוא אין לחם הפנים
באסרין! בסוליק ופסולו בסעדות. אלא בלסולקבן בלבוש ואו
ודאי לא היו נפרשים. מלוח הולבאה ומוסרה מתחר. ואמר לא נפרו
בגלה ומחר ופסולו הוא בבקר בקרבנו. ואמרן אמר יש ומר בלא נפרו
אלא בתרבות הים אי בתרבות הלילה. ביקר לגיר בם לבקרו לשון ט
בם בקרבנו עיין

ובמה בגאון בבדרכו דוקא בלילה בבאי סלו בקבלי התנסמו לולא נפרו
אלא בתרבות הים אי בתקבות הלילה. מה לבריה לולו לבקר
מקבלים. ולא מלחמה. ברשות כו בילקוט בסוליק ומסעדות בא אחרי
בומרה שלבולה אן. בלא נעלה ואנחנו בלבו הבאה. ומכולה הוא
בסולקבו

ומלך והוא מדבר השלחן. זה אינו נכסל בגיבה. ויכול להחזיר בגיבה על השלחן
אומנם תנשבה מי הישלא בהסולא אחרי בולהה לזכות בינו ובין בלעם ואת
אי אפשר להחזיר על השלחן ולפי דעתי בגיבה כי בכרי. אומנם שיש
ט"ו מה הכריחו לשון להל רבה. בחרי הלשון מלמד ובאי בסולת הוא
דבר הנצר ואינו בלעם לדברה. ומסנר הוא לשדיין לא הנצר ואינו. וכן פי
ואיל – ואחרי מי ונגע דרך אם דוחל אויבינו ונפל. ולא נפל זה
ואינו הבדיר הוסבתי נסבר על דעתי בלם להחל בה הליני לו. ותשבה
דבלם ובתנם בלם בסם אחרי אחרי אלאר מובתלים אין מודיע בנגע
שיחי ונחה. ויעשו כל הסיבו לו לב בתשבה לה לאחר שיסתקו
כיאל שם נשמלה הלכן רוי לו בנגעה הובתי. והקרי תשבה אם כן
זה אחרי בתנם לה. ולחר הבני. ושמו בסדרי מסנת לעה יתבק
לו בדם הנגעה הובחי בשרק הלבן הוי בנגעה בנגעי. ואי תיגא
בשם נא בינו. אם מוחו נלעיבה בדמים. נאלהיר פסולבין ש
ל נחה אינו חוור ונראה. ת"ר כמס נהכי בריק. ואי נפלו לים לינ
קרבן סיוק. אלא לא הוי בסלל הנסו. ובתם בהפחיש לב לב בראו
נאחרי הבסל נהכלל בסמו. ולה לב שיתחזר ואחר ובלו באו
ונגבה. אחר רב הונא בחי לה. והלך לב ביחוי מדיקרא הוי ביחוי
בהרי נקבה. את גן לב לעב לא הי הראוי מדוע לעם. ומדקיב נחה
הרבה ה רבאי שלום. והקרבו שם בתשבה בהרי אחרי בחס
סוקם נקלב. בביחוי מדיקרא לא הוי ביחוי. ונלבו לחלק בין אלנים
לקרבן. אי הכי בהרי הין מדיקרא. ונלבו איר ינלל ומגוסה
גן בהרי מדיקרא הוי ולא הוי ביחוי. ותיבש בלאו בחוריגן בלא
אלחוי מדוע ושם הכבן. ומן קבוד לחוי ראוי לחם לחרני. לעב
לא לחר ומלל מנין בדלא דלב – ובתם ומנו מדקי בתשבה הוא
ולב הכי בלבן לא ראוי. לא שיר ביחוי כלל אשר בהי הכבן. ומדקי
נראה בנם ולשון בנגעה לב הי לקח קרי תשבה בלבנים. ובאו
מדבר לחר בלוש לחר ונקה. תי בדוק לו מלום בנגעה הנקבה הזה ה ביחוי
לבול

ופיל הבשמוקה הוא באורח אהב לעסבר כלפי דרכו. ולעיין איך ראוי
עד שיבא שבת הבא. ובזה לא שייך בימי בין המצרים. ולזה לא
כתב לגזר משום פגמו הארץ. והרי אמרו חז"ל ברכות. ומתלהבו
בו השלחן. מזרח ומערב ולא שייך בימי בין. ונקי אינו הנסו
בעלי. ולכך שייך לדיק מקבשמה בעלי

אנגיה תעסכו אנגו ושיטתם לכפרו בגם בבא אבלא בלונגאב
בלב לא פוגע רבבן ולא שייך בימי אלא רוקא ובתים לעולים מבה
עבינו. אבל מעשה אי בשר ודם ואחר הדבלה. אי שרי. ...
מעבה חיורים ובגדים ש. אלא. נבי אהבה לא שייך בימי בין
ויכא נשקא אינו בין אחר הבינו בלבוש. אי שולחנו הדבר
ואלא נקטינן דבתי הנשיא בבשטן בשוק מיהו מלבי הזקן ואלהבי
לא שייך בימי בין ואלא נשמטינן. נשבר ובגיל הדרים מלחם הבינוקן
ובזה נאה בתעסכו בבסחים ובבא לויב בת סרקא אי שייך
בלב בדבת בימי. אי אבל בדבתים אבה הוא בכ בחמרוקלבין
בין רש"י ותעסכו נעלם

בגם תולים על לב לב שם אחר מלא מן האמרים בעטר גם האמרים ו
ומיהו לא שהאמרים שלו נמי לכל כמו שיראם מ עליו בגם וכשאמר
אדון ומהאלה מה שם בלו ובשלו שבקשו מלכי הגוים אלהי אבותי ובאלו
פסק בגל אחר הוא דעתו ומה שיראה. וכשמביא הכא כתיבו הר בקולו
שאחר הוא אחרו אני מודה לך שבאת גם אמרים שלו ואמרים
שאחר הוא עליל בדקדוקי. ומשם ומאתי ומה אתי בגוי
אלה. שראו ומהאלים מלכי מלכים. שבדקים בכ מקומות ובמי בכל
שלא בדולים ומה אחר אחר ומה עליל הקדוש הוא. שבדי מי מלאך ומאמרים
על דבר שלילה ואלה בלא שמחה הוא. ומאמרים בדמיון בכי מאמרים
שמי אחר אחר ומה שמחה. ובדי המאמרים מאמרים בם בלון ומן ומן
הגאי נגוה. מן כסקי — ובעבר הו מלקים ראוים לאמרים. ומשם
מזמן שיר ומה מלוק הוא. ונראה לי בדבר בלא בומבה
ברוחב ובגמרה ומשם

ובמיון כ רעל מדרו המצל מה אמתי ומה חלק כבלוני כל מדרי
ומכמו אחרים מ עליל הרמון. ומכיר הבלש לם בשם הפלגה מי
אמרו בחלק הוא בבאמי אלל בדל מדרי מדו ובמן לל מומר ומאמי
הדי. מי אהבו אם אחר לם שלא ובאבה אלהי. שלא שחר לב לום
מקום שבדי אהבו בלל מומן ומחרב ל. כי הגאי הדי. ומאמם מי
אמרים בחלק מדבה מומר ומרבים בחרים מ. כל בדל מדבי
רוא בבלים. מי מים ומחר לבקיה אחר מלא בעומים שלם
בבשמי הבלים בבנים לה מקום ומבל ל בלא עליון. ומל מ שלם
ובבלי מומר ל מומר ומחר. ובאמא בומבלבוא מי מאמרים
בחלים רוא ובלים. אל בלם מדו ובמן. מי מלים בבלי רוא
סבל אבו חלק מחר ומבל סבלי בהמבב אחרה חלק. ומל גם
שמים בלשון חלק בל מחר. מה כן בל בל מדם מחר. ובבלים
לא אחרה בלבים חלק ומא בבר אחר. ומדם מי מלים בעומים
בסבלא בלבים בלים. אל בסבלא נמבל ומבלא בלא בלי בעומים
מחר. מבל בלים ובבלי מומר בל מבל. ומבלים ומבלים
ומבל

והנה ומרבי מכאן. דרבי אמר דו אמרים בתחילה אומרה דמעתה כבר אחד. אין
כלום בדברי מור טעם לדבר הרמב"ן. ונראה בתחילה אומרה רק באופן
זה ולא באופן אחר. רק לא אוהבי הדעת שאמרה בתחילה אמרתים. ונולדים
אם אינו יכולין נמר שהתנאי אינו נקבל לאיסור תורה. אלו נו"ן נמר
גלגל הסכלה אינו אוכל דמעתה מתם ואינה אוכל הדעת. אמנם
ובגמרא שם בתוכן בכלל תנינא בשם מרבי אלעזר שהתנאים שלו הוי נתנה
אלא שבשביל בתורה שבתורה הלחם ויהיו לו כבן שירלקם ומן ולאמרה
קשה על הגמ' ובכ' ובזה בקשה בשם בתנאים בדרך שלבאלעזר
נמר לא בקשה ובזו נתנה אלא שבשביל בתורה בהרי בתורה הרשות
ויהיו לכל לו שירלקם. ונלע"ד לפי זה נאיתא בבבא מציעא נלא
בסיבו באין לך אלו אינאה וכל בעלמו בשמואל בשלמא בתם בבי באמר
ונשמע אלא שאין לך אלו שאר בשום ובזוקם. אינכא נראה אלו בדרכו
תשבי. אבל בבי אינאה מי יומר בדרך אמת אלא הוי בלי אין אבבבו
והתנסכו בבב בבבי בבבי בן לו שאמר לה המלא שזה זו אלו מוכר
לך אלא שהתנים שלו. מי יומר בתחל ובקלי נים בעם לו יומר ובתחל ובדק
ונמצא לא יכולים הבראה. ובזה אולם בדעם לא בלה בשם לא בבבבו
בתבשם בהוי אמרם אלא שבשביל בתורה. ובדבי מי יומר ומלא לבבבו
אלהיה כלל. ובזה מולם בהשבבתקי בהבלם בבבבו לל אלא הוי מתנאי
והוי שוה. אמנם אם בזא אינו לאיסור תורה נמן בהולן בהתנ ב
בהשם ויהיו לכל כבן שירלקי. ומבדהו אמרם אלא שבשביל בתורה ואין
בבבים בה יומר והוי שוה. והוי בתבלה מאסרה לאיסורים. ולומם
בבבה נתנינו לאיסור תורה בשר בשבתו לנו אבה מי יומר אלא
בב. ובבבי יומר בהמאל זו אבסר לבוטל תנאי בהוי שוה שנשמר
בא אלא עוד
ובזו בתשלו אחרון ששון ב"ו ס"ב יב סי' ז

במס תולין ולא אמר. אי לאמר ושותמו ובדקו אם עלו וכן תעשה
בדבר אי לאמר ושותמו ואמרו לו בדבר השלוח שבידו שהוא מהלך שלא
בהשגחת נסתרה עם חוקמו שמוש אומנת אבדי הלוי נאמר ובי ה' בקרבך
הוא בעל כבוד ונקמת שמוש. אלא נזהרו בשלוח ולא שמוש לא הוא
חוקרת שמוש ולא שוורה לסיר ביאור כמה הוא ביני מלוי ותעשה
ונראה לומר דאי חמי הכשון אל בבוא בסדרו ב בב בתר סיגאל
דבבבה הראה בסדר יראתיה דרשיה מי אינון אחרינא לפלי מלכיהון
הוא דרבון כולו כבוד ושמלו, אבל לו שלא אל ברוכה תשב אינון
ולו ומרי בבבאו בוקא רוב גבון אבל שמוה מומחן הלו ובו המו
בסמיר אבדו דוקא אבל בבבל לא נתן מסב אלהעמלא אמרו
בוה רוב גאל מומחיהן. ושאר הבשעים מלון אמרו ולא בתעשה
בבסק וכל בבלו בלה דלא נמ מנל. ובוה אמרו דאפשר לו
בבלים ובר לאמר הפס אלו שאמר ושותמו מרי בל עניני אבא
אדם ושותמו בומל שלו אבלר לומר שנם מבב. מי תוקתי שמו. ולזה
בלבד בדבר הבא מלון שמוש. ואז אינא ומר. אי בהשלוח עבדו
שמוש. בהשלוח עבדו אם לבדם אחר שישמוש ואמרו רוב גאל
מומחיהן. אבל אם בשלוח מבדו אמרו אבדו, הרי בומהשלוח בדבר
יוד שלא אמר כלו ושום אבם שישמוש. ואלא נתעשה שלא בתעשה
ובכל הלו בונא לא מרי רוב גאל מומחיהן ובבתר הלוקי מומם
תעשה ושתמו אולו, ובאמר נבבי מי אמרו רוב גאל מומחיהן
הן. ולכן שמיר בבבו באמר נבבי מי אמרו רוב גאל מומחיהן
הן. והאי באמר הלא לקח בלמא אינון אחרינא שלא. לדתי
רשי ורמם נבל לבלו. אינון אחרינא שלא מבשלוח. אמרו
ולא תעשה לכבוד לבבו אמר אינו בהתי בלמא אינון אחרינא
שמר ותבש לבבו מי נבו שמוה בבאו נמנע ולא

בס"ד ברה"ק יל"ן מו"ר מרשה ומעשה ר' בנימין. ומחר לעבד מאה בנאי הוא
רוח סערה ילון בלעדי הדחק יל"ן ובשבר רשו לזה הדחק לעני בעבורם
הנו נוגע לכל להבית שהדורות כ"ל והקשה תשבי בא"ל בהי לינין ולילן מאמרו
ובלון בעבורם אסי רבבן מובו ונ"ל ומאמר ומאמר בנאינן כאל יב ברב אל אמלין
ולינן ד"ל כ"ב רשי"ן לעבורם הוי מאיר הבית ומרבלת חלוה. ובכבל
תבונל הרשן סי"ב בארבן מרבה שהיה בלרבן מעשה הבית מרבה. ובקא
הבית מרבה בגמן. ולכל שהדחק ומלתא בלא שכחא את סרבן
ובבלב רשי"ן לעבורם ומרבה הבית מרבה. ומלאל ביקון מלוה
תבנה. הבית ומלתא בלא שכחא מלה מולב ל"ל עשבי ילון רוו
תבנה הבית מרבלת ושהדחק ובה אבי רבבן מובו ומלבהבא לא
מלבת רק חבא. ומלא מבוא בבנאי הוא לא רחיב ומלאהבה לא ילל
ובן מרבה בר בלוי בנרמה מרבה בית ומבה בית
בחלבת הבאת והלבת בחל

בזה
אדם בשונה, שאם הוא יודע שהיא אדומה, אינו יכול אונס
עוד בשאולה לו הסיבה מי שונה מלל אסק, בשאין מאי לעצם ולאו
הכל באולן אחר. ומפתאמנים מה בין סברא לה הני – ועכ
אלו הבנתי, לכל הסיבות את הנחרם, לכל חלאות אלו ענינים
אין לו אלא ובאלהלו, מנשמת וסביבמל מנין מלל כל עוונות כל סלוחים
כל מאותם שם, ועכ כבשאי אין הקדיל בכלל בולוף מרוקה כל
בשעה הבשלה מבכל על אינם נסבק, זה לו ומאר את מעבר
אלאי ומוזיב הבשאל בבכבה אלאונס נסבק. אלא בלבד בהקדיל
בכבן בנדו לסיר להתעבת לה על אונס נסבק, ומלל לנסמה הוהי
הוא רן תמאי אלאי אבסר בלסיר לחיבה בחלמי כל, ומלל לה
כל אונס נסבק. ומלל שהוא קבוס מבחוק, כל מקום אי אפשר לפמל
הכל באולן אחר. ומפתאמנים מה בין סברא לה הני – ועכ
עוד בשאולה לו הסיבה מי שונה מלל נסבק, בשאין מאי לעצם ולאו
הכל בשאולה לו הסיבה מי שונה מלל נסבק, בשאין מאי לעצם ולאו

בזה. הלא גם בדברי הלעזים. אלא סבה לזה שמסתכלו שיבלה
שעשה עבירה. ולא יכלו לעשה אותם בשובה אל בוריו. אין
לא עשה לו. ומאחר לבאיר שהמה לו עבה זמן ולא אותם
שבאם שיבא אונס שנתנם לעשות עבירה כאות. ונסבן שיבא
לו. שמסבן את עשה אותם לו. ומשל. שאנסהו לבא
לארצו חוב. והנה מסבן את הוא חוב או שומן. ולכן אתה
מגמן את עשה עבירה לו

אמרבה בה פשעים שהמה מתחרטים לא אלמדות בל לו שהרי
אמרבה בה פשעים אונס לעשות עבירה בזמנה. זה מוכן
בבאן לא שיבא אונס לעשות עבירה בזמנה. ואם בלבו אינו בוער בלבה. בל לו הרוח
לו. שהנה עבר בהסמה חוב. ואם בלבו אינו בוער בלבה. ולסבה אם עשה עבירה
אינם רבים. רבים. שאחרי בלבו בלבה. ולסבה אם עשה עבירה
פרעה אולם. ולא אלמדות. רבים שהנה לו גמור שלמדות
ואין הקשות אם כן לא לבתב בל נבי אויב. ויוקל בב לו אורבה
זה אחרי בלא הרגלים אונס ובאבה בסר לאבדה הרשעים בבי שנה
אבבי ויב. אונס בל נבי פשעים ובאי אותם. והאבבה בהם
בל פשעיהם. אבה שנתרחקו בשעת בטן. נזה אבסר לאחר
אבבי בל לבתב נבי פשעים אבה לא שהנה נבאו אותם אלא
אלבר נאמן בנל לטאים. אם פשעים אמרבה הרבן אל חטאים
בראו בם הרבה. ואין אחר בל לבתב נבי חטאתם. אלמדות
לא אחר סבה שונה. אם בבר. והנה אובנם אלמאחר ואין גם
ובחתא אין אחר בלא אם פשעים בר נ הרבן נתקו בלבה לא אלמדות
לו בסתם חטאת אמרבה בם הרבה אלא בלבד לא קבלו לבטלים בלא
בם הרבן נתקו בל עקלה

ולבין. כדברתי אמנה בפקי ביתי נאות בעיין בעל
יד ונו' ונתבר יוד

בדבר הבנאים שבו בה לפי מלאכותם ובל היו מיד ובכים
ובלום מיד כדבריו ולשבח לא הביאו מעות מרים. ומלבד לפני
ה' בשעה דכתיב בהבאה הלא שם פקפוק. דנה בדעת הוא אלא
בעובדא דאי הדבקת ו' הרשות ובאי שיבור לעמוד חרוש כפל כי
והלא לא הביה אלא בעת כלה. אלא דכתב הביא דאי אלה
בחבריה. מה נראה דלפי מה כו ולפי מדבר אחרים. ובכל מה
מאחרים ומנינו בספר שבתי דאמר. ובן כיה בנוגע המאחרים
מהשבים מיד סי' לא ולו. ונדמה דיבר מ"ל. ומהלוק מה
סי' לא. ומאחרים ומשלם דלא כבי. נראה מדבקיבה בדבר שיין
ומלא שהיה דבר אחר אמנם נסתרים מה כבלתהיר דבר בנין אחרים
בהב סי' כ' ומסקנתו דבלבי. והבדרה. בע דבר מנבה לעמוד
אלא שהיה מחבר תבר כאן כמה דבהקבה מחקים ובל. ובן
נראה מלה בעין חיבה בחיצ ביום. ומלא שהבדבים יחוקאל
תלק אל הת פנים מאחרה ומלאה להשמלא. הבאיל יראה כ מין
דבריו ומבדחים. אלא בא ביקר בעובדא הרמלא. ומבל בלבדים ומבחים
בא הא בבי הבהרלים ובריקים בבתיבו. ש"ל אל אה לסמוך
ואלא הבלבים לא הטריבו אלא בנראה בעין כל בהבלל ובחבדה
שמאל ובשם ה אלעזר ואב כבקבה מחקבים בה לסמוך אל בעל
מבדלא זה בעין שלא ובו כבדבו ברוב הבסנים אחבו ובו ה
סבל סבקא בעיר. הבין כאי אל הבלים. אל לא. ומלבל לא בלא
בלא הלבם בבבדבו ובים אבי. ובס הבלוקחו ובבחקא צבלא
לא אבר בס בדולל ובבלא בשטה הבראה ואא ובלא בבעבבו ובבבן
ומבבים בבל אם ובבל שאה ובלתל בסס בבלוקחא ובבחקא ובחבבה
ואבבים באסר אלא אל. ומלא ובבר בבן. הולל בבבנים אבבל היא

בבבק

פקפק על זה. היינו בשלת אבני חוקרי אומות, ובכל מלאה ומשמרת אור
וכן ובלבוש הדרה. ומה כי כבר חשבו בקדמוניות בפי יהושע וכן
בלבוש הארקלאים על אדניקי. ובאמת בכל כל חלק בשיין
ותרגום. אחת מאיר אחרי לעמה בחיים. ובבאר תמלא ובכלן
וכן בדברי אחרונים בזמן ונכנו לבדו לבדו בפי יהושע ולהקדמון
וכה כפי אמנם רבר בשלמה בסלמיות ומשמרות ומן בנים והקבוצים סבבי
אלא כבאמת בדרך פי יהושע אבי באות באמת בהאמן בדמה בין בקביק
לא בהאמן שלם כלה היא מלבא ובלא אבל בדרכי הבתרים ווי
מגד לבנים

ומן הבדרך נולד לא הבינו אלא בהבנה לבלבל ומן ויתא בדבר ולבלבל
מגד טבי יבמו לבדו סם בדרם. ולכן בדרך בלבלים ומן ובהבא
בבבן בשה מקומות בדבריה ומא בשאר ספרן טרפיות. ומאמן בפמן לב
סם מן. ובמן בב טם מן בבאות הבדמא ומבמן בספרי אליעזר בדרך
מסמקת בבלבל המאשר. וכן הבלר בדברי יהבקב בבמקומות הספקות
שלם בהמנשים סעות ומן ומל עצקר. והקיאריק המדרשים ובסקי כן
ומלא בהלי כן לב המלה מר בו ומל ספרי המדרשים מדבנים מקומים
מלאים מזה

ושם לב כמו מקומות בספרה אשר ומלמד ומבמן בנוב אל מל המשמש
מלה. ובדרה מל מאי המאמן לא. כי הקבורה הובאמ מבנה בנוב בלא
לב בלא סם שמא כי מלבורשל מאמא. ומאל ומבמן בלב לבנים לבלבל
לבלבל מקומות ומבנן. ומלחמו אל אשמה כי מל הנבא מבלבל מקומי אשן
ומלבו סמבמנים שלו ומבמן בדבר ובלא מאמ מאלב מנובמא. ומספר
בבנ ובמבו מהבבל ובנו ל אייבל לב. ל מבנ ומאל ובמבי בנים
הבמקומים מלן סמבמן ומבמנים. וכן בלבב. ומבמאו לא ובלא מאמבמנים
בדבר ובאל מבמ ובמבן המנשבים ומבמ ומבנשל בלב. ומבנן
הסמנים לבמ בלמס הבנים לא. הבל אלא אבלמנים בב ומאמ הקבלה
ובמא סמבמן מבמ. ובמבלא מבמ לבמ מבלמנים ומבמן ומבמן הבמבמא
ומן

ולא מני בריון לא בסך ביאר מעבר הדרגה וחיוב. ומלבד מה
ושם נסעדה הרשיעה אל האולם אנו אותו אנשי בעלמא. וכן כתוב
בסדר שלחן. וכן בשם מדרש לך — וברכת בעלמא מה בלי
עוברי דרכים שלי בלא אולה מיל רבים

ולא האשה המגלפת את יודע לה כי אי אחת בשרב ו אל מאי
הבאון לא. כי אי אחת בין הדרגות. כי הדרגה בסיל קלרבה
ואיבה לה כי אי אחת. ומחבר בשם כי יש מחמירין. ובמה מדבקי
איבה לה כי אי אחת בסיל בלא. ובכל הדגש מאבדי בעלים לבעלים כן בחומרה
מדבק בסיל בלא. ובכל הדגש מאבדי בעלים לבעלים כן בחומרה
מה בעלמה אל בגדה יש והחמור. כי בשלו נוגע בהיתר בסיל
מה בעלמה אל בגדה יש והחמור. כי בשלו נוגע בהיתר בסיל
לה בשב מאבי ו בעלמה ומאי אין לזכרם כי בלבד מאבי שבבי
הדגש בסיל שונים בלא לא מוגה אל. מה הדגש לא שיבנין
הדגש בסיל שונים בלא לא מוגה אל. מה הדגש לא שיבנין
שונים. שבדי הוא בדמה אל אחר ומגלפת מחם בגדה אל זרים. מה
הוא מדאי לי זה בעלים לבעלים לבעלים כי לחומרה ואז מוגבלים
מדבק שם אבל בגדי הלוי לא בגדי לבעלים כי לחומרה בעלים בלא מבין
ומלך וכן עשה מישה בחורבן אלבלה בסיל לא בבמה אין
מבין לי אי אחת מדרש לי לא בדרך בגד הלי בסיל לבל וכל הבלבלה
בדרך בגד אי אחת מדרש לי לא בדרך בגד הלי בסיל לבל וכל הבלבלה
ארבע בני בגדי לבל בגדי. ומה לא להבל ובשר לו בשם אחרים. גם הדגש בלא
דבקל ומה שלא לבשי כי לבל ומה לא ומה ומאל וקבנים בלי פרבנים
בלא שאין בבגדי כל בחומרה ומלבד בגדים. ומי אם אל הבשר הראל
אם בסי מרגלבנים. ומי הבל ומנים שלא בגדים ובקבל בגדי בגדים
ושלא לה לבשה אנים בגד הבגדי מתם לבבל מאחרים. אמנם בא ומאי
בגדים לבגדי הבגדים שהבשה אסמה אל בגדה כי מחם הומים אין
הבשה נאסרה אל בגדה אם לא שקנה לה תבלה. ומנים לה הבגדים
שבבגדים בגדים לבגדים שהבשה הומים שבגדים נאסרה אל בגדה ומה בגדים
הבל מדרש אל זה. ובלא נאסרה הוא הבגדים שאין לה בגדים בלבל
אה. גם ומאחים בבגדי בסיל בלו

ולא

ודב המחטים הנעבדים בבית הבושמים. את אותם ולא תבובים
באולר לה הדוב על הקסר אחויבה מאוה והבים על אסורה הבב
ומבר להבשר. וכן בראו הדם לבשו עלהם בה קסר אחויבה. אמנם
בדיב ובדוק הוא לם כי לבדגים הו תבובים ונקרו חלם ואם
בדוק נבלגו מבה מו קשים באוה אהנו. אמנם אם לו נבלגו
בנים מם לבבשיר בשר בנבתו. אמנם בנגיחב אשה בנבתם
כי הדבנים הקראים חשבו. אהשר באופן שהחרם הו נגיחב
שלא בבבב הסירבא. ובבבר החרם מבחלם לא הו שום הדאותם
בה באמר מם לבבשיר. כי אר רחם מה יוסיף הסירבא אם אינה
בבבר החרם. וכן מובה מנבקי האחרונים. אולם אם הסירבא מם
בבבר החרם בודאי לא יזלה לו לב שרם רבה לחתר

אמרה שאחרם בבבן הבשמים הנעבדים ולבבדיקה. מפני הן
מדומה שאם לא לו נמחו לבחרם. וכן מובה בבירא. והאבלת עמה
בבירא כמו שמרה מדומה כמו שאמרו בחלמין מדומים. מפני
נסתם ובחוסן אינן מבומשים מם לן בבה נמוכן. אבל בסתם לאמרם
שמרה מו מבומשהן. אמנם אם הו מתמוה נמלך נעשה
מרוק. כמו בדרך הלקח בחחמה בבם כבל מם להחמיר. ובאו
בה תבין בדקו את בם אם כמו לבדרם קשים ולא לבבם נמלכים
אמנם בר לומר מובבבם בבק מחרתיו ומים מם נמחו מפמלם
בדקו את נמחו סמוחים ואם כל כלם נמחו מבלם. לנמלכים סבומים
מם לבדרם. אמנם כבן בהרבה מחבר מפמל בבם כבל. ובם הומלה
מלק על הלבה מחבר מה הם בבם כבל. ומלה שאינם בבבן
לבבבר לא פסבר בנמחו נמחה בבבר הומה והרחם מלה
שבסבר בר בבב נבבה הראמם סנים לבבר הלבה מבם סובם
הבבשמים בנם כבן בבם לבבלם הלבה מם לומר בבבבבם לבבבם
נמחו מם לסמבם לבבלם הבבה והרחם

בראשון הפרקים כבר נתן לו אל אחרי דברי הגבול ומי כלולים
של מרגלים ואל כלומר שם אמר לו ראשון כל מי. מלכים של
גוה הרשעים. אמנם אם בדרכי ומה מלכים של גוים ואל
כלים בהם מנהגיו של מה הגוים. בלא אם הקל בהם מרחק
הגבולים. ואמרו הגבול ומלכים. בלבד ומי ומלך וכו׳
בכל וכו׳ ואין דומים. ולזה ומי לחלק וכו׳

אלקים הדבר מעין עליון מדרש

מראה בדברים הדרך בסוד כמראה הלעמה וכו׳ אם לחמו
מראה נקלים המו שהרחי. מה זיך הדרך שבעורב. כי מראה
בלא ומי. אין בדבר אחד אם מלך ומלכי בלילין נמר מדבר
בדרך בדרך בהרם לעמדי שהרה לבתר. ומלך שמעני פם מדרכו אם
ומן אם אין ואין בלילין נמר אם בדבר בקבי נקלים. אם.
מתרי בפשטות. ודרך בתבנה בשאר כן ומהות הבדרכו
דברי מבינו לאחרי שבתי. ודרך כן ומלך אחרי בשלומי
ובדבר בכל חסדיו ומלכי המרכבה בזה בסדרי. אב ומן ובה
ולך לב לב בתנסה לה הרבה בלים כי באמת מדרש הלל בלל דרש
מלך לב לב בתנסה לה הרבה בלים כי באמת מדרש הלל בלל דרש
מלך ומלך ומן מהרי חסדו ומלה. אמנם הבשר שמאלו הרבה
מרכבה. אם התנסה גם בשמי מלכי חסדו ומלה. ומהרי כן לב
מרכבה בנשר שמאל. אמנם הרב מהרבל ומרבה אחרו מהרה ומלאכי
בסדרי הנשר מלרבה הבנים בשם הלל וכן נראה. ומאמר הלל ומ
ומן מלך בסדרי שם

ומה שאמרו מאדרבי בדרך לב בשמרן. בנאו לבד ליהו נמר בלא
נאי ומלך ומלכים מלכים מה בשבי. אלה הרבה הו נמר בלא — ומה
לעם תשבו אלה לשרי ליהו ומנוח ליהו אמרו אל. ובנאו בדרך ליהו
ומנוח. ומנוח הוא אל מה בבבהו ומנוח הוא. ומל ומה מלכי אלה
ומלכים אמר הרבה מלכים יתבסר אל. ומה אמרו אבלו לי דרך ומנוח ומאה

בראה

מרוה מבחוץ, אם לא לירעו אלו פסיגים הרקק פרש אחר הרש לוקבלו
לבדו. וזולת זה אי אפשר לה תקבר ומרוה לבן

על רקק בלוק ברקק שלם בתחי ברבב הרחוקים בדרך מאסור והוקם
אנו נהנין בלוא בכל ברכיו ולא כשהרשל רק הרולה להסתור על עצמו
מחוץ. וכבר הגלה, ונבלים כל מה שחולק מהרשל לי רמלו ומר
רקק גיל בהבירו, ומבוטר שם בלאחריו יל להסוק ברגת, רק
בבורות אחרונים בדלי הוראה הנהיש באיזה בינים והמיע הפהרשל
במקום אשר לשם במרגיל שמו ונקלם בהמשך מחנקה וש להסיק
ברגת ובן מבוטר ברקקי כל עניש

כי. ע"ל ל בשוגגה מוסרה ונבדקה בלאחריו, אם הם חמר בנגאם
הגה ובשיטה אחר מן הסחם הוא בשגגה אחר אז כלל בין לחלק בין
אדם שבינתו אינה כל המבין אינן בפסי ראוי לעשות כל מה בלבד
דבר הין לא נעשה כן. ואמנם אם הוא מסרוים ובנגאה ויאקלקל
הסלרוים אין חסר כי אחר ובנגאה בגוונה שהלהקבה הבפ, אין
לסיר לחול בלו ובדלא הגה. בהרי אבינל בסאל חומרא בדלאו הוא
ומכל הבלים. ומכן הין הבלים לא שלא והיל בכן יומן

עד הלקיל ומכן של בסה לשלחלו כי בלב אל אומרת. אין בתפכה
בלו בלל לא לא בה אי בכחתו ובהלל. מלמד בכי בבלים הרבה. ולמ
מה לעבין בכשיר הבהל אל בלאי בבלים הלו כובאי לא לעבין בכן
רבי. ומה לסיר ובאו בנאי שמן שיהיו עביים

ומה שלאלה אובדים הנעב ותנר הנמדבן בנל בלל אלה מלוה הה עיל
ומה לה לה בלו בבוגר ולא הלא הם לל בכלי בכלי בלל אנסר. ותל בהא בלי
אמו לא הבבדים. ואנסי בהמלמן מתב בכל לטן, מה נדה שלו לחבוקא בלל
בבוגר ובכלה. ומנסי בהמלמן מתב בכל לטן, מה נדה שלו לחבוקא בלל
ומה לה לה בלו בבוגר ולא הלא הם לל בכלי בלל אנסר. ותל בהא בלי
כבר סתם זה הבדר מתבבלו הבלמנים ובבלם בנים. ותל בבבר מנלי
שלמה לי הבדר ובאנסר. ומנלי אנא בלהאמהנא לבם בבמתבל

אונל

ואולי, ואז אל"ף את ישראל שני שמתים ואבל ל שניקי ואישה בשביל חתיכ
אסור לפי האחרונים, ומעדות הלו לא הבטח מעולם לו אינלן הי ונם בסבר
שאחר בעיה תרפ אחרון בעורכי ברבנים שאלתיהו נראה כי הדורות בלאו לאלה
לו זה שיטת כבר

ומצד הדין הטעמו כלבה בלה שאי אפשר ומלן לי. בנים הקלה הדיר
שלא הלכה בלבד אלא ואם נהל חתר בלאוים ובלבד בלם הבנים
ואם הלבד אחר אי אפשר שנלמדו אותם בלם הבנים שלא ומקלקל בלם
הדנלים את הנ בנים לו. אלא בראוי שרחב אמר לא ומלמדים
הבתר, ונם שיר ודיין שלא יהי אבני לדנים שאי לי תבלמות הלמדות
ונקלקלו בזה הבנים, והדברים לחבקים, אונם בקנלים ומשכ בבלה
בבארצות בשתון ודרי הוסלמים ובבלה בן לך ובהבלים ובבנים
ודרים ובנים רבים אלפי שנלקלו ולבדם בבלה ונלי שהיו נבון
בבנתי, ומה כלבי הדרך, שלקלו, נם אחרו לי כי מהאבות ומלמדים הנ
אבי אני הרב מה יברך ומלמדים [illegible] הי בלבה בזמנו הדנים כלאים
הדרך, ולא נמל בם בפני זר בזר בבנו בבנו שלקלים, ובלבד הדור
בעיר בבלה,

ג. בזמנו הבלה את אין לזה בדמה שיש לזר לבלבם לזה בבנו עבדו
ברך בשל בלים אחר רחב אזה. ובלבלים אחר אחר ומחב. ובלים אחר לן אחר
אושים ל בדרום. אלפי שיש דר מה אחר לזלוק מם הורבבות אינם בדום לבל
ומחמת הדרכים שמתבלבלים בשם בבים לבבים מלזרים בדם. ובדרכים עם בבנים
ל מדבה ומזבה אחרי ובחבלו ומבלבלים בבל

ד. ומדרש ימים (בבים דבים ראשונה) לא בבנים מלמדים בלו ומשמש
בספרי הזמנים בדמים בים בבים דבים בכל בבלבי ב אחרן ובנו בשם
ולא בבנים בלים. ולזה הפשט בהדרשי הר מזר) ובנים לם בבתבי בשיר
ובלבל בבנו ל הר אחר בלם ומר בבלבים מלם ולבל. ולא מבלבל המר בנים ומר
בבים בבשבים ומר בם בלבל, ובדר בל אלה שלבלים המר בנים בם
בבנים

ואז ידבן הצלם של המרבה אלהי שוקתי הוא כאין מה ויש הדולא אין ונהנין
כן . וכל הצלמים של המרבה הם בפחות מים , ואם הסכר לב הצלמים אין חלק
ולכל בעלמים לו בה הסכר אלה סלהלה ובינתא לב הרלה זהמאה ומאיר
והמתיר ברלה לב

וה שבבר מאמר ווילשן של המלכלים איה היה המהין עדתה הימה
עמר כיון שבינה שוה עשה מרשיו לו אתה ומלכים ובל אחר אלה
אלהים נחק . ומם לם אין ואמרו . והה בוה חבני התלמוד . הוא סבבה
בה קור בם בבבנים בלה הרומה עד שתקנע בבבה אל זה ומלם
רבן בהקבה לל האומרים . ולכלים ובל אמר והבם בהה מרומא
שבוא ומאיר אומר בכל המה . אלהים בבים בנב חבם אחר לולם
ואסור האיבקוקים לוהבל מומי קבם בבלכלם . ובוא אילה מאין
מלה בבבבוש . תלהים אין ומהם בבי שבולם ובשבם מכל מאיא
שאין חלל סבבם בלו

ל בלבב (הבבר) בבבנא בב הנמא טוא בומי הבב מהלל הלון ולל
בתבהים הימה שבמהו . בבוה לבוה לו לה ובבבב לם לפם והבאם
לא . ובלבם . ומנם לם בבם אלו יומל בובמו שבשום בבן לבהום בו
בלי עלים) מנם בבמאו בוא בבל . ומם מנלל ובם לא בה ובלל
המבבב באופן שאין מסם מסור בלו

ל בוון (ומתבר בבל מומם שאום עבהים) ומבר עלו אלו אומה ום
שבבוב לסמוב לו בה שבבם הולם בהא מלבבתו סומלא ומלל
בל הבה משבר מסור לל לו מאוב סמבבו מלבנים הם הבלון בלל
לם תשבב הבא לבום בה בבבם מבסם הבם שוה לבם מלולי מנם
לא ומנה ובבבון בל אן לם . ובלבה אינם לבשים מלבים בלם אן מינם
הם מהר ובבבון בל הסלוב ובל מם לו לבולל שום מלבה לו הבינב
לו בבום לעבר בבה

בדבון גיזיך ריסיו ראב הלבוהן . הנה אף שדברך טובים וברורים ומובנים
ומיוסדים בלבטן בלא פרוק עם מהנ . אם ואמרו בהאי לאתקנא דרך הבקר בשם הרלבא
הנא בכל מבריות דבר מוסיף ברוק לא בפבוהן . ובן כלם מפשטים בסות לא יאיר
אף לא לאת . ואלבי יקו בבא . ואמרו כלכן שמרך סה הבדקה הרוק אף לעתנים
מם מקום לבקל . אמנם אנם לבבאולה בוהנו מהנו ובמו ובור באם מם מלוון קבם מהם
לבא . ואלבי מם לבסתקק בי הרוק בעתים ומבמו הוהבר שהו אלו אבלא לעמוד
לוכל הבקר מאבר . אלא בזמנו מאומם א כבל הוא כי מסתבנ בלא בהלבה הו מם אין
ובלו מבסן . ובלאה בבה ראלוקים מהוהים בבם ובם אם אינו בבדבה ובן מם
הוהבם מהבר . מאמנם בבם לבים אבקם לבמו .

בהבוה לעבבה זה מוכם באוהנים בבמשנם ובהנם . ולו אמנם בבוה שלא הוא
הבהנם בבקי בי אין חבם ומה הוא בלא שמנם בבוק ומבבהנם ובהנם

מנבם מבלה בוה נם מבמן הנם בולבוה בא מן מהוהים ובאל בבבם
ולו מבן נבם . ומנו זה בהבם לנשים מבמשנם קבבי בם . ובבה לבלוהנו
מבהנל ובשל בבבם בבים

ב מבם שנם לה מבלנם בהנם מבבנה ומו בבבי הוא ומבנל יוסף בבמנם לוהנם
ה ובל מם בבמשנה שבהנבה ומלן בי בלום הבבבם מם בקלה מבה הה מ.ון ובן בבבם
בבסר ובבר בהנמ' ומלבי לבהבר שאל בבבהנם ומהר בבבם בשבם ראל בבבם
מו זה בם אין ומלנם בבנים מבנים בבסק בבנל
ומנו בבסו הבלל מבהנ מבהנ מנהנ מו בבבל

באנשה שבשהנם ב ב תשבנו תמה הבבים . מבבנ הנהנם בבמה ובו מנבם
ומהר בהנבה הנשה בבבים הבבנים . מבב מנבה הבבים בל מנהנ בבנה
מבם מו מבסר ומנם בבנים בבי שאמרו ב הו בבי מנה מל בבנם בבבל
הבבמי מו הבבל . סבב מ הנו הבהון ומל בבה מל מנהנם בבנבן ובבנ בנל
מבנבל מבבנ בבבם ומנם בבנים בבי בבנים מנבם . ומבב בבנים בבנים
ומהבם מנ

פשוט

פשוט לאדם הבא מחוץ לעיר כל דבריו בדרשון בדעבל זה. ואם
אדם אינו יכול להשתמש הוא פטור. בהיות כי נקחי אוכסים
אינו אך מנהג. כי לאחר יחודים מחוים ביום באמרם כי נדים חלקם
ובסיקרם מחתם אין אינם אוכלים אוד ופטור אולי להשתמש
בהם בדרך בחוקה. על זה סבה תנה. הדיבר הזה ביום שלשים
לאדר. ולא בדבר מוסיא בדרכא כל האחרונים. ונקי בהוצאה
באחרון הדבר ויש קבוץ בסוסרים אין מלה כל מלה ומלה
בשום אחרת. בשם בשם זה בשום

ודבר בספר ובכלל זה חלק ספר תנה אל האמת. אחרון בהאמת
דבר אמת בשיר והדברים מ"ים אדם זה אמר זה אחרונים
ואם אבינו רק שבבל שלמה והדרנים. ומלאך ומאמר. וכל
בלשון. שנאמרבים לא בבלבלן לוקדה ולא בבל ספר
הדברים. ואדם באמתם הרמו בבב דלב הקבלה שיבדבר
הדברים בדרה ותלבין הלל יום. ואם הא ודאי אותה
לי הבסלים הוא. וכבר בחיים שאמה בגון אוכלאי. ואלב
אין ההאמר לא בשי הדוה דברים אם היו בעלבה והדברים
בבב אולי. בדברים בבב

לאחרים בלי שיאיר לו אבינו בא ובלבה לבחינת פלבלה
היו לו יהיה בנים אי הישאי לדוה ומה כגון שהא הדבר
כל והיריה לאסור שאסור לדוה ומה: ואחרים בהא שהרי
הרשו המלך בסיגלת הלסי אל אות הנה בלשי חנן השבה
אסור לדוה. והרי מלבדים קדם ומלב. וכל בבבהם
אלו רבה סיקלל. ואלי שהלבים בבב בהיו בבר שוקב
הדוה לבב. הא מלאני שאבי הולד ארבע לדוה בלבה לשאת
הדבר לבבי. הא לאו הנה הו נאל תלוק הנשי אלם בחלקים
הל ומשב

ורו שאולמ בזכן בעמוד אל ומרמ ו ולמו מרוני ומיני ומלמיק המרמ
הרמ בחסד ולבה ומחלקו בחסדי אלמנמ בהלוקי הקרב עמהם ומסקום בלקי
אלמ ומה ולמ והמלמ כמו מ בלמנמ ומכמ מלמנו ומרבמ מלמ לומנמ בחסד
אלמ הרלחמ בריאו אמלם ומתר מדומנמ בלמ ומם סדר ומנמ לא הו מל
אמכן שונמ ומבר ולו בומר הקרנל בלבומה הקשה בחומר ובלבנים
מל ומבר שונמ ומם הרב מבר בהמל בארוק בומ ומסבנים ובקל מל
בלמי הנבה ומלמ בלבנים המומנמ מומר מומנמ כמ ומבומי ומבמ
ומבר מתמנמ הקומ ומל הבוסנים ומלונים ומלמנמ בומ כמ
מקום שהמנמ מומק מל הבלה ומבלמי המנמ שומנמ ומלמ מומנמ
בומ מ מ מר מקמנמ הו מ בומו מומנמ ומלמנמ ומומב זה ומבר בחומנ
הנבחבה ומם בבר חוס בלמ ומלמ מלמ מבלמ מומ בבה בנמ
בבמומנו בבמל מנ בלמ בנמנמ הו מנמנמ ומומם בהו ומלמנמ
בומ מבלמ מומנ בבלמ מומנמ בבבלמ ומשומ מ בבומם ומל הומומ בבה
הנמנמ ומם בבר בחומ בומנמ בבמ בומם מומנמ ומבמ מומנמ בבמ
ומנמנמ מל בומבר מומנמ בומנמ בומנמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ
בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ
בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ
בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ
בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ
בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ
בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ
בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ
בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ
בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ
בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ בבמ מומנמ

עם אלקי אלוה וכו׳

ואז אדון הארצות לעזרה בכל אותם המלכים המלוכים, אומרים כמו לאמר
הכת המלכים בימן חולק על הרשעים ובאו הם (ובאו בהיכל
בהיכל שלו, ונתפלו אל שלום, ונהפך הכל אליו הארצות לעזרה מי הארצות
אחרי. וכמו שפסק הרמב״ם ז״ל, וכמו שהאמין לחזק בדברי המלך
שבאמרתיו ומאמינים בדברי תורה בשיחת הארצות, ובכן סובלת
רעולת בימי הסלחתו וכבה הארצות, ואין הולכי רגלים חלי ולא
ואלה מן הרבה המסיב (הנו אבי אמי הרב המסיר גזה ישמן ויתלבש ויתלבש
מדולם לא הכל אלו הארצות. רק אז שיבאו סמן אחר מלוכים אשר
הרגו כלם, וכשיתם ובכל לבד אותם הסרן, ואחר שכב מלכל
מרבותיו ואם בשיטת ותשובה ובכל לבדו סנו בהם אל אדון
הכוונה, הנה בדשבר אחר שבל אדון הארצות שם, ואחר שכב
אדון מאוב, הנם ואחר שיהיו שונים, וכשיבא בהשקוט
עולם וכבה הארצות לאדון התשובה, הרי מוכן בהכל חלי
בבראו, הכל מי בארצות כל השואה לאדון התשובה, זה
ברור כל סקפוק

ואל אדון הארבה באלגורה כי התלבש נהבנים גנבה הבינה
הרשע נגור הוא, כי נגעה גדולה בהם מתאי ובתשסה ברגלים
שלב מרגשנות אבל בתשובה בשמחה אל אדון, ובדרך
ראש הלוים חבי אלקנו הקבוצים השרו שבה, אולם הרגלים החזות
ובכל ומרי בדרכו הלה, כי כל ברכת הבכרל בתלבש ובבוסים המלוכים
לא אשמים בשלם הקבלה. ונם זהו לאחריהו בלוחמא הכל כל
הקבוצים בכשלו בעוסה מאדר רב. ואין הקבה אבא ואלה וכי
ומבינים בתוך הנוצה שהחזיר בוהה בדרכי תורה ובלב בהרשע אם
הבוא רשלי בל לבו ומלמדים בני ובדלשים חסידים לדרכם ובכן
הנהו הבינים בחה בשרשם, ובאו הקרשים בדרך חבי מי טמאו
באותם סדם, אלל שבם בארבעם ומה הנמו והמלכים גבולים בבוים
בשות שלא בבהה, בכן מוטב ומבו לו בנבה בדרך וכל הלא
מדבר

אבל אבי ולתה נסרב לו . וביה תלך בטח
בכל דרכיו
ולהתפאר אותה גדולה לבקשיהם שהם מלוקה הרבים עם הראש וטוב
והשלם פרט מתם בדרך הרבים . וכביכול אלא בהראש וטוב . ומי שרוצה
ואהב ובלי סיר והתפאר תהלה אותה . ויש בדבר סוד כי לון נעמן
עבדיא הכהן . ותלמיד היו בזמן רב אבן עזרא ולא בלו כאל הרבורי
ובבלב לעמודת אדם כה אל כה . ונעלם כדי שיתבר שלה הוי ובכל
בשורש אתה . כי אלל שדרו ומלה ובלאה אדוני תשלה אל ישראל
לעני ארבי ובקר ולקרים וכו' ומלו שדרו אשור ויפרש לחתקן ולא
הרה הוא בולאתה כ ובל אותה כי ישראל בכל דרי מלכתם מלך
גדלן אדם . ובכי שהי כתלה עניש והלכים בבבלים דו הדרב
הנהן ובתבם . ותתשלום אותה ומדרים כלה אחר ואחרונו כל
הדשה כל בהראה הישר . ואלפה ובאלהו אין תשלום אותה
באותה אלה שהקמל כל בל תשלה השחר הרי הנרקים ודולים
כל ברכה הנה שיתשלה אותה והוא הרחם יכפר עוונתכם ד"ל
הרי הבתלה בה הו סדר לפן הרבים וקונים לן ובדיר לתשלום
בבבור אותה גדולה יש לתבה איך הרגלים נכם בכל אותה אליהו
הבשרים . ולדבן דינה בכל נכתב ובנים גדולים בהתשל ובור
וכן בבילה בבבים עלהב הוי בא גם בדר אחרן הלה על הסבה
סוכנא בוואא כ אחר לבים הרבאים בהוקן ובהבלבסים לדינו
דינל להתשלה אותה גדולה בבבים כי הוי עוית ומדבלת עם
הוא
ולדבן להתשלה . חבדי כבל ילדים כי הבלו בהתר בשם
תלבדי הבינים . ובשבא בלבה הבי אלעלי . ומה לבי בדבר ולשום
בהוקן שלא ולבדו אמנ אחרים ובכל הבי . ובכל ולשום בבבה
בהוקן הלתשלה בכל ובהבבר בכלתבה בלה לתשלום הבלה
בהלל
נעמן בתלים אפשר אין בלתי נמה בלו הלעם אבבא אותה ע
גדול

בדורו אחרון (באמירה האמור) ונתן חלקו היו ומכל מקום וכל
ובין מה שירלם

ודר ונפש מבתבי המעלות בדרכן ומאותיו והתשבחות ותוקף
הראשונים הוא זה ו ומיין בבתי שמואל מו לב שבתא מחולאו ומה כח
הארון הוא אלוה ומאותיו ומה הכיל ומה הכח לומר לפלר ופי
אלה ומאו ומי בדיר ומה הרגישה ו בו ישראל הנפש בפשוט לאוה
ניצוצי לם האמונה רק מה שהפנים ובן כתב בבריל בתעלוים
מחרונים הסר שתעלו אמנם בהעלמה שהשלמה בלא בדוקא
לא הרגיש שום מקום ו ופלא אחר סרתה הבושן בבן
זה ו ובמבחנה מיבוא והו בעצמם שום ומקום הקרוב ומעלה
ובריה שלעלה המקום ומה לקיים הרחק שומלם ומקל
בשם הראשון שבדור בתשבח בשיעור הקדוש הנעבד
בכל הרגש ודבר שמנים ובשם ו ומה לו ישלם ומהו
אבנה ועל דבר הסיק בן מהגה הסבן שלתקן בעולם
בדרוש ומה ו לא בכל מה הבנאו ומשה הבאל באמרינו
מלא בתשבח ובבן מה בדרוש הרגלו ומעשה אומה ומה לכל
הכל הו בעולם בדרוש ומה ומה ו ובן מה ומשולם בם לפנים

ה ומנין השם בסתם הנם בזה ומדרש מו ומדרש ובספרי
ומה זה (דעת דורן) הבריתו שנתה הנוסחים ומה בן
האחרונים שבבתי ומה ובספל ומקל ו ומלבי שבתי בעון
הכל ובבה ה בדרוש הו לתתר ומה הנה בן ו אנו ומעולם
לא הרגש ו אנש בעולם שאין סתאחר ואין שם סופר
ומה לבתים ומה שלמה ו מה לתתר הקדמה ו ומתתר
מה לו אומה ומאמר ומבל לקדור אמו ומבה לסנים
אין לאחרון שלו ומה בקדור בלתי ובמים ומיומו בלל
הרם ולקבון בקדרון ו ובן אלוים בתתר בתר סופר לבאין
ומו הבהלות ומה בבי עוים ולחתש ומדרש בבא בבהלה שלם

ולא הי׳ נמצא בעפר ויש לו כח בשר ודם שיש לה שער חלק וכך
ובמקום בשר שנמן בראין לו ותולדות שהם אותם הדם ואותן ויודע
מרשה הבנים שבוקא אחר מוטר הדם לא הקרוון כלל שנבנים
בלשון רבים ולב הבנים. ובאי אולת הוא מוטר ובמקום מארבע
עדות שבקי בשטרות ובמקום בין היינו אוהבים ובראי הנאי הוא
בדרך אבל כלל שהבוקא לא הי׳ בלי לשון כל הבנים על ראיה
הנקבה ונשמו וכולאו בנוגע על אחרי אחר דרך. ומדברים ומרש
שהה אחר הדם מוטר היינו כל אחר ואחר שהה אחר הדם אותן מל
כדרון שהוה בשרו ואלב ומנין
ומלה שאין שום ספק לפי הפנים מהדרים הנמנים שלה זה מבואר בכתוב
בכל שנאמר בדוקא לשון שהה הדם אבל לא יותר
ולב שעדיין הוא חייב על הבנים באחותכן ג כלל הבנים והוורשים
בעלים ושלם כמו שיסתם הבנים לכם. בדרך ב״ר. ובאיזה בנים
סתמא אמרו לכן שהה חמש שיבולין ושלם מאשולין ולא מלה
בהם. כל מה הקרקע מהותכן אז לאו. ובהבנים ג בשום לעניין בהא
כב הוא הורשה ושלם בקרקע מהכאשולין. ולכל בנים בנים
הרשה ולשנה כן. ולכל מה לו בזה אם היא אמתכן אז לאו. ודלם
נמצאה בהם סכינא בדיקא. אמרה בנבן ב״ב והבנים הוא אמתכן
ומגמל כלל הבנים שלא שולם עדיין כל הבנים. בזה נדרש בשולם בדרון
עם הבת כי אין לה בלבד הבנים רק מה ששולם מלבנים. ולא
בזה שלא שולם עדיין על הבנים. וקבלים לא עדיפי מאבי הבעלים
אולת הבן כל הבנים בהקבה. מי מאמרן שישלו כל הבנים. בני שהיו
בזה אז מקבלו זה כלל

ובלי אז מקבלו זה כלל. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל
הבנים שלהם. ובכל מלא מלאו. הא נמצאו לא נים לאו. ולכל בל

בדין הראיה ושמעינן דהא, כי לא סברינן לראיה אחרת הא
שלה, ולא סברינן דינא דאתרא מהתם הא שלה, ולא סברינן לאיזה עניה
שום מקרה, לא באיזון ומאזנים לקבלה מאתרים אין מקבלים לבשלה
בין לבאיזון בזה מהתם כי נמי, נמצר האדון בזה בקבלה משה אחרון
מא מי נמי ואדתיב ואין לא ונין הראיה לעניה עליה הדיון
הסתם והלה כבר כתב הריטב"ל בתרתם בזה בתרוץ יקרתם מה
בעבי אדם ואחרי הריטב"ל הקשו בזה סברו זו הבריבי מאחרים
מהרשב"ם בסיקלא ומה רמ"ל ומהרוש בלב סיב, הן מאמר שלחם
רב בלבד דאו הבינו בדיל והמ אלה שאמר אלמה לחלוק מחמשל
מהבשר והמ הביא ובלי הריטב"ל בבשיטא ומאמר לחאי הוא לחול
לבלי הלחם רב בין שהביב אל המקבל אמר לו מבינו לשיש
אחר מהקונים שהביב אל זה עלמה - הוי הלחם רב, הוא
בדבר, ושאר הדברים הבנוים לא בדברי אלהנהם שבלב
הוא בבבר בדברי הלא המקבל לחיסר בי יורה עבר הריטב"ל
והמאו, ומהרשדם, ומהרי, ומהרמ"ל בדברי זה ידיעה אל
ובל הנרים בבה הלאים, ומבינו בדין הראיה אין אדם הנים
בהלאה ולאר הבנו ספרים בהל לעם, אלא אז ונמלא ומבנים
שבה אוש הסתם, ובן הדברים בבה הבאים, ומבינו בלעם
מדבה, ובה לעם לעים בדברת משיחלא בה לזאבלאט, ובם
אדם מבינים הנם לבאיר הדנים מלאים המקבל באולם
בבאין ומחלק אין בבבים לו

ובתוב שם פסח בנסון לא מבינתי בטוב מהרלאוב, ומה לעם
כי בשם הנו סתם בת"ח ובגדמן בתמיו ומאמא אחרונים משת
מא בבנ לשמתים בדברת הסם בס"ד בנשר הרבם הבדבים
סבר הבדים חתם אלמי פסר בלבלים ובתיו
נ"ל בבלים מלם לאמאו בדבר לאמאנבבה בבאים לם אמיו ובנ
בסם בס"ד גב

ו ויקח מרים נביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות
הבין דבר שלשים והוא אל סוה הנואה ואולי שאפשר בדרכי
אחרים ובין ובתנים שיבה הם עלולה בדין שיש לו בידו וכל
אל קטן ו"ם ו"ד דרך אחרים שיעלים הראשים אלא ואין אלוקיה
ה. ו. והבדים והתשפטי בשאו כה בקטן נשטר חלוא"ן אלקה

הנה כי בחלה סוה הקלה כלו סן כי ובכלו סלם ונסיתיו סה כי
כלבו כי כיון שרלף ו"ש"ר עלק טרא להבה מה אסף האחרונים
נאת בשלו הוהה בני אבר (לא) שבאבר הרה אוש לחתם
בו אחרנם

בלקיבי לו זכרי הלבנ לבבירשו לבר לחם הבעי והקיאו בשלב
שנה לא תבינן ומספין לא"ל כבר נבר לו בבריו בהלבן חלק
אל סו הלל ועבר ב לבוישיאלם רבי. ומלכים ולבנ ולבירבי הלבנ
ושה הבינו עה [redacted] שהי הקיוני ובבדים חתבים
ולא הי לה הרוחב בפי באובנ. ומלכים הקלה עלו מן הבינת
והבינו בבר הלבן שלא הי מסיסלקנים הנוב לו קן שמן
הבבדים עהלקו ומ

אמרו שאלתך הנעם לחתם ויל ידי אחר. באמר בעבים מים מקרא
הבן נתנאל בשם הנאה ה לחתר ומה קנים לחתם. אינם כיון
שלא מצו בהסקילא ומו לבל להתם (ומ"ם הנבדים שלנתים
בלבקי עבבר מים לל ידי שלחר) גם בסהר חבל אחרים בלבל בשל
בשיר ספר פרט ילבן שבבר יקרי ובקב ורק אחרסתיו ואחר הקבל
ובקנב שבתם בשם פרט. ומלבי לבבעבוב גשמי בחן מ לחלקאתו
עבא אם לא ליבנס בה בלבלו הבבר בין בשאלה. הבר אבר ובקב ומלב מה
ומה אפירקי סרב חוותבים מ לא ההלוב לאפנה בלאבן ב לא

ומנים

ומדרש בדרוש יהתנה אחלא כרבן אחר יאלפי שבועיך הנין
יש מעלין

אחרונה עלמין בויאל כתלי ובאר כי מחלקי הפוסקים הנם והחלקים
הסך בתין לישראל בדל ולא בויה אל בויה לאחרישמרם בן אדם
אחרים הראל פרש רבו ריאמר לן הכי ואמרו באמצעי לעני ומע
שכן בדרך אאלון באוה לו רוחה ובאו בכתבנו ולה ולדר
מו מר הנא לחב הדוארה והדרה ניכר ונהכן לעניים
בגלל שם רבא חיליון ושמא ישרה בן דוף והכ בויתר
האשון עמי וכן האיתה אלין עלמין בוים ואלון, ודבר
לן דבר להרבה שרי זהרי בלב מחלק בן לב ולשואין
לו כלן בלאחרים לאריב את באוה לאחרונה אתה לפי
מנהג שלנו שהרחם אונ מלנה אל אשני הפלוגה רן
אחרים אתה לון הדברים מתם בלאחרים הוא ואיעל
הדרה ולא שדרה מדלים פולם כך ומלפנל מו

ודב מי לוקח מלרה ומר כו הנע בוכן מ לם ושלמו לקי
שרה דרין הנמה בסו שלב לשוע לשלם לו אם אינו מוכל
לשרה אלבו, כבראל כפל, מלבו הארונה לנו שרע בוה
כבנל כפל, ואם אולם לוקנו אלבו משלם לו בקנה חולם
מאלר ואם אינו מולנו לוקנו אלבן משלם לו משלמי אלפים
כין בלמלה אמרם לרן ונתן יבוא אם מולם לוקנו אלבן
מאי לאו, וכן אם שיב לבשר ביעבים דל אינה הוכן לשם
לו בדרך בשר שנינו והוא הנכון כדרכים אות ינ

לב שאולתך מעצל של חילק (זה לא נכתב לשון הרמב"ם יומן בעצם
בסוף הלכות סוכה) האמת שבלבד בשום שלא יעקב ולכן בזמן ל"ב
מהראיה לא נקרא בדלתו מזה ולא הוא הנכון כן ונקרא אינו
בנכבד כן ונקרא בלשון הרחוקים לו עכב מזה אלקי לאמיר
בדבר מצוה של חילק ובקרבם מהשלום בזה של שומר ולקיקר בהיות
בקרבם ולאמרו ונקם האומן זבח הבני מעוב בזה אומר לו שאי
אם שר ולשון שהוא נכנס לב כבדרך ומל מעיין בבבבבים

ולכן שאולתך בדבר השבועות (אם תלוי הסכמה הסוד ליקר שבר
ברחמים בסוף חילק) תבא אם נכנס אל הסדר מיכל הבלבל יומר
מאל רבים בדלתו. ובדרי קיבלון הבקה הולבים אחרי הבקה ואין
הבקה מחרב לולו אלקה לקיים הבקה. ומלל הדרש הסדרי ובבוקרי
לשוכן בשלום ובקה. ולעיר מומר אינו בלקיקר מיסור הלב ובדלתי
בהדרש הסדר ומם הבנה חילק בבכר והעמיד ארים על השאולה
ב"ש שאולין. ולבנות ובדיק ובקה ולקבה ולמוד עדם לא הבלבל ובקהב
ולא אבד יכי ולמוד ובקה סדר הבנים הקשרים ומלבנים כל ומה
אין הדרש מהיות לעשות לא בדרש והבנים ומדקתי אלה בהלוה
בבדולה שבדבאין עושר בשר דרך סדור החילק עלקה והלאר עולם
בשמים ומכן אדם שהלל מוכל על הסדר בנון בא ומ דקתי
ובעת הרש בדור מאוב

וסדר חילק באושר שלשיר ומומים בלב דבנים הבלבל מומר ומלל כ
אבינו בא אבי אמו הרסיר ומלל בשר וסדר חילק בדה אומה ובלבדות
בשום שבנות ולקה שלשלשלש

בשלשלשלש ל הלבנים הבלבל מלל הדבר הבנון ומלל בהבא ה בשום
שאינו ומשון שבדבנים רק אסרה הלבה בהמנים אחל לא מבר לבבל ל
שהבנים ובן כל אושר מ ב בבוא אל ומ ומחיש ובדולל עשוה מבה
מוש מ ובן מדרים הדרך ומעשה

ומסדר

לו מדר בי ואול בב ירא ודעים שמי אבסר מ לקיא ומם
ביהי הוא בדבר ובר השבי ומי אבסר אלא לירק לה בעניא
שבקי אינ אלא מ הכי בשאל בסיל לי. ולבי אין בריעא
ובקיטי כן

ובתיב שם שלה בבי לבלי מאה בעאל אם כ ביר הלש
הוא יהלק ובר הנאון מלה בעבס ונל מסרבנמה בסבי
ובתב ובלילק מרילי שלה

ומתוס ב בשמו המובל זה תלי בלוקי המבבי כ ביר
אלבלי בבדרים מחרי בבלה לבדה ובלבים בלא ב וכן
מבבי ביר בס בדרים ובלשלים בלה בדיר הרב ובאחרן
אמרב מה בבבתי בלראסבירב בב בשם מלמר בעיל
שסיבר הרב ובבין ומשלל בסוב ולא חבבים לולבי ומה בי
כ בבתי בי שראסבירלא בלא. בקב ו שלבלה חלי בבבב
ובתבים שראסבירלא בלא. בקב ו שלבלה חלי בבבב
ובמקום שאמלו בבב מלמר בבבי ובתב כמא ב בין בתרב
עשרה כין ומסמ עשרה

ואשה לבלמר שמה ב מה בלבלה בסם בלב. ומן קרין
אותם לא בסם הלוקי. ולב אין מחבבי בה בלם. בחומה
אין ובתב בלא. וכן מבאר בבבי האחרונים

בלבלו כן בטלוקי עם לב אלהי שלא לב בי לי ומבאר
בבאלו בבא קבתב הבסר אלא אין הבינא

אין בבתי בבה לבבר בי אל שלה אם האלה בדיר
רק בלבלי אלן ובלה. בלבי שחרב בלבב בלב לבקלשבינ
בשאלין בבלה. ומלב אלה מבסם בקבי בבה

הרבה שנים לחזק הדבר ושם אחר ומסופקים אם לקיבל אי לא
והקהל בזמנו בשם בקיבוץ בית בנשים ונבנינו לבתיהן בלילה ובעת
אנוס ובעבור הנה אם אין בתיהן הדומים. אין בתיהן מן ועל שום
ואלה. שהאחרונים בתיהן שאין שום בדבר. מה בעבור הייתי מקפיד
בשאלה זו לא שלום. כבר ובתרגום הלא ואמרו. ולבתבר כל שרי ומנינו
אנוס בבית אבי בזמן אלו בקפיד

והאשה בשעה הסתם יקיבוץ אלת הנה ראיה הבית אותם
בשם הלשם. בזמן אין בקפיד. נאמר טוב לדבר ועל שום ומעבר
ובכל בזמן בזמן בלילה בשעה הסתם

ואם שם לא יקיבוץ את הבתים בלבד השנה אחרון הקיבוץ ביום
והקיבוץ הוא שם הקרקע בית ובתרך חצין. ואנס את הבתים בלשם
הקרקע בזמנו. שם לבתיהן בזמן אלה בזמן אחרון בתיהן שהה הסבעת
שלה. וכן יש בה שם הקרקע בבתיהן ובתיהם בית בבית הלא
בשעה הדבר בהראות כלי. ואמרה שלקח בלי בהסך הר הקשרי. לוה
שבשם שם בלוה ובתרי אל שם הקרקע ואם שהה הלבתי לו. ובאמת
חשם בסיל ובתר. לא בשום קרקע מה האדם בזה. ולדתה בלבד
אחר הבית בזה בין אדם ובתר בלבדו הוא בקרקע ש

ובתר אש הבדר מדרש בל אשה בהראות מבדרים. קול ובתר הבית
אחר לבדר. ובשבת בית הראשון הבלל לבתר הקול ובתר בתר
הקולא. כי הקולות בתר בן הקול. והיא בדבר לא בלה
בבלבל בהראות בשם הלשם. ובשאר עבתר בה לא הדבר אם בלים
בין בלל בהנאה. ובשבתר שלא לבתר הלא בל. לקל את הלשם
הלשם לא בתר בלבד. ואם אין ובתר ובתר הקול. ובתר אין ובתר
בדבר הבתר אותם הקול. ובן בשבתר ובשם הקול בהראות

הקולא

הבבל בשם בבל הקולות ובראה. שהאלה משלמה לבד הלבדה בתשלם
ובלבד ושלם שנה שלבודם

כמה פעמים תפרחת על מה לעבור בזה בדרך זו הנאה ושמחה מן הדבר
בהראו גולו ובביתו היא בבית הבבי ובעל אלמנה מן הבנים
ושמחת ובמתה בה מה מה בעולם כולו בזו ובלא ואולם. ולא
ובאה שמעון על מה לעשה בעצמו הבעולה ולא ובפסר בעלה בעל
ובזאת שיבלא באותה מן הבעשר אבל אם בבר באותה מן לזה עלי
עדות לו נעשה. ואפי בבלא בין הבעלים לא נעשה רק אותה
מן הבעלה אבל בהמלבנים ואם לגזרה שיחה מן המלבה לא
נעשה ואין לתרבה מן ומבאר בעלה בעשאי אותה ובן
נעשה מעשה אלו אפי חולין ובן נעשה בעל אסרבות בפיון
שאין אסור אלא בעלים אבל הנשים בחשב בבינה לאיש עלה
אינו נעשה עלה הי ובין בבן. ואפי הבן מעה נעשה
לבין בטל בס. ויעלה מה מדמים ובן ובפרים לנעשה מעשה
אלו חבמי חולין ואינו בחולה יאור סולמה

בשלום הסב בן ומדאו ובים ונעבלו ביום מה בשבת לוחב ללגו
מה הנעשן חמשו ומה על אם בבחזיר אחר הקמח אם דעה בל
ראה. ובלא שם בשלב בתשבה שלו ומדי ובדבאת מים
בבסה אשר בבאה. ולאומי בלב בקיומו אסור אלא בני ין
עבר לבב. אבל בשאר אסור בעזה לא אמרו ט — ובלי ובל
בבריות הטוב ולא ובל הוחבריה אסרו בלב בקיומי חמץ
ואבל לא ובם ובני בדבר הבל. ין בלבות בקיומלב בין
בבסה בה לבשר ובאו בתלו בהבלי שלב. ואם לא לבין
לבלי בעל ולבין ובשו מה מה ובלי

בבוקר ובערב ומתברכים מלתקלם בדבר בין הגבולות שבא ומאירין לעם ה'
בשעה ומשעה מעט בין בני אדם והמיעל מעט הקטן ועמם כשלתקונתו
ובדברים ולא כבראתם עשה שאין לו ראובן אל שמעון בדבר ומי לאמן
ומשבחין על ההקדושה ובזמן מסור ומשמים. ובגבן מלו הדברים שאין
לעבדין אל הדם הדברים והמשרתים והקדושה וכל כ. בדברי זה
ועוד אדם ואמן ולהתפלל בו בדרכיא בלב הכל אלהי בין בדקה הרי
הוא בכל הנפש ומאיתם בהקבל באמת הקבל אמור ולהתפלל בו. ולהקם
שרי. ולהתפלל בו ר' הוגע בדברו ובדם מזמן הקבל הוא ומן ולבדין אלהו
עדמל — ואמרתי אל בדרכו דרוש מלתנתם ולא ובמתי ובאמן
בשבת קדשם. ובדרי כל הבנים מן הראשונים ומהרבנים הסכמו בדבר אחד
אל ההקדושה שלו בין בלב הן מתי בין נפשי הבנים
יש לדם. וכן הסכמו בסוד ושלא מלו לם ומלו רוב וכל בנים
הקבל בשבת ובהקבל בדק הבנים קא מוצרי. וכן הוא בדבר
ובמעט בשבת ובדבר בגדול ודק.

ובשבת מה שמתי הבאמן בא. ב. בנב ומל

מה שבשבת אל ושובו ובדרש שבאלהו כל מובה בזה ב. ל שבין
בין מאמן יש לדם ובדרים ובדברים ובדרש במשבים לם חלק ובשבת
בשם רב הרי בדרים ובהקבל בדרים ולא ובהקבל בלב אומנה. ולא
בבאר כל מזבחי הריקל לבב ובבאמן בין מאמנה לבמה שנוב
הן לבב בבמה בבמה ובשם ושני ובדרים בהבל ובדרים בלשונם
סמן לב שבשבת רבי הוא מדרש ולא הקרן לבדה בבמן בדרים
ולבב הב ובדאי בהקבל בדבר. ובדרים בהלבשם הדרש כל
לם מלדבה שבבים בשם ובדם מרובבים ולהשרה ובתנו
מבבאי נבם ו אם לא לשמלק בין הקבל אחים ובין הקבל
בנים הבשרים וכן בשבת ובדרים בתשובה בין לעבשבנים
ובדרי הוא בהקבל מבל

בדין. מ"מ לדעת לו אמר מורה. ומה לעבד. ומה לשפחה משה. כולם לפנין
הרמתם כלומר הקדשים. כי שלא תהיו השפחה והעבד ומלים לתת הקדש

תלמיד זה תמיד בעיון בדברי ב"ד ג"ל

לדבר השאלה אם יש להתרעם כלומר הקדוש, שאם לא יהיו לו ולא הייתא לו
יהיו הקדשים תלוים. אמר כי לא נעבד. רק בסוד בעלי תלוקו האחרונים
ובכל בכיא בשם תקונות הבשן. ובכל כלים לעקלה הדקת לוא נעמה. ובתחלה
הכין. כי בתקונות בשן בכל לעקלה הראל. ולתקן כי לו ובלבל בירקתו. אבל
בנתלו לבלה לו כיון שאלך הלב לו הקדם. אלא בתמים שלא תהיו אוקמך ליבש
אבל בתמים בלא אדון הקדשים תלוים שהם לו בקרבו אמנם עלבה לבתנבתים
וכבר כלים הרב בלבד בתוק אבלים כי לב. ובסמך בנו בד בלל מב
ובתלוק בבאמר בלב הסכלתא. אמנם נשרש בהזדר בלבד ש ניאמר לבאיראל
אם מתמים רתק שאת ומאל בלו בנים לא תהיו אוקמה לבלב. כלומר כבר הוא
בתמים טמאה לא תהיו ובהמה ליבש שלא יהיו הקדשים ובעל

ובלב הקדשים יהיו מתמים כבמאמר כל זה באמרתם
ש כבלב לתקני שהו כבר בתלב ותקא לבלים הרי. בקדל הכל תמא בתוו ובלב
ראה תשאל הרי לבלבין. ובתמים הלוקים לוקים. ולבי סכלתם מהלבים ע"
תקא זה תמלק בלי ומלל כלים מלבד לבלי. ובתשיל ובבאמר מהלבים בתלים
אשר הבאה בתלים ומיל בבקה בשל לא שתלים לתרוים בכשלים בנמא בבקא
בקא לא לבלב אמתים. בתה לשלה לבע מוקב שתל תבלים בלא תלים בבלב בנמל
הא שלא תלובה יהיו הקדשים תלים כלי. באל מב בתה בל לתמים שלא תלבק לבלים
אבל מב לא ש בלל מלבים. עבלבלו לתלים. כיון שאמנם ובלקה לבלים. ותהי
הבשל נתה סכלתא. בהא בלשל הבל בשה לבה תבלים בלא תלים. בה
בבמה שנים לא לבלב מוקב שתל שתל מהתל לתלים. ובלבים בל
אחר בנמא. ובהקדשל קאל אקרא לבה לסל בעל שלא לא תבסוס לבל בלל
לבל מה שבבל בל התשבס בבתבשים בלל סל בלבה בתל תלים בלשם בלל בלבים מוקב
שתל לבל בתקא אלא בה בל לבל לב שרבה בתבלים ולבים כבלים אלה
לתלים. אבל לא בקשה הבל מבל בבלאה בבלים לא לבל ולבה בתבלתים
בבלבל לבל הבשה נשה. ואמנם לתבסבס לבל מוקב שתל ובלבל בקלל
בבלל בתל בבלבים לתלים. לא נבאה בבמקשה בנמא בקא בבמוקב לתל ולא
בלאה שבבלבל לתלבא ובלאה בבלא בבלא בבל בבל מוקב לתל לבלבל של
אבל הבל בבל. ואמנם היא תלים בבלל מבלים שבתקבלים בב לתבל בבלבלתל
לבל בבלבל לא בבלבל שם. אבל בשלבים מוקבל אבלים לבלבל לבלבל בל לבלבלים
בבלבל תבל

באמצעות בדברי הלכה ע"ש. וכן נראה בדברי הלכה בפ"ש ומ"ש
ובפ"ק. מה בדברים אלו ומה עדר. ולמדו בדברים נדרים. ובדי
בפ"ק בתרא בפסא הסמוך הי"ד ע"ב מיבעי כל זמן ולמדו בדברים ע"ש ואמרו
בן עזאי בפרק נשא אמרו הלן ראשון מילמד. ולדעת ר"ש ור"ש ר"ל הדלת עמדו
מה שבדבר אחד שאינו ובולה ליבא מחוי הנאתי מה בנדון ולדעת ר"ל הא
דקתמר בן עזאי אינה ובולה אינה אינה אינה ולדעת ר"ל ובר"ש אינה אינה בקיום
מן הדלת בפרה ואת ניסר בנבבל ולו הוה ר' אומר לא לייע זה הבא
ובל שאינה מעלה אינה ובולה כו אבה. אלמנה הרגע בדרי ביבשיקה
ר' מרבינו מבבלת יש לו ובדה שאינה ולדעת ומינו אינה ובולה הבדים
המקנה מלמדים ולא הינה בזה לו הבשה ומלבדו אינה תבין כלו
ולדעת מי בגזלתה דבר לו הבשה ומה תאמר מי ובולה לו בדרי
ולדעת מבבדרי אלו בולמו עבד ובבדתה בש"ס ובדה שאינה ולדעת
ומינו אינה אינה בבר מנחה אל לו בחיי ולמנוע ומשה בבדה
ומינו אינה ובולה ובמנוי מן הבבדה ומנוי בבל בדנמר מלו מלו ה
בל ומנוי ומנוי ובמנוי שאינו מן הבבדה ומנוי בבל בדנמר מלו מלו ה
הבדשין רק שאינו תובה ובולה ובדנמר שבדה בבלה הו אומרו
בבדשין רק שאינו תובה ובולה ובדנמר שבדה בבלה הו אומרו
בבבור בלל בלל ובר ש"ר בבלאי בבלאין. ומלבד שאין שונים ומנוי
בבלאין ומנוי בין הינו לחלבשאין הבדשין מחמרו הנאתי בחיים בין
בבלאין ומנוי בין הינו לחלבשאין הבדשין מחמרו הנאתי בחיים בין
שמשבשאין אחר מבבי בלבדים ומנוי בבל ומנוי בבדשין הבדשין
בלבדים ומנוי ומנוי בבל ומנוי בבל ומנוי בבל ומנוי בבל ומנוי בבל ומנוי
הבדשין הבדשין הבדשין שאינו הבדשין בבלאין ומנוי בבל ומנוי בבל ומנוי
בבבור בבבור הבדשין שאינו הבדשין בבלאין ומנוי בבל ומנוי בבל ומנוי
בבבור ומנוי ומנוי ומנוי בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
הבדשין. וכן בבבור ומנוי בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
שאינו בבבור בבבור שבבבור ומנוי בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
הבדשין בבבור אם הוא ומנוי שבבבור ומנוי בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
ומנוי בבבור בבבור אם הוא ומנוי שבבבור ומנוי בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
ומנוי בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
ומנוי בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור
בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור בבבור

אינם התנסים מדברים רק בפסקים בדרך ומשם מן הדין ומאין ראוי
לדרוש כל מעשים לדינים בדברים ואם הדין שאל דברים שיבאו
ולפנים הוכח מי עשה את מעשיו כתב הרב רבי אברהם בן דוד ואם לא הכה
ברור לא בדברי הלל. ואם הוי יודע שלא חייב. ואפילו אם עדיין הדבר
חוק עד זה. כי אם שהוא בלא הדבר אלה הוא מדבר כי באמת הדור. לא
אבן בקיטן בבית. ובמי מסיר נר אשלי הבית מדשה שעשו הרב
ומעשה בלדר מעבדה בהכרעה הדור ולאחר הדברים. ובמה בסבר
מדבר מעשה הוי לא שכל בשבר הדבר הראשי ביקרוש כל אחרי בדין
והוא מבדלו הראשונים בדין הלכה - ולמה אין ומכל אמר
בדרך הבלבד בב בדבר הרב. ואם רבה בסן בפלוגתא לא
ברור הבלבד בלא הלל שבדבר בסחר. ולא הלך אלו ואל הראשון
ואל בעלה בלא הלל שבדבר מהראב ומרבם ואל ומיך מדבר
בבי הדינים. אינם הבאין מהראב ומרבם ואל הדבר ומשלו לא
בנם בסדרם בסדרם שלא ואחר הקבלשן מלון חולק הדינים ולא
דהי מיקם לגלל בתרבה. ומאמרם אמר הבדר לא הה בהחלטה
בבבי מדרי. ובבדר הדרם בבבר בבדר לנם בפרש לבדר ומבה
הוקראים בקבלם עליה בשם נגדו אחר ומראה בלדר
בדבר בקבלם גמל הבלר בשם אחרלא כי בחיל ומבלם הנשבם
ולהבסק בשבלם הנשבם ובשלו הבדרים בלם הנם
בבדר הדבר בבבר כל בבדרלם גם הנדבלא ומחלאה
מבהתבר בם מאבר ובבר הלם בנשבר. ומלא הבלבם ומבדם
מלא בבדרים שלו שהו אלם ומבר אחר מקום לדינו בין
בדבם שה לבבם. ואם בם אשם ומבה מסלבבם בהתבם ובהמנם
ומבדם בם בבבר בין בהם הלל לדינו בל ומנו בנם ובהמנם
סלם בבם ומבדם הקנשה הבתבים בבאבר מבתבים בם כל בבבר
הל מבם לם מבדם הראשון לבבם מבבר בלבה ומבן ומלאה
ומבם בשם בבבשה מנשמאל בבאבר ומבן בהמלה שם בבבאלם
ומבם ומבבה ומשבר בבבבר. ומבדם לם מבדם שבבבם ובבשלם
ומבם ומבבה ומשבר בבבבר. ומבדם לם מבדם שבבבם ובבשלם
בבם ובהבבר מבלם בלם. ומבבם בהמלם מבבים. מבם כל
בבם ובהבבר מבלם בלם. ומבבם בהמלם מבבים. מבם כל
מם בבבבבם בם ובהבבר מבלם בלם. ומבבם בהמלם מבבים. מבם כל
ובמבבה בבם בבבבם בבבבבם ומבבם ומבבם בבבבבם ומבבבבם ומבבבבם
ובבבבם ומבבבבם ומבבבבם ומבבבבם ומבבבבם ומבבבבם ומבבבבם
בבבבם

בה

ברוי בעיתו ומסיר בעיתו אלא אותו לא נאמר בהו בלשון
ונאמר בו אין לך לשון אחר אלא מי הבין ומיך נשתמש לו לבאן
הקל

ולוי בשור עבד בהוא חוק אלהיך ט ו נב ב

ובשין. בבר הנשמה ובן נאמר סיר בה ובכן אין לו לומרם
גם ומשה נומרם אלא לא הי בעל יבדר הקל

ומלך בשור תרבי נעמאל ובגאון בעל הרבן נתנאל ונלך בסין
בבשר ובדיר שש ו אל לעבר ארבע ומעוני בשור הקרוש)
מה ונשמא ושון בשור

ובכן בדרי שבינה בהנינו ברוש מה בזה וכו' ומי (אמרו) לאמרינן
בלא בבי הוין איך שבא לבנינו בוין בה ואבר לון באחר לעמ
ואבי הלבי נעשו מה אלא יעלו ישלחו אמה אינו הבה. ומש לו ישלחו
אם הבה בהמיה אל לא. ולו ישלחו מה הו הבה. אל אם הנינו אתם
מה הבה הנינו יום חלונתי ושמרתי לי וקבל הנא בתרלתא
הוינו בה לי לאנתי בבר משה ומשאל. ומגאנה בדבל באם
שאדרה לי לי. ולא קיימא אלי בל ובן מי ולא [illegible] דנה
ב תבי וקבה ליבם. בבן אותם תבי לנים בלא בשור
הקרושין ולתו הנשמה שאנו מקבל אנו מתחתא בפה באוכן
ובמתנאי הבנינים נגים. אם לא אתם לי ולא קיימא ויהי הקרוין
תן נשין בה בבר משה ומשאל. ואם לי אתם לי ולא קיימא ויהי
הקרושין בשון ומבטלון ולא ויהי תנבמן בה לל בשון אלן ובשלש
קרושין ובלא שיר ליבר בשבשרשון ל ויהי לה לאמרם. ומלו
ינים לגבה הון בתנבתה ותנסבה בתנבה. ולא ויהי בתנאי בלא
ובנוך ולון לבדר בה בתנבתה לל. ואם אובה לבדר קיימא
ולון אתם לי ולא קיימא אלי. ויהי הקרושין תנבמן בלבשתה. ולתנאי
זה אנו לקבל אובה בתנאי נמר בל בין תנאי בין בד ובין ראובן
ולא תנאי זה אנו בדבל אתם לי ומן שאבה ראה ולא תנאי אנו
נבן בה בבן אלתם בשר ובדבר ובהתן הוינו בלה אל בשלו נעבר לבר
לבנינו זה ובינו ולד ולבנא בין בלתי שאתם מן אמתם בלא ולא
ולא ולבל אם בנאי הנה בתים אלו לא ויהי בתוכה מבנים בין
הוי את שבאתי בתם. לילבלה ובשאו לאשר [illegible] ב ונעלתי
ובבם את הבלתי אתם ובן ראינו ולמדנו באונים [illegible]

כן לשלוח הקבלין ותחת המלך הזכר פלוני כפי התנאי הכל בפנים
ערים ערלתי בכלב הקרשים ולבשתי בהם ואחר הקרולין חוד וכיול
כן התנאי בסנינו בכל תקונו ודרוש ולואלים
ותרתיל הדרים . ומרע הוסרה קבולין יקיים חתיכה הלרים
דהקב בעבור ארם כל הכל בני זאר והרצב שלבון הה התנאי הכל
שלה בין שרי בשש ולהרצה שיכה הבין ולקיצה הכל
ומשובה הנאמן בדו ענבר ביהודו בחוקאל סי ג פלוס דו
ברי הייתם שבי . שבאחר שני אפשר והורי ולחלהוקה בני
הנאי הכלים עבש בשרים . שהבנים עשה לחוקה . קבל הרמ
ארה הכלה בחבר מעחר שו בי הסבר הבנשין לפנ לון ערים
אשר הגה בי ערים ותחת המלכה . שלפי תנאי הכל

ומה הוי מן הבאין אל יב ע"ב בגמ'
בפלוגתא דאמוראי פליגי עלמא דלא הוי אתעבד ומשום הכי אמר ר' יהודה דאמר שמואל
דמי דר' מאיר דקא מוקמא לה אמתניתין דהתם דאמרינן דלא מקרי לא מיקרי ולא מקרי אמאי
דקא מיקרי אמר רבא דאיכא בין המלכים דהתם דאמרינן דלא מקרי לא מקרי לא בהיא
הכי ל"ל המקבלי ושון בלעה מקבלא אלו מקרים אחר לכי מלכים אלו מקרים
אחר ולא מיקרי ולא שאר מקרים אלו אין. ולא גזול ומה לי המלכים בלבד אי בדרגא
עליון כלי. ובן בתרא לה בפרק הן צבי בגל יבא

בעמי הפר

מה תרגומה בר מלכא בלשון ארמי אין דר שלא תרגם בגמ' בר מלכא
בר רשאי דבריו אלו ובדומה אלא לבריה. ואמרו. מלחמי בגאל אל בדרגא בבר
בר רשאי דבריו אלו בלשון ובן והלך ונקרא לו בלבון הלו שבעל בית
מי בדגל רבא דאמר בר רשאי ובן בר מלכא בר שאר בלשון אל
הבדל לו אחר כמו בלשון

מלכים מה שבדרגא מה שאמר יום הגיד מלכא לעבדיו בלשון ובדומה בלשון
לעבדיו הלכים בר מלכא ובדגל ובדגל ובה שבקלה הגדל לו. נאמרה לו
מי בבאין אל בזה בדרגא אחרת בלשון מלכים אל אל אל אל

מה הוא בלשון מלכים אמרים ובו בהלכין ובכלן בבעלין בלשון
בכל לה בבדגל אחד מ יהודי אחר של שום שאל בלבל אחר שאלה
בכל לה בבדגל ובכלן בבעלין בלשון בלבל שם מלכים בקלה גם
בדגלון לו בדרגא שבקלה אל הכל מלכים בפי אחר אחר זה שמלך
מי בבאין אל בדרגא שבקלה אל הכל מלכים בפי מלכים ובכל מלכים אחר
ואמר מ יהודי בדרגא בלבל בדרגא בפי מלכים ובכל מלכים אחר
שאמר לו יהודי ובכלן בדגלון ושמשבקה הוא אלבדגלון בפי לו
שאמר לו יהודי ובכלן בדגלון בכל לה שאמר בדגלון — ובלה מן מי אל
ובכלן שאמר בדגלון בכל לה שאמר בדגלון. ובלה מן מי אל
דלכל הי בדרגא הקשא הלבתא אלבתא. ובהי בפלגא הלבא בלא
בכל לה בדגלון אחר בלא

בלוח מה סי׳ קפ״ט ס״ו ולו בבנה ארון אם אינו ראוי בעצמו לעצים
ושלח רבינו שמ״ו ורבינו יחיאל בספר יש נחלה לפסק כן
בפשטות דבר ברורי הלכה ובאמת הלכה ופשוטה מלעיל ובכל מקום
הכל עם בירושלמי אינה כשתקה הלכה ובאמת כשלה ושלח
בעצה אי כולל הבית מלים אינו כתלוי בחלבים מה ומה אישל
ואמר מי מה בשלו אם שונקים בכל דברי הירושלמי מה כלילים
ואינו בהלכה בפוסקים בפסבאמי מי מלים לבנה ובקרבנות הירושלמי
מלא ובכל

בלוח מה סי׳ קפ״ב ראוה ואם לא בנין בית אלקינו אם נעשים ויש לי
אם ראה לבנות כלים ומוכן לבנין בסוף. ובאר ה׳ ז׳ מהלכות בנין
בית מקדש בפרקים אלו כלים הנלקחים בחוץ בבבל ובבא לירושלים
הירושלמי עיין לשם

ביה"ל בתו סו"ל ל"ל ומקלה דו ובתי המקדש בכל גלו ב' ובמקום בלומן אות
ביה"ל בתו סו"ל ל"ל ומקלה דו ובתי המקדש בכל גלו ב' ובמקום בלומן אות
ואין מינא בעמי אלא מיד בוסר מוזר הרס ובקלה מי תמי בראמן גם בלעם
בלבן ולא סב מלמלך בבורו המקדש כי בלו עשו מי ומקולל נשו ומלך

בשור מה סיו לנ בדרכ ולר לס ר"ש. ומנ הבנ"ר מ ומכתב ומכמן
ובדי קדלו. בעמים ובמלו"ל לשלון סלא מה לבדרנו מלמלך ומבשרו
ובדי קדלו. בעמים ובמלו"ל לשלון סלא מה לבדרנו מלמלך ומבשרו
ינא כשמו המקדש שלא בקבלה ומ"ל. ומלך ובדי מלמלך בלמא
הוא ובמלו"ל לשלון קדש בו לעמ עמרו בכל ובדי. ובלומי אמ
מ נמרו לס. ובמקו ומדש שלא בקבלה. אלא אמ מ מגמרו
הבנים סמכו ומכל ובמלו אלא ומדש בקבלה ומלך

ביומו מי הלבנ ובמ אמ אמרנו בלבנרנו ומ"מ מקם תמלון
ובדי לבנ בכשבו מבנ מבנ ומבנ לבו. בנש ומלא מלכים
הי ומ ב' ומלבו ומ מקם תמנ ומן מן ומסמרה ומל מ מלמ
ומבנ ומלבו ומ מבנ ומלבו ומ מבנ ומלבו ומ מבנ ומלבו ומ מבנ ומלבו
בארנו בכם לו לומנה ומבנ ומלבו ומ מבנ ומלבו ומ מבנ ומלבו
ומשה ומלבו"ר הי מ מלמנו מ"מ (ומנ בנ"ר בסמ
ומו הנרש ומר מ מלמנה ומנ בסמ"ר ומנ מ"ל ומ
הנבן מ מלמנו מה ובמנ) ובמנל ובלבנו ומנו
בב בשלמ. ומלמנים הי מ"מ ומלבנ ומ מלמנים
ובלמנ ומשה ומ בנמה ומלבנו ומ מנמנ מ ומלבנ
ומנמ. ובנה מ ומנ בנמשה ומלבנ ומ בנמה ומנ מ ומלבנ
ומנמ ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ
ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים
ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים
ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים
ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים
ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים
ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים
ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים ומלבנ בנמנים

ובכל הלבן מה שהיה מעצם הלבן ומשפטי אמירה בדבר שמן יום
אם תעמוד ישראל הלא תעמוד הלבן בשמים הרבה ובמה אתה נבחר
לעמוד לאחר מאה ועל

בדברי הרמב"ם בפלא עניים כי בכולם מלבד מה שעבר ב' אלפים ת"ר
מה ראוי לה לתשבה אשה שיהיה בעיניו בתמיה ועל אלה שיהיה
כאדם בעיניו ב"ה ולעולם על עניי הקל כל. ובקשה מ' ומה הקיום
בעמוד אדוני הקדש עליהם

בשמחה הדומה ב' מה מלכות ולא בסיראלם דומה טרוף עמה לה' ובכבד
נתנה לה בקולים מה ובכל הדם בתרשלה. הקלה מומה בשמלה
שהי נמרא דומה בחיוון יש והחשבון הרבה נשנה כה כ"ר
הקדים ולבם

בלי פרה ב' כי ולקבל הזה מקום של יבקש מ' אחר בתב לעל הלא ועל
ומלאתם מאה ואל הזה מה ל' בספר מאה בלה שהי ודע האיר מחשבו
בקבל ולא אין הקן כל אלפים אחרים מה לשהרים מלאה. ובקשה הבקש
בדבר יד בה לא כתבים עלה בם הרי אלהים הלל לשהרים מלבים הזה
לשמיר מהלוך כבר בישראל אלה שבחרים לן מהבדה הקדשים בלבוש לבן
בי לבאים הספר. ולקרשים ולבן בכל הבדה הקדשים בלבוש לבן
ובחיי בין לבן אל ספר מאמר וקל וקבלו. והמלך ואל בבית אלהים
שם בלא אשרם לעשות הלא אחר הבשרים שבדרכן ובעמודה בספר
מאמר בדבר הזה בשם הלבן לן אין שם לבודרים לה ובכבד בזה
ומה שבא הזה מה הלבן מי ראוה שמאיר בזה כבל הלא זכן. ובדרך
חבדי לב בלבם מאן לבל ובא הבאו ולקי המשלה ומחלוקת הא לם מאמרים
בספר מאמר בדבר אל כאים אל מקבל לבל ולבן לבן בלבן מלבן לבן לבן
ומן בלבדר חבשון אלקים אומלך דבר נמה ובחדר ובאמה ומלבלה ולבן בלבן
הלל נוסל לבן בם ובבדרה מלבן לבן בלבן חבשים הבדרים לבשלה ובאלבם
מאמר בם לבל לבן לן בל הלבן ומן מאמר כן ובן הבלים הבדר כן בספר מלבן
מלבאים הבאמר בלבן ובכבו המבשלה שם

ודאי אבל אינו אלא הלכה בפי הדיינים לפנים מתוך הדחק ולא לדון בסיקה
יש כאן. ספק אומרת הרבה ספק בפסולי גמורי. ולכן נמצא שאינו אמור לפסול
אותם הרבה דברים אלו. אי אפשר לפסול בדיני אמרת הראב"ד שמא אין
מקרבת ודבר הוא שמא שמא ונשתנה מקולו. ואם הרבה אמר הרי
לבדיקת הדורות והרי בדיקת הדבר הרבה אם לא מהאמר שיש בדבר כבר הוי
נפסלים אדם ובלא. בבדיקת הלכה — ואין כאן ספק טומאה מקולקלת
שהרי בדבר אם הספק בדבר הרבה ספק טומאה מקולקלת. אמנם
ובהאמר שהרי אם בא הדבר טהור. יש לומר ספק לפי הטהרה בכל מקום ספקים
שהם בכל טהורים — ומה תקנה. שמא יולדים ספקים ולא
שבדבר טהור בדבר הבדיק הפולה. אי בהבדיק שמא עבדים בשביל
אז לא אמרינן שהרי אולי הפסיקו מתרים ובשעה זו. שלא תהא
אומר הבדק שמא אלא אתה מחליט ספק טומאה בדבר הבשר הרי. ומקשה
הכשר שהם הטהרים שהרי בבלעדי אחרים בלעדי אין ספק טומאה כלל.
שמא — ולכן אמרי. ספק רק בדבר מלבדן אי יולד
ודאי בבלי. ספק מסתפק בו אינם לולי הטומאה מתחזקים אה
אה לא אינו סם לבלי. ולכן בלבם בלבד לבדיקת

הדבר בה לא מלבדו אמרתי אמרתי נא מלבד לבדו אלא בטומאה בבלי בדבר הוי באמת
בשלום. הוה בלבד. ובבדיקת בבדיקת אבלה כן הדבר אלה. ידעה הלולי. אם לפי אבלה הבקולא
הדבר הוא בפרק בלבדי. אלבא אינם נעשים שאלת בטומאה שמא בדבר הוי כן. ואפשר לדבר
דלמי. אה שבבה הלל בבבא בדרבה בלבדי אלבא הטומאה אחרים ואין לבד שמא אין אינם
בשלום. אלה כיון באמת ואין לבד שמא. אבל בדבר הוה לבד הבאמת בדבר הבדיקה לבדו
אבלה בטומאה. ובדבר בטומאה לא אבלה בה הדבר הבדיקה בבלי
הבדיקה אלה הדבר אלה בבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה
הבדיקה אבלה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה
בבדיקה שמא הבדיקה בבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה הבדיקה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הגיקי דיני
הכבד בדיה

לאותו אבר הלגיה. ולהולל שקבל בהיה מן הנבדי ובבאה היתה מעוכה
בבדם הישמן בדולל. והיתה. עד זה. ומעכב בבריה בהנה שעיכן בבדי
ובהיכלה כל. אלל שאינו נגע אלא לזהרלו. מהיכים הבדרה ובלוקה
להיים בהקה. ובהקה לא הנבדי שבגבי מהיב בהמיקה בהבדר שלל
על מדרגות הנבדי. מהם כמה אלל מהיב הישמן לוקה ולוקה
לל ומן שלגבדל אבר הלגה בלל הנבדי מעמוד אל אחרישם הבדי
ולהבבדם הישמן הבדר ו לל שלל אחר בשה בלל בדם. כמה כן
שבלוקה בלא יהה בהבה ובולב בלל הנבדי בבדי בלל. ומבשר בא
הלוקה הלל בלל הנבדי לוקה הבה. מבל שבהבה בנבדי לל. ולוקה בלל
בל אונבה גן הבה ובולב. ושבאדון מן בלל בבלל. ומבר ל בלל אש
לל בשלם בל מונבל אל בבלה בלל. ובלבה ובולב של מובדבל הלל בלל ל
הל בבבה ובחבל הבה. ומחבל הבה הל. מבלל. ובשלו הולב הלא
בבבי. ובולא מחבל אלבל של ובבלל בבשמה. הלל בל הנבדי בלל
אבל שבשלל בל מונבל ובחבל ל הבה ובולב בל אשה מבל. ובלבה
ובשלל הנלל בשלב בל מחבל אלבל הבה בולב. אל הבשל בלל
הבלה מבל ובבל הבה ובולב בבי

ובבה בל בל הבן בל בבבה בל. אל בבל בלל הנבדי אל מלבה. ובבל
בלל סל שב ב בבה שבלבל ובבשבלה בבי ובלבל בבחה הנבדי
בבבל ובבשבה ובה בלל בבולה. ובלבה בבבלבל בבי בבלבה בבה
מחבה בבבל בבבלבל הבל בבל בבלבה בלבה בבבל - ובל בבל
ובבבל הבלבה הנבדי. אבל בלבה בבבל בלבה. ובל ב בבל
לל בולל בלבה בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבלבה בבי ובבבל הולב בבבי. ובלבה בבל בבלבל בלל בבל בבבל
בבבל ובבבלבבבל בל ובבבל אבבבר ובבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבל ב בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל

בלשון ביאור הנה לדעתי
הנה כי כיון דאמר בתחלת הפלא שאמר ב"ר הרבי מרבינו
שמעון בר יוחאי ז"ל כי הקדוש ברוך הוא ומדת הדין הם אחד. אם כן
אין הבדל בדבר ביניהם. ולא ראיה אלא מה שהיה בדבר
הנוגע ומשפט בדבר בעל הדין. ובדבר הזה אם נבחר מדת הדין
לדון אז הוא מדת הדין. ואם נבחר מדת הרחמים לדון אז הוא מדת הרחמים
ולא נקרא חלוק ביניהם אלא מעשה הנעשה לפי הדבר הנדון. וה"ז
ה"ל כמו שאמרת בשלמה בעת שלפניו הדבר הנדון. ע"ז אמרו
חז"ל. ראה מה כתיב ומן שלא נגלה לו הקב"ה בעניני עד אותה שעה
ראה. ראה בדבר הזה הקדוש ברוך הוא הלא מן נגלה לו בעניני עד אותה שעה
ולא אם שאמר לו הקב"ה ושם לי מי לכן אמר אם אשב לאמר
ולשאר הבריות שלא היה בדבר לפניו הקדוש ברוך הוא. לא כתיב
לדון שמקום הדבר ביניהם. אלא בהנה אל לא מצאנו אחריו
שם בעל הדין לדון. ובזה אין אנו יודעים הדבר מדת
בלא שום ראיה כלל ולא אחר דבר ע"ז לחוד ולכן
לעניין הדבר ביאור כל אחד ואחד
ומעם לב ר"ל לבדו בדבר מלתא. כיון דבר ובדבר מלתא יהיו
הדבר בדבר מדת הדין ומדת הרחמים. ובדבר אחד בדבר לשון
אחר ביניהם כי הלא כל הדברים. וכן בדבר הבדלה בלתי
תלוי. ובדבר מקום אלקים מלא ולא נקרא מדת.
ל"ל בדבר מדת הדין ומדת הרחמים. בדבר ב"ש בדבר. וכן כתיב
הדבר מדת הדין ומדת הרחמים. מלות לבינם מה ובדבר ובדבר מלות

ואות תשיבנו הרי נעבד הקדוש כן בתרגום דקא פלחון אלהין
אחרנין הרי קדוש כך . ואת מארו דון שמעון לשון כל אחרינין הנעבד
אבל נעבד דמלכא - הוא דמי לא הדרתי . דמאמר עלה אחרי . ובה
הדקדוק שמעון הבטיח כל דבר מקבל אדוניהם . ובזקא בון ישראל
ובשראל רבנו כלו . לא כן ישראל נעבד שמקבלו אדוניהם . כבשל
אי בבריהם . ומרבמיה ו' - ולמר בגאל לו יהוה
עבד נפש לגוי מתעב . ובהי . מדוכן בשלא בלשון ישראל ובלשון
בני שמעון . מאר בעבדי את כל בקדמה שלא . ובהי . עבד בדתם
בהקי . ומבדל . שאת לא ישלם ו' ומאמרינו הם . ובקדמה . ואלה
שאלה . הרבן לא הי . כלו לה מרבי בקדמה . אלא בקדמה הי בגבול
דבי ישראל ובלשון בני . ובה בהיה בגבי הקרא שקבלה הישראל בדבר
הכל בשלמה . שאת לא . מבל בגבי מדינה . מה הוא . ובהי . ובדקשה
מתולה לא מסרה בלשון בשר . שבדי הישראל יכול ובדומה אם לא . שלם כן
בני מדינה . ומרתם לאחרי הוא בגלל בדשון לבן בשבל מולבה בישראל
שנקרא בדבר מן בעבדי יעקב לא ובישראל הקדש . ונלאה בקדמה בבדבר
בני . מה שישלם בגלל ובקשר ולה בקדמה . ובשבה בדבר בבדבר
בגלל בדבר . ישראל ובדומה לבמוי בעבדי . ובשבה בדבר בבדבר
סמבה בגלל בני כלו . אם בני אינם אלא שיבל ובקדמי ולקדמה בקדמה
אבל ואנחנו מולבי ומסלה הלא סבבה בגלל בני
בבר אומר אני בשון בגלל כבן ומדבר בקדמה אל הנביא לאמר
הלבה ואם אתם בעבדים בשון ישראל בגלל בקדמה בטל בלאו יב לאמר
בגלל מקרי וכן יודע בתשון בגלל מו בגלל והבאתם בשם בגלל
בגלל " בקדמה ובקשבה בבר הבטה בגלל בבבר בבבר בגלל בקדמה מולבת
בהמה ומבה ובגל ובגלל בן המולך ובקדמה ובבה בבבר בהמה בגלל
בהמה בגלל בבבר אמרתי הבבה . מה מתלבש ב בני בבבר בגלל בגלל בגלל
בבבר בגלל בבבר בגלל בבבר בגלל

בהבדלה. ובא הקבלה זאת בדרך מהנים אותה הלוים מקבל אחרונה עשה
מן הקבלה מראה שאינו בין והקדמה מתחלה לזו כי לא נתחלקה זו ולא
מראה שאינו ומקיים אותה כלה. כל שכן דומה נא כן ומקיים בהבדלה
היה. בתחלה היתה של ישראל. ועכשיו זה אחר הוא העשרה בה אירו על
הבקלים ולא נתנו ישראל אבי אי לא מלכה לה ומקיים לכם מ ואלה
ובכל אשר אל ארצם ירדו. אל מוכה בהתחלה עדיין שאינו שאינו נתחלקה יון
אחרונה הדברי. בשביל שאינו התחלה של ישראל לא נתחלקה יון
ובדרשה אבא קטן היא. הא אם גיל התחלה של הדבר בזמן כל
ואין שינוי באחרונה שלו לא נתחלקה יד הדבר ובדרשתם הייתה
עד זמן הלה ובלבד בדרשה הדבר ואין נמשכים אלה

ובכל שאלות בנו בדרך הוראה לשאול לחכמה בדברי אם לא בלב
הבדרי שם הלה אם בעלי בדרשה בדרים ואינו מלינים — ובדרשה
הדרשה הלב מילה לא לב, ובאין אין מרבו אם לא נתבין
הדרשה. ובן בנו בגמרא מגלה. ובן נשים לב בהם מלבד מנשי
הקנאה. ובן בנו בגמרא מגלה. ובן נשים לב בהם מלבד מנשי
מי קלב ובבה ובבנו שם

ושאלות אנו הלבדר הראוכן לאנה בה מרבקים בדבר
בדרש לב נשים ומאר לו הדבר לבדרתם אחה בדרש ל
המדבר ומקם לו הולמה לו ובדרש הנה ומלה מאת ומלב לבנו הולמה
בדרש ל אלבל לולדה הבה ובב. ומלה מאת לו בדרש
רק אמר הדברי אנו אל ושאו ושאה ולאה בדרש ב הנא
הנה ואי אבשה ל הולבלה רק תעשה ל הדרבה הקדוש
אותה עד לאחר הנשים ומאר הדברי אנו לבדר מדרש
ומקם ל הישראל עדר ונב ובדרש על בחי המקה ומאר
ל הדברי הנה אם לא הקרבה בדרש בה סדרש אלו
אנו נתנם לאחר ומדרש שלה אבדרים. ולבנו
הישראל לבדר ומבדר ל בין בבדר מה בדרש

ובדרה הנה סולבה הדרה ובדרה בדקרה בן הבדרה
בדרש לבנים ובדרש ובדרש לבדרתם ובדרי בבדר ומקם
בשלבה ובן הבדרה הבה בלה. ומה לבד הבל שם

בהה

בהה לה יסוד אין לה. שהרי בהיה מתקיים ושלה רק לפן בכסף
אין בחלוקה. הוי בהרחקה פעמ. והתשובה הראה סילוק המלך
בזה ונפסק דרוב הפוסקים. בסלוק בית דלתות לגוף בבבלי ואו
בכסף ומעתה זה רק להגיל שם. אלהי שאין הבדל שם בדמה
לגוף הלל. מה לגבר בזה וסמך אל שנה דרוב הפוסקים כמו
בבית דלתות לגוף בבבלי. ומעתה הרב בעל שאלתות בשאלתא
מו לה בשם דרוב הפוסקים בהה בכלל גדרה הדשה בני עלם
ובעל הבית אין ראוי בהשל שלה אהרים מו. ומעתה הרבה
בבעל ובבר ומתרם בה בהם בגדרה בני הדשה. ובקשה בשפה
לתת מלה בהלל לה בשם בשלמה בבני לגוף. ולם מהרים
בשלמה ראין דבר הדשה. שמאל. ומלדר אהרים הלל הלה ראין
ובבר בהרבה מלה ושלגה לגוף בבבלי מדרש אין מלגה. ולם
זה יש בבן שום מתלגה בהלל. והמדרש בשם בה חבורה
לה מדר ודרוש ואם. ולהשבה בשם בבבלי לגוף ולמדרש. ומעתה
ובבבלה בה בדרה לבר ובבא דאינה לגמלה. הדלגה בכל
הדרה בהם. שהשלגה לה הדרה אלה בדרה לבר בשפה ואחרתה
ובעל שדר אהרים רק לגמר בהרמה בהרבה מלה בבבלי
בהלל לגמלה הוי שפן בהבנן. אם שפן ואחרתה מה אין הבל
מחבה לגוף. בחדר דם לפי בבלי הרבה מלה בזה מו הגיב
אם אהרים בשהר בבבלי הדם הדרה בבי תולדה. שלגה לה הדרה
אבל הלבדה הלה אלהי הדם בם בבל בהשבה מו מלה בהבה
שלא בם הישראל לגמרה בהלה בם אלה והבדים ובמחין שבדל
בדרך בלגה הן בתבה בדגלן הן בתבה בדבון את אלהי בבלה
אלגה ובבל הישראל לבהלה. אלל בם הבין בם הבנו מה בבין בלגה
אין לל אלגה הגא ובבל הישראל בהלגה. ואם בם בדרם בבנו בבן. ומה
הבבה הפבה הדם בגה. לבבם בשבה בבשה הבאין מהה. שהבבה
לבל. אבל הלגה בבבה ואחבה אלגה בבבה הישראל בבבה בבבה. מה אין
מובה שהבל הל הבבה בבבה. רק מבשה שהבל שם בבבה בבבה בבבה

ומדתה בעניין בין לבאר הלוחות בחיבור ונקח לו דעת שלא ובדברים אחר לו בעבי
הענן לפי אמת אלוקה אבן ניתנים לאחר והוכח מדברי ארז"ל תמיד
בראשית לא. בראשון לא. ראה סמיכה בלתי בדבר הגדולה אלו יעלה בדבר
הגדולים מהרי"ל המדבר ולקיים הקהל. מה כבין בראשונה אלמא
הוא ויכל לדרוש לא נקראו לו לשון הכבוד בין בראשונה לבין שלישית
ובכן אומר אני אם הקב"ה הישראל להקביל מאיתם ולהיות הקדמה ובאר
אין כבין לחלוק בכבוד אלו. כי זה להלום. לאו ואמשה לא ראה כבוד אבי
ע"ד אמרה ה' השמה אם בדרכיו בדרכיהם והחשוב מאלה

ודו אלו בשביל הדברים הבלתי מהמה חיים הלא ומלא אחד הבטיחנו ונקל
מה לאמוסרן רבה אם כשל קיום דברי אמונה ואבן אבנים ומאמרים
בשום חיבר בשם אחד מיוחד ונקל שבסכיבו אי אלו לבדו. פרטים
בין בבר שלו ומלון ומלון הבלה בם ובדבר הלאו ומכאן ומאמר
והמלא ובדרולה ומחרש מאלון ובאור ומדרי בלתי לעלם ומלאכים
לשון הבלה בדברי בנה לאלשלא ומאי לפסיק בלתי כל בדברים
מלא בלתי עיקר. וכן בחן יודע מי מבקש סלק יד בסן בנו בלתי
בשום ובמלון יוסף מי ב נשלא הסכבל בנה בדברים בלתי
לעלים לבו ובנה בדברי מישראל ובה ישראל ובלו ולא
בשלא בבאמת בשלו הוא מי לבן ולבראלים שם שם לאמרים
על בדרי לתי בדרלתי וכן בהשוקלי בה ובחיבל לה אל
בהשוקי בלבבם מי מלא מוכלים ומי מה לחבר ומלון ובבלבל
מבינים לו ראה ישראל הנקבה מדברי ומלון לו אלבדבר
ואמר לו לון מלון עד בדרים ומן הקולא הרשום בראמר
בין ישראל ומדור בן לתרבים מלמלון כ הבדרים
ומדנו אלו ברבון ובהילון בקבה מי לקים ומדנו הנבה
אלא בבבר ובדרתו ואמתי נשמה שלא הלקמה ובדברי
ומלמה בן הבדרה בין בהמלקים עבהוא הלו בהילון
אמר הישראל הלו בלו אמרה הישראל הנבה בבנים לאינון
עלים לו הבדרי בתחתי בדרלבן בתרבי ברבון ומאולא
לא נקבי ישראל ובהלו בדרבי בדרי ולבלא מומרתי
ובכל הולבה טרם ובמה הישראל בדרים מ הנבים ובדשים
לוה. ומקולו תבא בתרבים מקבלי הבדרי הלו לום בעלון
מבנה ומאמר ובלא עלו בהולה בתלבא בלבלבים הישראל
מ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בבקר אין אנו מלמדין בבית המדרש כדי להקל מן התמיד וכן בכל
הלילות מי שיחפוץ ויבא חק ילקח ויכון מבית מלמד. ואלה כל בית לא
מלמד רבני מדוע אבל ההוא הישמעאלי אמר לה לפרד והוי יודעי
בזמנך

ב והיתה עוד שאחר שהבה אל אחרונים הרבני לאמר ולא ביון לא
פסלה מרשות והחזקה בזה הוא הנמצא וכל מקום אחשוב אהרונים
מקום בבשר הבשר בתשובה אחרונה בלשון הכתר והבינו הוי
ו ויי בעיה

ו ויבא הישמעאל ואיש ולבני ויקח הכלב ויתן לרבני
וכן עלינו ברישמעאל ואמרו כל הבקר שהרבני אמר בזה
מה הלדבון ומאמרו כל הבקר שהרבני אמר ומה אמר בזה מדוע
ובמה הישמעאל מגיד מעיר מעיר ומלך אדם ומה אמרו אמרבי מדיני
מן מדבר ה

ומדוע לא רבה

על ענין הקדוש החדש

בדינין החדש הנזכר בהבקר החדש אל הנה בעינא מלעיל לא נחתים אלא
עדין הרבה מלה יראה אולה ובכל שאלו להבל חדשים ודור חוקם ומחדש היהודים
מי להבדיל עלמו נמס ומעולו הה"ל לשם

(ראה ונראה דקבעי הדבים מל אילבם ישל ודאים בעובב כבר מי חיי ענייני
ומחם מל נם כן ידו ודרעי הבאים בעובב מי רבי מעיל לה (ואי בחיבי
החדש אז הבדולה הוי רבי שלבקשו בבל לחיי ראין ומלה ב בחוה דאיש
הדבוד לל הילנה בבוחי הבנסה אינ מלל ודאי רבי שהולשו בבל)

והא ודאי נמי בבבל חיקים הבהל אולינן בבם אומר נאו בלבם חיקם
בעינים הנוקבים בבאלי הלבה סאולב ואלבן שבבב חלב ולן הלו
ולבקבם הבהל ובחבר אם הל בחבם הוי אסטבא באמיתא בולבם בב
בב ולחבחם ולנבחם אבלו אמלן הבין לנבר אולבא, ואם כן לל בסם
לנולד בבה. הוי סבינא באמיתא לחובאה, אבל בלנם באובנבי אובם
אבי בחוסה באמיתא אולינן בחבי. ודאי ונאי לבנים אלבה לא אלה
לל בחבם. יבשלא יבלל אבר הבוחב לנבר חלב ולחבר. בבי שאלבי זה
הבחבם לא הבחבים בחבם לחבר בנבבם. בבי הבחבים הבבבם שבבי
חבבים אלבבי. אבנם לבם ובבי הבנבבם ובהי הבנבם לב לבי. לולבבי
ובבא בנבבה בחבבה ובבבי. אי אם יבן בלחבה הבבבם לחבב לבבבי לא לבלבי
ובבל בבב בבבם בבבבב. שלא יבבבי הבבבב. אם לא יבבא ובן בבי אבבב
לבבבל בבבם ובבבבי לבבבם בבבבם חבבים בבבבבים. לבבבב ובבבבב
הבבבבב לבבבבם הבי ובבבי לא אבבב לבל בבבבבב

אבנם בבי לבבבם הבבבבל לל בב בבבבבבם
ולבי ובבל בבבב ובבבל הבן לחבן. אבבבב. ובחבם
לבבבבם הבבבב בבבבבם בבבבבם לבבבי לן בבבם הבבבם
בבם לבבבבבבבב הבבבב – אם לא בבבבן בל הבבל
לבן בבבבבם בבבבם בן לבבבם בבן. ובבן. בבבבם
לבבב לבבר בבבבם בבבבבן בבבבבל בבב ובבבבבר
ובבבבל בבבבם בבבבבם. בבבם בבל בבבבבל. ובבבב
בבבבבם בבבבל בבבבב. לבבבבבם ובבבבבן לבבבן לבבב בבבבבן
ובבבבבם בבבבבם בבבבם בב

וזה נשמן הלשר

איתרע החתנים ואמר הלא יולדי הבנות לשמה אמו גבאנו עם ראינו
בהבקה הקבל, באמר נהנו גבאנו מלך אלה מקרע וקבלו עליהם
ולבו הקהלות לכל מקום. בעבור הנשים ותחנה בני אלן ובזו
יום מן עליה מלשמה ותחנה מיד הנמלה הבנים אלה ובזו נולמלכ
שהיו אבד באמת נמן. ומהם מקרעים הלל המו סמיוסו ולם נעמר
בזה הנשמן.

"ואמרו אחר לגלגר ובלב הקהלה בה עם בדבריהם ומאמרין בחרם הבנו
"מקרעים בם נמן. בל ויק נמים ומ אומר שמן הן אשר ולון בם מדנ
אולמאשר אנה בה מדנ המוב בם ומכלן חולם ומחבר בנים בם
ומאמרנו. אמר ויק בלן הבבדוב בם בגבריאלן. אם מ מלבדנו
הבל הקבל בנמן. אלב נשמן הקהלה נבדים בכבלם. ומנ
נגה בלאמר ומלבל נמדשמר נמ מדנ ומבלי לאר מדנים בלם. ומבדם
ומבדם שבמלן הנשמן מהנה הלל. מוא. ומר אחר מבנ מדנ מדנ
חלן לחמם הנהנים. הנו בנמנים נמ מדנה לאמן ומדנ הבנים. מדנים
מדנ בה. נמ חלנו מדנמ מה יותם מחלנים שם. אשר מהנו
לנמנר בה. נמ מדנים בהלמנ לבדו חלן לחמם הנהנים. ומלן מבלים
סנגה ומן מבדנים בהלמנ לבדו חלן לחמם הנהנים. ומלן מבלים
ומבל מבה הנקה הנל בראמתם כי בם מהבראנ בהמבנה ומנים
אשר הנים מהבנים בנמנם ומן בלעשנים הלהנ, ומבדנים
ו מחנה בנמנים אשר בלה מבנו מלהנו מלנ חסר, ומלן חולק
בלן מנל נמל. מאנה מת שנהנו. מבלים עמם מנל ומנל בבנים
ומבר בבל מבלים שנלם — ומנם נמ מבנ ומנמר כי בחנם
המנים מלהנ בנמנם ומקנם מנם מנל ומקנם הקבל נמנם ב באנמ
בנם בנם בחנם ומקנמ הבנים, ומנמנו בנמ מלהנו מקנל
מבל, ומנם הנמנה הבנמנה לבל מנו ומנ נמנם חלן לחמם, מנ ומנו
הבנם ומבנמ נבנם. ומלן מנון בנ בקהל נמנם. ומבל המבנים
המנ מנם ומנים נבנם. כי נמל בל הבנים מלה בבנון בנ הנבנים.
בנ בנבנים בם נבנים. ומנמנו מלהנו מנל מבנו מנבנ נבנ
ומנם מלהנו בבנן. ומנמנו הקבל נמנם מבנים מבי
ומם בנמנ. ומן מנמנ מנמ הבן הבנבה ומנמנם ומנל ומנבנם
מנלה. ומנמנ בסבני הבנים הנמנים ומנמנים ומנמנים בבנמנן
מנם הקבל נמנ מלנן בנם מנמנן מה הנ בנמנם הנמנים בנ
כמ ומנמנן בסמנן מנם בנ בבנן מבנים בנקבנ הקבל ומן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תלוים זה מזה בגמול הדא זי הדבוקים מקיים בכבוד

הר. ולהגיל לשם פרה יין הנקי ובכן צריכין הרחקה גשמים ומה שלא דבריהן ומלה
בהשגחה הנקי הנקי בפה הוא ובכה עלוים בכתב בריבין פרוקתה ברחה והשגה
אי כשלא נינק יין הנקי אז מלינק זה סותם ווה בחוק. צריכים לו גרון
בגדיהן לו היה בא מסיבה דרבהמאלל ובכדי היה בהמה. מקוים
אמ לו צריב סרבים לרחיק תשמיש. והנקי לא ביארתי אם ובאר שלא
ולה הפרה עדיין. והי ובאי בכלי. בגם אינו ובאר אולם לחבלי אומר כן
אבל בתשמה לשבה אינו אומר כן. ואל לבאר לבני אמרן נמן לו לחומה
לא לבתיה. ווה בתו רוב ארונים. ומיהו לא כ"ב סיו רבי סק יו. ובפרה
סימן סס סן יו. ובטו סיו קכב סק ב. ואל בין רבן הנו אלא סמן בבלי
ש לבקלאפי. ומלת בתשמיש בבכבהמה ובכבוש בשיבן בהנו חוקה
בהצבר בקיה בחוקה שלא ולבר מלי יקם הא בכבו מי בהמה פולב
בחוקה בהצבאו לאיני קבול בבבנה. ובלנו בכל בהמה לעבדה לעבדה על
בלבי בהמה ומה. ולא הסמיים אינם תמה בי ותב ובאי יש לסמוך
על בלבי. מהי ווהו כאן בפרה הבתב של בני לא יקבה מלותה שלא
לכל עבדין הבדה ואחרוה על הבר. עבדין בחוקה אחא בעל בני
שהוא הנקי. וכן כתב בכלבי בבוה בשם אלאה בנמן לא ומהו
באחרוה בנמן בבל לבקבה בתבלה של בני לו נקבה אלותה
והוא עובר באחרוה עד בבו. לא בסותם בלולא אפשר לבר באחרוה
בבלי תלמיד יב בני כאבלב ובטוה בן הבבה ואינו סומך על זה
לבלה אם יסכמו עמי בבלי בהמה עבלש. ומלא בהלה לימבין
עמו בבלי הבמה. הא בן האחרוים מסכמים. ומלא בם בבנין זה
בשאבל עבד לב ובל. תבא בעבדון לא לקם מבין שלם. ותן בהבני
אין לב לימן הבבה עב לימן ולולא הבלו הבלה. ובאי בבבה
בחוקה לו. ובכתב אלה הבלים בנשים והבב לעבר אל בלים בשל הולכן
בבב

כמה חיובים בין לחבל בין להמתה. ואלה הדברים אין בם פסיון בעבדים
הנמכרים. אם כן ישראל לישראל. אולם ישראל יש לראות לפרעה ורון
ידיד שאין פרעה בן. ומהמלאו בפסיון ובמכים מה קלר בעבד לא תשפך
כמו שרגילים הקדמים שלא לא היה כל בעה בארוה ומי לא זכה. אמנם
הטל הייה בן הקבר ה. ובגבה לא ראה בכבון בה להנו. ועל ובאו
מרקיסין כבון שורבי ירמיאי. ולהם הגדולה כאין ישמה ולא קיים
הקדמי. אם כן הוקח בסל ובמיה לה. גבל הנו עמה פסיה ובכבון
בה לעבר הישראל רק ברבון ולא מלך והאחרונה על הנו מגבל
מבקש רמ"ר בשלך אינו ניכר ומפשר בלשלך הדורות בפיוטים ובשבחו
לה לה יוסף בר ירושלים

אמר ר"ל אין הקדש לא בבכורות אלא בגוף

ובגוף הבכורה לבד הכהן אינו מקדש אלא בולד לבד ובולד אינו מקדש לא בולד ולא בגוף אלא בגוף לבד ולא בולד לבד אלא בגוף ובולד ואם אמר הרי זה בכור אינו אלא אמר הרי זה בכור אינו אלא אמר הרי זה בכור אינו אלא

ודכן לגיר. ולא נאמרה נפלאות ואמת׳ והעלבונות הו בגלל מן ולא לזכן הגלל
גם. אלא בלבד. ולא הי׳ שום מהגלל בדברי הורה. ולזה לא כתבתיו
כי אליבא דר׳ יהודא בר׳ הוסא גדולן מקרא ומחסרן ודכן הו הלון בדאיתא
לה אליבא דר׳ אישור באורייתא. ואנן לקבל דעת בתרייתא אליבא דרבן ודוא
לרבן דרי אישור באורייתא. ואנן מלבד חוי. ריש אישור כל דבר העולה
ין דר בגלל בדברי הורה ואנן מלבד חוי. ריש אישור כל דבר העולה
ודכן שבחה ויל שלום

רכ״ז

יעקב בוקר הפרוץ ב"ק

ושרה רחל בת

מרדכי ז"ל

לידר אשפלוים

ב) בדבר מ"ו ציון ישוב חו"ל
פעמים רבות, בשנת הגאון
מלה"ר וברכת דרוש על ובדב
לא פרשנות מין" ובדבר
מת — בשנת הרבה הגאון"
הרסב מהורר ודרש קדמון בשבת
בלק ר"ו-רוב — "ישראל כרשעי
ויצה הקטן בדינים מלה"ר הגאון
נגל בדבר שלא משמרת ובו"
תקנות בדים מרה מלך הוסלשיב
בדרים — בדבן שוב לא מלמדן
ויו שמלבד ורלה ביאו ושה
ביבד ו"ל רמלק דמנקות בשמ
יבדשין ובדי שבוז מס המשה מלון
ולשלם חמת הנ"ל, — תשובות מר
חמי הגאון בשל יב בדב שלא"
בלי רבים — ובדב —
"הסלי בדינים, בדבי ומנקות הבדל.

בתוך הדברים הטעונים בפעם
הקודמת לפה בינינו מעצמת
ד"ר ו, ותחילים עליו היה
מלה ובאו מלא כל"ל, עליו
לבקש מרולת לבדו תוקף מאמצ
המהלכים, זו להבריח ולמנו
מעם ומעלו הקה"ל"

הנדון טלפון החורים הל"
וטלפון הנשר המולחה
שתבר לפהמיר ולבטל ממנים
את המקנים בעמת גלוי
מחשבות (המעגלו).

בל ווחר נה - תעלבת מר חמי
הגוזן בעל זר בדר שלמה בעין
ב כ ו ר.

יום, רכ"ו בלי.

EZRI
MI-KODESH

AUERBACH

Y.U.
MS. 21

0 cm 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
datacolor